

கஸ்கி

சந்திரா-

ALKI நவம்பர் 11, 1951

4 அணு

எங்கள் வீட்டில் எப்பொழுதும்
டால்டாவை சமையல் செய்ய
 தேர்ந்தெடுக்கிறோம்-அது நாங்கள்
 அன்றாடம் செலவு செய்யும் சக்தியை
 ஈடுசெய்ய உதவுகிறது!

தால்டா உணவின் உயர்வான தரத்திற்கான உயர்ந்த பொருள்விலை கொடுக்கிறது.

சென்னை - சித்ரா & ஸ்ரீ கிருஷ்ண

மத்தியம் தமிழ் நாடகங்களுக்கும்

எதிர்பாருங்கள்!

அஞ்சலிகேவி
சூர்யமிரபா
கிரிஸா....
நாகேஸ்வரன்
லீலா. ஆர்.
வினாயகாவின்

ஸ்திரவாகம்

கருத்தாசிரியர்: சித்ரா
காணம். சி. சித்ரா நாயுடு
புரண உரையாளர்
பெல் பிக்சர்ஸ் மதராஸ் தமிழ்

நேஷனல் புரொடக்ஷன்ஸ்

சீம்காரி

சென்னையிலும்

மற்றும்

தமிழ் நாடுகடும்

வெற்றிகரமாக
நடைபெறுகிறது

★ குமரவேல் ரிலீஸ்

MUMBAI

பொருள் அடக்கம்

மார்ச் 11
இதழ் 15

1951 நவம்பர் 11

₹ 25/-
ரூபி 25/-

அபேட்சகருக்குப் பரிதி!	சாஸ்திரி	...	4
தெல்லுக்குப் புத்தி இல்லை!	(தலைவங்கம்)	...	5
கண்களைத் திறந்து பாரும்புகள்!	7
பொன்னியின் செல்வன்	கம்பி	...	8
ஆரோக்ஷை சகசியம்	வி. என். குமாரசாமி	...	17
யசோதையின் காதலன்	சி. என். கோபாலன்	...	20
சூரியோதயம்	வெங்கு	...	23
சூரபுரி இளங்காசன் (பாப்பா மலர்)	சுமையா	...	25
நாய்க முடியாது!	விஜயம்	...	27
மங்கல முடிவு!	சாழா	...	28
என் தலை திரைகள்	மங்கலா	...	30
'இடைக்கால மலர்'!	கே. எம். முன்றி—தா. வி.	...	34
மத்திய தேந்திரம்	ஜெயமணி	...	39
வட்ட மோனா	41
நெல் கிருஷ்ணன்	டி. ஆர். வேம்பு	...	43

"கல்கி"யின் வெளியாகும் கதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம் கற்பனைப் பெயர்களே; உண்மையானவை கற்பனையே.

பிரமன் தன் மலர்போன்ற கரங்களில் எத்தனைபோது உருவங்களைப் படைத்தான். மண்மதிரைகளில் ஆடவர்களைப் படைத்திருக்கிறான்; சமீப கிண்கயை ஒத்த ஆரணங்களைப் படைத்திருக்கிறான். வடம் வடமாக இப்படிப் படைத்து அவன் கைக்கு எல்லா பழக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பழக்கத்தில் இந்த இதழ் அட்டைமேல் தோன்றும் ஆரணங்களும் அந்த காலமுடன் படைத்து விட்டாரு என்று எண்ணிவிடப் போகிறீர்கள்.

அப்படிப் படைக்கவில்லை என்றிருக்க இந்த இதழ் அட்டைச் செதிரத்தில் தோன்றும் அணங்கின் ஆயிரக் காதலன்.

பின் எப்படிப் படைத்தான்!

அவனைச் செஞ்ஞக்கு முன் பிரமதேவன் தன்னிவளவுப் பெரிதும் எந்திரவின் கார்த்தியை எடுத்து வைத்துக் கொண்டான். அது துடன் நின்று விடவில்லை. அப்போழுது அவரின் செந்திரபாணரின் புது மலர்ச்செய்யும் எடுத்து வைத்துக் கொண்டான்.

இல், பிரமன் எப்படிச் செஞ்ஞக்கு இருப் பாரும்புகள்.

தே மதியின் ஞானியும் செஞ்ஞக்கமைய

போதின் புதுமலர்ச்சி வங்குகொண்டு—வேதாதன்

கைம்மலரான் அன்றிக் கருத்தால் வகுத்தமைத்தான்
மொய்ம்மலர் பூங்கொண்ட முகம்.

[வேதா—பிரமன்]

உள்ளத்தில் ஆர்தம் எண்ணங்கள் அகிரமோற்றும் எழுத்தும், வானத்தின், செதிரத்தில், சந்திரத்தில் ஒரு எண்ணத்தால் வெளி வரும். கற்பனை துள்ளதெல்லாம் வெளியாவ தில்லியே

என்ற எக்கம் கையார்களுக்குண்டு. அப்படிப்பட்ட எக்கம், பிரமதேவன் என்ற கையாறுக்கும் இருக்க வந்தது. அழகினில் எல்லாம் நெக்த அழகியை—, தன் கற்பனையில் எண்டு மனமும் அழகியைச் செஞ்ஞக்க வேண்டும் என்று தயம் விட்டான். அது இவரைப் படைத்ததின் மூலம் நிறைவேற்றிது! பிரமன் தன் கற்பனையின் எல்லையை எட்டிப் பிடித்து விட்டான்! இதைக் குறிக்கத் தான் 'செந்திரம் வகுத்தமைத்தான்' என்றிருப் புலவர்.

இந்த இதழ் அட்டைச் செதிரத்தைப் பாரிக்கும்போது நமது செதிரக்காரும் 'செந்திரம்' நீட்டியுள்ள என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது!

① யானைத் தோலுடன் கண்ணீர் விடும்
அந்தையைக் கற்றுக் கொடுக்க
வாம்....

② தேர்தல் சமீபமாகப் பாடங்களைத்
தீவிரப்படித்துக் கொடுக்கவாம்....

③ அந்தியான் தயாரியார் யோமல் கத்தி
வாட்டிப் பெரும் தந்திரத்தை
உபயோகிக்கவாம்....

④ கட்டளைக் கர்தால் தப்பித்துக் கொள்ளும் அந்த
கள்ள வேட்டை நியுனர் எழுப்பிக் கொடு நிடுவித்துக்
காட்டவாம்.

சுருதி

மார்ச் 11

தமிழ்த் திருநாடு தங்காய்—பேற்ற
நாயென்று கும்பிடடி பாப்பா —பாப்பா

இதழ் 15

நெல்லுக்குப் புத்தி இல்லை!

ஆம்; கொஞ்சம் கூட நெல்லுக்குப் புத்தி இல்லை! குருவை, சம்பா, ஓட்டையன், சிறுமணியன், கோம்பேறி மொக்கன், சிவப்புச் சம்பா, சேகர் சம்பா, கொத்தமங்கிச் சம்பா முதலிய எத்தனையோ நெல்லுக்கும் புத்தி கிடையாது. புத்தியை இல்லையே! சோளம், மாளம், இரக்கம்,—எதாவது இப்படி. நம்ம குணம் உண்டா? ஒன்றுமே இல்லை. நெல் மாத்திரம் என்ன? கம்பு, சோளம், ராசி, வரகு, சாமை ஆகிய உணவு தானியம் ஒன்றுக்குமே வாயினால் புத்தி என்பது கிடையாது! மாளம், சோளம், இரக்கம், பெருத்தன்மை என்பது கிடையாது!

"எதோ! நம் நாட்டுக்குத் தந்திரம் எத்திருக்கிறதே! புதிது புதிதாக நம் மூடைய ஐயப் பேரறிதிகள் மந்திரிகளாக வந்து நம்மை ஆளுகிறார்களே! ஒன்றுக்கு இரண்டு மடங்காக விளைந்து கையிடுபாம்!" என்று என்னவர் எந்த உணவு தானியத்துக்காவது இருக்க வேண்டுமே? கிடையாமே கிடையாது.

ஒட்டிக்கு இரட்டியாக விளைய வேண்டாம்; கொஞ்சமாவது அதிகம் விளையக் கூடாதா? எட்டில் ஒரு பங்கு அதிகம் விளையக் கூடாதா? அதிகமாக விளையக்கூட வேண்டாம்; விளைவு குறையாமலாவது இருக்கக் கூடாதா? வேண்டு மென்று அடம் பிடித்துக் குறைவாக விளைவது என்னும், இந்த நெல்லையும் சோளத்தையும் கம்பையும் கெழ்வரகையும் என்னதாம் செய்யக் கூடாது? கனத்தியே போட்டு அடி அடி என்று அடித்தும், மாடுகளை விட்டுத் துடைத்தும் புத்தி வரவில்லை என்றும், அவற்றை வேறு என்னதாம் செய்வது?

இந்த இடைவினத்தில் அரிசியின் குறைந்ததும் பற்றிச் சில பேர் என்ன சொல் கிறார்கள், தெரியுமா? அரிசிச் சோறு சாப்பிடுகிறவர்களுக்கு அரிவு அதிகமாயிருக்கும் என்று சொல்கிறார்கள்! சொல்ல மாகாணத்திலும் வங்காணத்திலும் அரிசி அதிகம் சாப்பிடுவதற்குத்தான் அங்குள்ள மனிதர்களுக்கு அரிவு அதிகமாயிருக்கிறதென்று சொல்லுகிறார்கள்! இதை எப்படி நம்புவது?

அரிசிக்கே புத்தி இல்லையே! அதிகமாக விளைய வேண்டிய சமயம் பார்த்துக் குறைவாக விளைவதே!—அரிசி சாப்பிடுகிறவர்களுக்கு அரிவு அதிகமாயிருக்கும் என்பதை எவ்வாறு நம்புவது?—நம்பமுடியாதுதான். பிரத்யட்ச அனுபவமும் அந்த நம்பிக்கையை வளர்ப்பதாக இல்லை.

உணவத்தியேயே உண்டும் கேட்டும் இராத, சரித்திரம் என்றும் அறிவாத, மகத்தான, பிரம்மாண்டமான, இவையத்தையும் மேருவைவும் திகித்த பொறுத் தோதல் இந்தியா தோத்தில் தெருங்கி வந்து கொண்டிருக்கிறது என்று எல்லாரும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பத்தில் நெல்லுக்கு மக்களுக்குப் பீதியெல் பீதி உண்டாக்கக் கூடிய சை நிகுக்கிலும் சேய்திகள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக வெளியாகி வருகின்றன.

முப்பது நாளைக்கு முன்பு உணவு இவ்வாறு உத்தியோகஸ்தர் ஒருவர் பெரிய கல்லித் தூக்கிப் போடுவது போல் ஒரு செய்தியை வெளியிட்டார். "நஞ்சை ஸிண்டிகேட் குருவை சாகுபடி விஸ்தாரம் குறைத்து வருகிறது! 1948-ல் 2,89,000 ஏக்கர்களில் குருவை சாகுபடி செய்யப்பட்டது. ஆனால் 1951-ல் அது 2,34,000 ஆகக் குறைத்து விட்டது. அதாவது குருவை விளைவும் நிலங்களில் இந்த வருஷம் ஐம்பத்தையாயிரம் ஏக்கர்கள் குறைத்து விட்டன!" என்று அவர் கூறினார்.

இது வீதிகாமான செய்திதான். ஏனெனில் குருவை மூன்று மாதத்தின் பவிராவி அறுவடைவாரும் நெல், நவம்பர் மாதத்தின் ஆரம்பத்தில் அறுவடை செய்ய விடலாம், சம்பாவுக்குப் பிரவரீயைக் கரத்திருக்க வேண்டும், நடுவில் ஒரு பட்டம்

அறுவடை யாவியதால் எவ்வித-அடம்பர் மாதம் எனில் சாதாரணமாக ஏற்படும் அரிசி விலைவாசி இருவாறு சதவீதம்.

அப்படிப்பட்ட குருகை சங்கடத்தால் பங்கு விடும்! விவசாயமும் விவசாய குறைந்த வருகிறது! காரணம் என்னவென்றுமோ, அதுதான் பெரிய மர்மம் இருக்கிறது! — இவ்வாறு அந்த உணவு இலாகா உத்தரவிடக்கூடியது கூறினார். அதனால் ஏன் உணவு பரிசுடாகிறது? ஏதோ சில விதத்தில் கொண்டுபோய், "குருகை இப்படிச் சங்கடத்தால் பங்குவிடும்! உடவும் இருக்கவே இருக்கிறது! ஏன் விவசாய இலாகா உணவு இலாகா மந்திரிக்கும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பார்த்துக் கொள்வார்கள்" என்று யார் தெரினார்கள்.

குருகை விவசாய குறைந்த தென்ற பங்குதான் செலவிட வேண்டிய பதில் காண்கிறது. ஏதோ உணவு செலவிட வேண்டிய விவசாய இலாகா மந்திரி அவர் ஏ. பி. வெட்டி. இவ்வாறு ஒரு பெரிய குறைவாகத் தாக்கீதம் தருவதே போட்டார்.

"சென்னை மாணாத்தத்தில் மொத்தத்தில் உணவு தானிய விவசாய குறைந்த வருகிறது; வருவாதிருக்கும் குறைந்த வருகிறது. ஏன் என்று தெரியவில்லை; ஏதோ உணவு குறைந்திருக்கிறது; ஏன் என்று சொல்வது என்று தெரியவில்லை!" என்று கூறி ஒப்பளித்து வைத்தார். அதன் மூலம் விவசாய மந்திரி என்று ஒருவர் இம் மாணாத்தத்தில் இருக்க வருகிறார், அவர் பெயர் அவர் ஏ. பி. வெட்டி. உணவாதல் போது தான் வருவாதிருக்கும் குறைவாகிறது.

அதன் விவசாய மந்திரியின் ஒப்பளிப்பைப் பற்றி நாம் அதிகம் கவலைப்படவில்லை; அதனால் பிற அமைப்புகள் இல்லை.

விவசாய இலாகாவின் மொத்தம் ஒரு தனி; அந்த இலாகாவைப் போக்குவதற்கும் ஒருவரின் மந்திரிகள். அவர் சில இலாகா அதிகாரிகள் "மற்ற பெரும்பாலும் போகிறது" என்று அறிவித்தால், ஏன் சிலம்தான் குறைவாக வருகிறது என்று கவலைப்படும் புறப்படலாம். சில சமயம் உணவு பெரும்பாலும் என்று கவலைப்படும். விவசாய இலாகாவைப் போக்குவதற்கும் அந்த சங்கடம். அவர்கள் சொல்வதற்கு போய்விட்டால் காசியில் செய்தால் விவசாயிகள் உருப்படலாம். இது கெடுகாலைப் பற்றியதில் வேண்டிய உணவுகள் பலவா? ஆகையால் விவசாய மந்திரி சொல்லும் அப்படித்தான் இருக்கும் என்று சிலர் சொல்வார்கள். "இவ்வாறு காலம் இவ்வாறு காலம் காலமாக பணம் செலவிட்டு உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கு பெருக்கு என்று சொல்லுவதற்கு, உணவு தானிய விவசாய எப்படி குறைந்த வருகிறது? விவசாய மந்திரி ஏதோ தட்டித் தட்டித் தட்டிச் செல்கிறார்!" என்று என்னி ஆறுதல் அளவிடுவோம்.

ஆனால் அந்த ஆறுதலும் சித்தமிருக்கவில்லை. சென்னை அரசாங்கத்திற்குப் பொருளாதார ஆலோசகர் என்று ஓர் உத்தரவிடக்கூடியது சில சமயம் இருக்க வருகிறது. அவர்கள் சில ஒரு பெரிய காசியாலும் உட்குறுகிறது. பல சிப்பந்திகள் போலே சென்று வருகிறார்கள். இந்தக் காசியாலும் செலவிடும் வரும் தவறுகள் எல்லாம் பெரும்பாலும் சரியாகவே இருக்க வருகின்றன.

ஆகையால் மேற்படி பொருளாதார ஆலோசகர் டாக்டர் டி.ராஜன் அவர்கள் கடைபிடிக்க வேண்டிய அறிக்கையானது கீழ்க்கண்ட மன நிலைமையை அடிப்படையாகக் குறித்துப் பெருக் கவலை அளித்து விட்டது.

"சென்னை மாணாத்தத்தில் உணவுப் பற்றாக்குறை மிகுந்திருக்கிறது. உணவு தானிய விவசாய குறைந்த வருகிறது" என்று டாக்டர் டி.ராஜன் புள்ளி விவரங்களில் மூலம் நியமன இருந்த அறிக்கை வெளியிட்டிருக்கிறார்!

உணவு தானியம் உற்பத்தியாகும் தீவிரமாகப் பண்ணுவதற்கு எட்டாம் சென்னை குறைந்திருக்கிறது.

இந்த காலத்தில் வந்தால் போகும் உற்பத்தியாகும் தீவிரமாகப் பண்ண எட்டாம் அந்த மாதம் இருக்கிறது.

1936-38 சென்னை மாணாத்தத்தில் 86% எட்டாம் உணவு தானியம் உற்பத்தியாகிறது.

சென்ற வருஷத்தில் 82% எட்டாம் உணவு உற்பத்தி குறைந்திருக்கிறது.

இதன் புள்ளி விவரங்கள் பாராத்தால் திருக்கிச் செல்லாமல் இருக்க முடியும்!

டாக்டர் டி.ராஜன் அவர்களுடைய இலாகா தரும் புள்ளி விவரங்கள் விவசாய இலாகா தரும் புள்ளி விவரங்களைப் போன்றவை அல்ல. தகுந்த ஆராய்ச்சியைப் போகும் திட்டமாகக் காண்கு வருகிறது! புள்ளி விவரங்களைச் சொல்லுகிறார்கள். ஆகையால் இந்த விவரங்கள் ஏன் அப்படித்தான் போகிறது என்று ஏதோ ஒரு காலம் ஒரு பக்கம் கவனம் ஏற்படுகிறது; இன்னொரு பக்கம் ஏதோ ஆர்ச்சியைப்போல இருக்கிறது.

டாக்டர் சிவசுந்தரம் அவர்களுடைய எப்போதும் பட்டம் செட்டிப்பார்கள்! எவ்வாறு சிவசுந்தரம் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு இவர்கள் சொல்வது முயற்சிகள் எவ்வாறு அற்புதமான பலனைத் தருகிறது! ஒரு மூலம் ஏதோ உட்குறு ஒன்றாகும் மூலம் இன்னும் செட்டிப்பாத்தவர்களை இவ்வாறு போது செட்டி காணப் போகிறோம்! — இவ்வாறு தென்காசியில் ஏன் ஏதோ ஆர்ச்சியைப்போல ஒன்றாக வேண்டி இருக்கிறது.

டாக்டர் டி.ராஜன் கால்குப் பிழை மட்டும் உண்டாகி விட்டு சிறுத்தி விடவில்லை. "காரணம் என்னவோ? டாக்டர் இடம் காணாமல்! என்ன காணாமல்? — அறிவிக்க!" என்று கவலை வித்தி விடவில்லை.

செய்யப்பட்டுக் காணக்கூடிய கண்டு பிடிக்க முயற்சிக்குகிறார்; பரிசாரகர்களையும் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்.

விவசாய குறைவாகும் மறுபின் போகும் பார்த்துப் போடுவது எல்லாம் செல்லக் கூடியது. "அது மட்டும் காரணமல்ல" என்று டாக்டர் டி.ராஜன் சொல்கிறார்.

சென்னை, மறு இவ்வாறு எல்லாம் காரணம் மற்ற வித்திகள் பற்றிக்குகும் போகிறது மனம்! மறு இவ்வாறு வித்திகள் பற்றி காணப்படலாம் விவசாய குறைந்திருக்க வேண்டுமே! அதற்கு மாறாக அறிவித்திருப்பதற்கு ஏதோ தகுந்த காரணம் இருக்க தீர வேண்டும் அல்லவா?

"உணவுப் போகும் உற்பத்தியை அறிவிப்பதற்கு வருவதற்கு வேண்டிய காலம் விவசாயிகளுக்கு அறிவிக்கப்படவில்லை. அதற்கு மாறாக, உணவுப் போகும் உற்பத்தி செல்லாதுக்குக் கவலைக்காக அறிவிக்கி விட்டிருக்கிறோம்" என்று டாக்டர் டி.ராஜன் திட்டமிட்டவாறு அறிவித்திருக்கிறார்.

புறவாசியை, கரும்பு முதலிய வற்றைப் பயிரின் செய்வதில் ஆதரவும் தரப்பட வருகிறது. அது மட்டுமல்ல; கொள் முதல் அதிகாரிகளின், கொடுமை களுக்கு விவசாயிகள் ஆளாக வேண்டியநிலை. விட்டுக்குப் புரத்தி எப்பிப் பார்க்கிற உடைக்க மாட்டார்கள்!

உணவு தானியங்களை உற்பத்தி செய்வதில் வரப ளும் குறைவு; கொள்முதல் அதிகாரிகளின் கொடுமைகளுக்கும் விவசாயிகள் உலகமாக வேண்டியிருக்கிறது.

இந்த இரண்டு காரணங்களையும் டாக்டர் நடராஜன் காட்டிக் காட்டியிருக்கிறார். உண்மையை உணர்ப்பு எடுத்துச் சொன்னதற்காகப் பொருளாதார ஆலோசகரை நாம் பாராட்டுகிறோம்.

ஆனால் அதிலிருந்து அதிகமான பயன் விளைந்து விடுமா என்பது பற்றிச் சந்தேகம் படுகிறது.

இதை உண்மையாகச் சொன்ற மூன்று கருவிய்களால்ப் பலரும் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள்; இடித்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

ஆயினும் வாதோடு பதிலும் ஏற்படவில்லை.

விண்ணாங்கித் திறந்து பாருங்கள்

“விநாயக மூடிக் கொண்டு போவாய் இருங்கள்; ஆனால் உண்டாகும் காலங்களையும் திறந்து வைத்துக் கொள்ளுங்கள்” என்று சொன்ற மகா புத்தத்தில் போது மூல தேவதீர்த்தர் தங்கள் சிப்பாய்களிடையும் ஜனங்களிடையும் பிரசாரம் செய்து வந்தார்கள். பேசினால், பகையாக்குவதே தெரிவக் கூடாத விஷயங்கள் வெளிப்பாவிட்டே கூடும் என்பது அவர்களுடைய பீதி. ஆனால் பகையாளிகள் இரகசியங்களை அறிந்து கொள்வதற்குக் கண்டனம் காலங்களும் திறந்திருக்க வேண்டியது அவசியம் அல்லவா!

மேற்படி உபதேசத்தை இந்த உலக சாறு தந்திரிகளும் ஐக்கிய காடுகள் சபையும் நேர்மாறாக அனுப்புத்து வருகிறார்கள். வரைய எப்போதும் திறந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதாவது மூலாய்மை போக்குக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் பிடிவாதமாகக் கண்டனமும் காலங்களையும் இதுக ளுடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அய்யிதம் இருப்பதால்தான் காஷ்மீரீயது பாஷிந்தான் பண்ட வெடுத்தபோது சீக்கிரத் கொடுமைகள் அவர்களுடைய கண்ணுக்குத் தெரியவில்லை. காஷ்மீர் மக்களின் உக்குதல் அவர்களுடைய செவிதலில் விழவில்லை.

அவர்கள் அந்தக் கொடுமையைப் பார்த்திருக்கிறால், காஷ்மீர் மக்களின் உக்குதல்க் கேட்டிருக்கிறால் காஷ்மீர் பிரச்சினை தீர்ந்து இப்போது பல மாதங்கள் ஆகி விடுக்கும்.

எனவே, இப்போதாவது அவர்கள் கண்டனத் திறந்து பார்த்துட்டும்; காலகளைத் திறந்து கேட்டெட்டும். அப்படியானால் நான் என்று காஷ்மீரில் சீக்கிரத் வரும் அப்பதக் காட்டுகளை அவர்களால் காண முடியும்; காஷ்மீர் தலைவர்களின் முற்கூறிய அவர்களால் கேட்ட முடியும்.

காஷ்மீரில் தலைவியை நிராசியில் அகிராமம் ஐ. எ. சபைக்கு, அவர்களால் சிபாரிசுப்படும் மத்தியஸ்தர்களுக்கோ இல்லை என்பது இப்போது சீக்கிரமாகி விட்டது. “எங்கள் விதியை நீண்டிக்கும் உரிமை எங்களுக்குத்தான் உண்டு” என்பதைக் காஷ்மீர் மக்கள் சந்தேகத்துக்கு இடமின்றி உலகத்துக்கு அறிவித்திருக்கிறார்கள்.

உலகம் கண்டறிவதே பிராமண்டமான பொதுத் தேர்தல் வெள்கி வந்து கொண்டிருக்கிற போதே பயன்படவில்லை என்றும், பொதுத் தேர்தலுக்குப் பிரதம எப்படியும் பயன்படும்!

இப்போது என்மை ஆளுகிறவர்களைக் காட்டிலும் மோதலிகள் பொதுத் தேர்தலின் பயனாக வந்து விடப் போவதில்லை. இவர்களை வரப் போகிறார்கள்; அல்லது இவர்களை விட மோதலாளிகள் வரப் போகிறார்கள்.

ஆகையால் உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்துக் கும் உணவுப் பஞ்ச சீக்கிரத்திற்கும் ஆளுகிறவரை எப்படியும் பயனில்லை.

அதைக் காட்டிலும் ஆண்டவன் அப்புவது பயன் அளிக்கலாம்.

எம். ஜி. ஐ. சந்தேகமுடிக் தேர்து காலம் ஆண்டவனைப் பிரார்த்திப்போம்.

“இதாவது! சிறைப் மதுகையப் பொழி வுங்கள்! ஆளுகையார் செய்யும் பிராண்டினை வெல்லும் மீது காட்டும் உணவுப் பஞ்சம் திருவதற்கு அருள் புரிவீர்கள்!” என்று வேண்டிக் கொள்வோம்.

சொன்ற வாரம் பூதகரிக் ஆரம்பவழியின் காஷ்மீர் அரசியல் நிலையை சபை அதை உலகத் துக்குப் பிரகடனம் படுத்தி விடுகிறது.

வரது வந்த எல்லாருக்கும் வேண்டுகிறமை என்ற சிபாரிசை அடிப்படையாகக் கொண்டே காஷ்மீர் அரசியல் நிலைப் சபைக்குத் தேர்தல் நடத்தது. அதில் வேக அப்துல்லா கட்சியினர் தூறு சத வீதம் வெற்றி பெற்றுக்கொள்ளார்.

அதாவது பாஷிந்தாளுக்குத் துக்கிய காடுகள் சபைக்கும் காஷ்மீர் மக்கள் மேற்படி தேர்தலின் மூலம் சிபாரிசு பதிக் கொடுத்து விட்டார்கள்!

காஷ்மீரில் உண்மையான தலைவர் வேக அப்துல்லாதான் என்பதும், அவரது கட்சியான தேவேக் கட்சியே உண்மையான ஜனப் பிரதிநிதி சிபாரிசை என்பதும், அரசியல் நிலைப் சபைக்கு நடத்த தேர்தலின் மூலம் சிறிதும் சந்தேகத்துக்கு இடமின்றி, சிபா சிபாரிசாகத் தெரிந்து விட்டது.

அமெரிக்காவிலிருந்து காஷ்மீருக்கு விஜயம் செய்த அங்குள்ள நிலைமையை வெள்க் பார்த்த ஓர் அமெரிக்கப் பிரமுகரும் இந்த உண்மையை உலகம் அறிய முடிவுக் கொண்டிருக்கிறார்.

“இன்று காஷ்மீரில் சிவஜான வர்க்கு எடுத்தால் வேக அப்துல்லாவும் அவரது கட்சியினரும் தான் வெற்றி பெறுவார்கள் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. காஷ்மீரில் வரதரக் கேட்டாலும் எந்தக் கிராமவாசியைக் கேட்டாலும், ‘வேக அப்துல்லாதான் எங்கள் தலைவர்’ என்று பளிச்சென்று கூறுவார். வேக அப்துல்லாவுக்கு நாற்பத்தாறு வயதானது. இதில் இருபத்தைந்து வருஷங்களுக்கு மேலாக அவர் காஷ்மீர் சந்திரிப் போரில் ஈடுபட்டு வந்திருக்கிறார். அப்படிப்பட்டவரை ஜனங்களின் உண்மையான தலைவர் இல்லை என்று மாரி கூறு முடியும்!” காஷ்மீரில் அவருடைய செல்வாக்கு ஈடு இளையதற்காக இருக்கிறது” என்று தோலாக்கு மிக்கிய அமெரிக்காவின் பிரபல பத்திரிகையான “வாஷிங்டன் போஸ்ட்” க் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

இந்த வார்த்தைகளாவது ஐ. எ. சபையில் விற்றிருக்கும் உலக சாறு தந்திரிகளின் கண்டனம் படுமா? காலகளைத் திறந்து பாருங்கள்!

அத்தியாயம் 44

யானை மிரண்டது!

மேற்கண்டவாறு முடிவு ஏற்பட்டதும் சோதிபதி பூதி விக்ரம கேசரி பார்த்திபேந்திரன் தனியாக அழைத்துச் சென்று சிறிது வேரம் அந்தரங்கமாகப் பேசினார். பின்னர், தம்முடன் வந்த பண்ட வீரர்களுக்குத் தனித்தனியே சில கட்டளைகளைப் பிறப்பித்தார்.

பார்த்தி பேந்திரன் இளவரசரிடம் விடை பெற்றுக் கொண்டான். "ஐயா! என் வந்த காரியம் நிறைவேறாமல் வேறுங் கையோடு திரும்புகிறேன். இதற்காகக் கரிகாலர் என்னை சிகவும் கோபித்துக் கொள்ளப் போகிறார். ஆயினும் என்ன செய்வது? தாங்கள் பிடியாததாக இருக்கிறீர்கள். என்மேலும் குற்றமில்லை. இதற்கு இங்குள்ளவர்கள் எல்லாரும் காட்சி!" என்றான்.

இளவரசர் "அய்யனவு அவசரமாகப் போக வேண்டுமா? தாங்களும் சோதிபதியோடு தொண்டமாளுற வரை வந்து விட்டுப் போகக் கூடாதா?" என்று கேட்டார்.

"அந்தப் பாதகத்துக்கு என் உட்கதையாயிருக்க மாட்டேன். என் வந்த கப்பல் திரிகோணமலையில் நிற்கிறது. அங்கே போய்க் கப்பல் ஏறிக் கூடிய சீக்கிரம் என் காஞ்சிக்குப் போக வேண்டும். கரிசாலரிடம் நடத்ததைச் சொல்ல வேண்டும்!" என்றான் பார்த்திபேந்திரன்.

பின்னர் வந்தியத் தேவனைப் பார்த்து, "வல்லத்தரையே! என்னுடன் நீ காஞ்சிக்கு வரவில்லையா?" என்று கேட்டான்.

வந்தியத் தேவன் சிறிது திடுக்கிட்டு சின்றுவிட்டு, "இல்லை; இளவரசருடன் போக விரும்புகிறேன்" என்றான்.

"எல்லது; என்னுடன் வராததற்காகப் பிறகு வருத்தப் படுவாய்!" என்று சொல்லிவிட்டுப் பார்த்திபேந்திரன் புறப்பட்டான். சோதிபதியின் கட்டளைப்படி அவருடன் இன்னும் சில வீரர்களும் மெம்பிச் சென்றார்கள்.

வந்தியத் தேவன் ஆழ்வார்க் கடியாளிடம் "அந்தப் பல்லவன் கூறியதன் போருள் என்ன? தன்னுடன் வராததற்காக என் வருத்தப்படுவேன் என்று ஏன் கூறினான்? உமாக்கு ஏதாவது தெரிமிறதா?" என்று கேட்டான்.

"சோதிபதியும் அவனும் கலந்து பேசி ஏதோ சூழ்ச்சி செய்திருக்கிறார்கள்! அதன் விவரம் இன்னதென்று நானே சித்திரத்தில் தெரியும். உண்மையில், இப்போது ஏற்பட்டிருக்கும் சங்கடத்துக்கு மூலகாரணம் இந்தக் கொடும்பாளூர்க் கிழவர்தான்!" என்றான்.

"அது எப்படி? சோதிபதி என்ன செய்திருக்க முடியும்?"

"எல்லாம் அவருடைய வேலைதான். அவருடைய குடும்பப் பெண் ஒருத்தி பழையகறையில் வளர்கிறான் என்பது உனக்குத் தெரியும் அல்லவா?"

"கன்னியத் தெரியும். வானதி தெவிடையத்தானே சொல்விறீர்?"

"ஆமாம்; அந்தப் பெண்ணை இளவரசருக்குக் கலியாணம் பண்ணிக்

கொடுத்த இலங்கை அரசராக இவருக்கு முடிசூட்டியிட வேண்டும் என்று கோரி பதிக் கு ஆகை. புத்த குருக்களைக் கொண்டு இலங்கைக் கிரீடத்தை அளிக்கும்படி ஏனியவர் இவர்தான். இவருடைய மூன்றெய இரகவியமாக வைத்திருக்கவாவது தெரிந்ததா? அதுவும் இல்லை. செப்தி தஞ்சைக்கு வட்டி விட்டது. அகனூத்தான் முதன் மந்திரி அகிருத்தர் இலங்கைக்கு வந்தார். ஏன் இவரும் இளவரசரிடம் அனுப்பி வைத்தார். வந்தியத் தேவன்! எது எப்படி. யானாலும் வம்முடைய உயிரை ஏன் பத்திரமாகக் காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். இளவரசர் இலங்கைக் கிழவரணத்தை ஏற்க மறுத்தது பற்றி கீழும் காரணம் தஞ்சையில் சாட்சி சொன்னும்படி கேட்கலாம்!"

இதற்குள் சோதிபதியின் வாரியர்கள் முடித்து விட்டன. அவருடன் வந்திருந்த பாட வீரர்களில் காது போகாத தவிர மற்றவர்கள் எல்லாரும் வெய்வேறு திசையில் புறப்பட்டுச் சென்றார்கள்.

கடைசிபாக இளவரசரின் கோஷ்டியும் புறப்பட்டது. இளவரசர், சோதிபதி, வந்தியத் தேவன், ஆழ்வார்க்கடியான் இவர்களுடனே மேற்குறிய காது வீரர்களும் உலர்ந்த சாதிச் குதிரைகள் மீதேறி வடநிலை கோக்கிப் புறப்பட்டார்கள்.

இவர்களைப் பின் தொடர்ந்து பூங்குழை ஏறியிருந்த யானை, ஐரம் ஐரம் என்று கம்பியானாக ஊர்ந்து வந்தது. பூங்குழையையத் தவிர அதன்மீது யானைப் பாகன் ஒருவன் மட்டுமே ஏறிக் கொண்டிருந்தான்.

கோஞ்சை தூரம் இராஜபாட்டை வழியாக அவர்கள் சென்றார்கள். ஆனும் இராஜபாட்டையின் பிரயாணம் செவ்வது கவனமாக இல்லை. வழி பெரும்புறம் ஐனக்கட்டிளா யிருந்தது. இளவரசர் அவ்வழியில் வருகிறார் என்பதும் எப்படியோ ஐனக்களுக்குத் தெரிந்துபோயிருந்தது. இலங்கைத் தீவின் வடக்குதியில் அப்போதெல்லாம் தமிழர்களே அதிகமாக வசித்து வந்தார்கள். அங்கங்கே ஐனக்கள் கும்பல் கும்பலாக சின்று "இளவரசர் அருள்மொழி வர்மர் வாழ்க!" "சோதிபதி கொடுப்பாரூர் வேளார் வாழ்க!" என்று கோஷித்தார்கள். சில இடங்களில் ஐனக்கள் குதிரைகளைக் குழித்து கொண்டு பின் தொடர்ந்து வந்தார்கள். வரவரப் பின் தொடர்ந்து வரும் கூட்டம் அதிகமாகிக்

கொண்டு வந்தது. குதிரைகள் வேகமாகப் போக முடியவில்லை.

இளவரசர் சோதிபதியுடன் இதைப் பற்றியவாதித்ததின் பேரில் இராஜபாட்டையிலிருந்து விவசிக் காட்டு வழியில் போவதென்று தீர்மானமாயிற்று. ஐனக்களை மெதுவாகக் கழித்துக் கட்டி விட்டு அவர்கள் காட்டு வழியில் பிரிவெடுத்தார்கள். காட்டு வழியில் இப்பறகை இடைபூறுகள் காரணமாக வேகமாகப் போக முடியவில்லை. கொஞ்ச தூரம் போனதும் தாமதமாகத் தடாகம் ஒன்று தென்பட்டது. அதன் கரைக்கு வந்ததும் எதிர்க் கரையில் ஒரு பெரிய ஐனக் கும்பல் சிற்பது தெரிந்தது. இவர்களைப் பார்த்தவுடனே அந்த ஐனக் கும்பலின் மத்தியிலிருந்து தாகை, தப்பட்டை, கொம்பு, பேசிலை முதலிய வாத்தியங்கள் கனிக் பெரு முழக்கம் கிளம்பிற்று.

"கோஞ்சை இருக்கன்; காண் போர் அவர்கள் பார் என்று பார்த்து விட்டு வருகிறேன்!" என்று கூறி விட்டுச் சோதிபதி குதிரையைத் தட்டி விட்டுக் கொண்டு முன்னதாகச் சென்றார். சென்று கோத்துக்கெல்லாம் திரும்பி வந்து "இளவரசர் இந்த வழி வருவது எப்படியோ பக்கத்துக் கிராம வாசிகளுக்குத் தெரிந்து போயிருக்கிறது. இளவரசருக்கு மரிபாதை செய்பத்தான் அவர்கள் வந்திருக்கிறார்கள்!" என்றார்.

ஐனக்கள் பெருக்கி வந்தார்கள். இளவரசரைச் சுற்றிச் சுற்றி வந்து அடிக் காத ஆர்வத்துடன் பார்த்தார்கள். பலவகை ஜலகோஷங்களையும் வாழ்த்தொலிகளையும் கிளப்பினார்கள். அவற்றில் "சமத்ததார் அருள் மொழி வர்மர் வாழ்க!" என்ற கோஷம் மட்டும் பிரதானமாக யிருந்தது.

இளவரசர் முகத்தில் புன்னகை மலர்ந்தது. அந்த ஐனக் கூட்டத்திற்குத் தலைவன் என்று தென்றிய ஒருவனை அருகில் அழைத்தார். "இவர்கள் எதற்காக எனக்கு சமத்த அருள் பட்டம் பட்டு கிறார்கள்?" என்று கேட்டார். அவன் மிகப் பணிவுடன் "அரசோ பன்னெடுங் காலமாக இந்த சமுதாடு நிலப்பாள் அரசு இவ்வாறும் அவதிப்பட்டு வருகிறது. பொன்னிலின் செல்வர் சமுதாட்டின் மன்னர் ஆக வேண்டும் என்பது எங்கள் கோரிக்கை. இக்காட்டில் வாலும் எல்லா ஐனக்களுடைய விருப்பமும் அதுதான். தமிழர்கள், சிங்களவர்கள், காவர்கள், பொத்தர்கள், துறவிகள், இவ்வறத்தார்

எல்லாரும் அதையே விதும்புகிறார்கள்” என்று கூறினான்.

இளவரசருக்கும் அவரைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் விருந்து அளிக்க அவர்கள் ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள். விருந்தை ஏற்றுக் கொள்ளாமல் போக முடியவில்லை. விருந்துண்ட பிறகு விசுடப்பெற்றுப் புறப் படுவதற்கு வேகு நேரமாகி விட்டது.

இளவரசருக்கு உபசாரங்கள் நடந்து கொண்டிருந்த சமயத்தில் வந்தியத் தேவனும் ஆழ்வார்க்கடியானும் தனித்துப் பேசிக் கொள்ளச் சந்தர்ப்பம் இடைந்தது.

“தம்பீ! பார்த்தாயா? இதெல்லாம் சோகாதிபதியின் குழ்ச்சி என்று தெரிய வில்லையா? முன்னாலேயே அவசரமாகச் செய்தி அனுப்பி இந்த உபசாரங்களை யெல்லாம் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்!” என்று ஆழ்வார்க்கடியான்.

“சோகாதிபதியின் ஏற்பாடுதான் என்று ஒருவாறு தெரிவித்தது. ஆனால் இந்தச் குழ்ச்சியின் போக்கம் என்ன வென்று தெரியவில்லையா? இப்படி யெல்லாம் இந்தத் தேவியை வாரும் ஜனங்கள் சொல்வதைக் கேட்டு இளவரசர் சென்று வேண்டாம் என்று மறுக்க நிம்மாசனத்தின் பேரில் இன்றைக்கு ஆயிரம் கொண்டு விருமார் என்று பண்ணமா?” என்று வந்தியத்தேவன் கேட்டான்.

“அது ஒரு சோக்கமா யிருக்கலாம். அதைக் காட்டிலும் முக்கியமானது நம் பிரயாணத்தைத் தாமதப் படுத்துவது தான்!” என்று ஆழ்வார்க்கடியான்.

“பிரயாணத்தைத் தாமதப்படுத்துவதினால் சோகாதிபதி என்ன பலனை எதிர்பார்க்கிறார்?”

“அது எவக்கும் தெரியவில்லை. ஆனால் சீக்கிரத்தில் தெரிந்துதானே ஆக வேண்டும்? இளவரசருடைய முகத்தைப்பாரி அவருக்கு இவையெல்லாம் விடிக்கவில்லை யென்று தெரிந்த தல்லவா?”

வந்தியத் தேவன் இளவரசரின் முகத்தைப் பார்த்தான். ஆத்திரமான வார்த்தைகளைப் பேசும்போது கூட மலர்ந்து விளங்கிய அவருடைய முகத்தில் இப்போது என்னும் கொள்ளும் வெடித்தன. புருவங்கள் நெறித்திருந்தன. கண்கள் ஆழ்ந்த சிந்தனை நாயக் காட்டின.

அதே சமயத்தில் பூங்குழனி அத் தாமரைக் குளத்தின் இன்னொரு கரையில் தன்னத் தனியாக உட்கார்ந்து சிந்தனையில் ஆழ்ந்திருந்தான். எதிர்பாராத

படி அவளுக்கு இந்தப் பிரயாணம் உற்சாகம் தருவதாக இல்லை.

பிரயாணத்தின்போது இளவரசருடன் தனித்திருக்கும் சந்தர்ப்பம் இடைக்கு மென்று நினைத்தான். அவர் தன்னுடைய அளவளாவிப் பேசுவார் என்று எண்ணினான். தன் மனதில் பொங்கும் உணர்ச்சியில் ஒரு சிறிதேனும் வெளியிடலாம் என்று ஆசைப்பட்டான். அதற்கெல்லாம் சமயமே இட்டாது போயிருக்கிறது. இளவரசரைச் சுற்றி ஒரே கூட்டமாகவே இருக்கிறது.

அவரை எதிரிகளிடம் கொண்டு போய் ஒப்புவித்த பழி ஒன்றுதான் மட்டும்தான் போலும். அந்தப் பழி தவிர்த்து எதற்காக ஏற்பட வேண்டும்? சன் இங்கிருந்த படி ஒருவருக்கும் தெரியாமல் இடவிடக் கூடாதா? சோகாதிபதியின் சோகாத்தி விருந்தாவது தப்பியாடி ஆகும்!

“சோகாதிபதியின் சோகம் என்னை என்ன செய்து விடும்? யாருடைய சோகந்தான் என்ன செய்து விடும்? அதற்கெல்லாம் நான் பயப்படவில்லை. ஆனால் என்னுடைய எண்ணம் எல்லாம் ஏன் மண்ணோடு மண்ணாக வேண்டும்? இந்த கெஞ்சில் உள்ள தீ எத்தனை நாள் இப்படி என்னைத் தவித்துக் கொண்டிருக்கும்?—இந்த உடம்பில் உயிர் எதற்காக இருக்கிறது? மிகமென்று ஒரு இடி விழுந்து என்னைக் கொன்று விடக் கூடாதா?—இப்படி எத்தனைவோ ஆயிரம் தடவை ஆசைப் பட்டாகி விட்டது. நான் ஒன்றுமில்லை. இந்த உயிர் தானாகப் போகப் போகமில்லை. நானாக யதேனும் செய்து கொண்டால் தான் இந்த உயிர் போகும்!.....

ஆ! இது என்ன? கனவு கான்னு கேளு! இல்லை, கனவு இல்லை! அங்கே அந்தப் பாழும் மண்டபத்துக்குப் பக்கத்தில் இளவரசருடைய சிறைதீர் என்னிடமிருந்து பிடுங்கி எறிந்த கத்தி இதோ வந்து என்னருகில் விழுந்திருக்கிறதே? இதை யார் எறிந்திருப்பார்கள்? யாரோ அவருடைய மனசுலாகைதான் எதிர்த்திருப்பார்கள்! என்னைக் கொல்லுவதற்குத்தான் எறிந்திருப்பார்கள்! என்ன ஓரதீர்ஷ்டம்! என் மேலே விழாமல் சற்று வகர்ந்து விழுந்து விட்டதே!—இதுவும் நல்லதற்குத்தான். மகலில் இந்தக் கத்தி இருக்கட்டும். அவருக்கு நான் கொடுத்த வாக் கைகளை நிறைவேற்றிய பிறகு, அவரை அந்தப் பாதைகளிடம் கொண்டு போய் ஒப்புவித்த பிறகு, அவர் எதிரிலேயே இந்தக் கத்தி

யினுள் குத்திக் கொண்டு இறந்து விடுகிறேன். சீச்சி! எதற்காக அவர் மனதை அப்படிப் புண்படுத்த வேண்டும்? அவர் கப்பலில் பறிப் போன பிறகு, படவெ ஏறி நெடுக்கடலில் சென்று அங்கே குத்திக் கொண்டு சாகவாரம். ஏன் அருமைக் கத்தியோ! நீ திரும்பி வந்தாயல்லவா? உன்னை அழைப்போவார்களுக்கு வந்தவம்.

ஒரு வேளை இளவரசர் மேலே ஏறிய எண்ணி இதை எதிர்த்துப்பார்க்கனா? ஆம்; அவர்த்த வழியில் எத்தனையோ அபாயங்கள் நேரலாம் என்று சோதி பங்குடர் சொன்னாரா?..... அப்படி ஒரு சந்தர்ப்பம் வரக்குக் கிடைக்கக்கூடாதா? அவர் மேல் குறி பார்த்து எதிர்த்த கத்தி என் நெஞ்சில் விழக் கூடாதா? அப்படி விழாது அவருக்காக நான் உயிர் துறக் குடியா? நேரக்கூடாதா? அவ்விதம் சீச்சி தான். நான் இரத்தம் பெருக்கி உயிர் துறக்குள் சமயத்தில்!.....

பூங்குழலியின் மனதில் ஒரு விசித்திரமான நோற்றம் ஏற்பட்டது. அவளுடைய மார்பில் கத்தி பாய்ந்திருந்தது. அதிலிருந்து இரத்தம் கொட்டிக் கொண்டிருந்தது. இளவரசர் ஓடி வந்தார். "ஐயோ! என்னக்காக உயிர் துறக்கிறாய்?" என்று கேட்டார். பூங்குழலியின் உன்னம் பூரித்து நெஞ்சிலிருந்து இரத்தம் அதிகமாகப் பீறிட்டு வந்தது. இளவரசர் அவளை வாரி எடுத்துத் தம் மடியில் போட்டுக் கொண்டார். அவளுடைய நெஞ்சிலிருந்து பெருமூல இரத்தம் அவர் உடம்பையும் உடைகளையும் நனைத்தது. பூங்குழலி சுவகலவென்று சிரித்தாள். "இளவரசே! இப்போதாவது என் நெஞ்சில் உள்ளது என்னவென்று தெரிந்து கொண்டார்களா?" என்று கேட்டாள். "அப்படியா! அது எனக்கு மூண்டோடு தெரியுமா? இக்கணக்காக உயிரி விடுகிறாய்?" என்று இளவரசர் அவரிடமிருந்து பூங்குழலிக்கு ஆனந்தம் தாங்கவில்லை. உசத்த சத்தம் போட்டுச் சிரித்தான்!.....

"ஓ ஸாத்தியமே!" என்ற குரல்க் கேட்டுப் பூங்குழலி நீமிர்ந்து பார்த்தான். எதிரில் வந்தியத்தேவன் நின்று கொண்டிருந்தான்.

"இளவரசர் ஏற்கெனவே கோபமாக இருக்கிறார். பிரயாணம் தாமதப்படுகிறது என்று, உன்னால் வேறு தாமதம் வேண்டாம். சீக்கிரம் எழுந்து வா!" என்றான் வந்தியத்தேவன்.

பூங்குழலி சிரித்துக்கொண்டு எழுந்து ஓடிய போது பாண்டியின் மீது ஏறிக்

கொண்டான். கத்தியை நெஞ்சுடன் அணித்துக் கொண்டு கொஞ்சினான்.

கூட்டு வழியில் மேலும் கொஞ்ச தூரம் சென்ற பிறகு எதிர்பாராத ஒரு சம்பவம் நிகழ்ந்தது. பிரயாணிகளின் வலது பக்கமிருந்த அடர்ந்த காட்டிலிருந்து 'வீர' என்ற சத்தத்துடன் ஓர் அம்பு பாய்ந்து வந்தது. இளவரசரைக் குறி பார்த்து அது எய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்பதில் ஸ்பாயில்லை. ஆனால் அந்த அம்பாவிட வேகமாக இளவரசர் குதிரையின் தலைக் கயிறை இழுத்துத் திருப்பினார். அம்பு அவருக்கு வெகு சமீபமாகச் சென்று அவருக்கு அப்பால் வந்து கொண்டிருந்த ஆழ்வார்க்கடியரசு லுடைய தலைப்பாகையில் பாய்ந்து அடைக்க கொத்திக் கொண்டு சென்றது.

ஆழ்வார்க்கடியான் தலையைத் தடவிக்கொண்டு வியப்புடன் பார்த்தான்.

சோதிபதி பூதிவிக்கிரம கோரி துருக்கிட்டுப் போய் விட்டார்.

வல்லாருமே திகைத்து நின்றார்கள்.

பூங்குழலியோ அந்த அம்பு தன் மேல் விழாது தன்னைக் கொன்றுவிடவில்லையென்று வருத்திப் பட்டான்.

சிறிது திகைப்பு நீங்கிய பிறகு சோதிபதி "இளவரசே! பார்த்தீர்களா? தங்களைப் பாதுகாப்பின்பிறித் தனியோ அனுப்பியிருந்தால் எவ்வளவு பிரகாசம் காசியமாயிருந்தார்?" என்று சொன்னவிட்டுக் காவலுக்கு வந்த வீரர்களைக் காட்டுத்தன் புரத்து நேடச் சொன்னார். அவர்கள் சிறிது நேரம் தெடிவிட்டுத் திரும்பி வந்து "யாரும் அங்காட வில்லை" என்றார்கள்.

சோதிபதி சேலே பிரயாணத்தைப் பற்றி ஏற்பாடு செய்யத் தொடங்கினார். "இளவரசரை நடுவில் நிறுத்தி நான் நாலு புறமும் குழ்ந்து வரவேண்டும்" என்று கூறி, விஜயம் வகுக்க ஆரம்பித்தார்.

அப்போது இளவரசர், "சோதிபதி! ஒரு வேண்டுகோள்!" என்றார்.

"இது என்ன வார்த்தை? கட்டளை யிருக்கன்!" என்றார் சோதிபதி.

"என் உயிரோடு தஞ்ஞா செல்ல விரும்புகிறேன். நான் குற்றமற்றவன் என்பதை என் தந்தையிடம் மெய்ப்பிக்க விரும்புகிறேன்....."

"தங்கன் தந்தை தங்களை ஒரு நாளும் சந்திக்க மாட்டார், இளவரசே!"

"தந்தை மட்டுமல்ல; மக்கள் எல்லாகும் ஒப்புக் கொள்ளும்படி நிரூபிக்க

விரும்புகிறேன். அந்தக் காரியத்தை
நிறைவேற்றிய பிறகு என் உயிரைப்
பற்றிச் சிந்திக்கும் கவலைப்பட மாட்டேன்.
அதற்கு முன்னால் வழியிலேயே உயிர்
துறக்க விரும்ப வில்லை."

"ஐயா! தங்கன் உயிருக்கு ஆபத்து
வருவதா யிருந்தால் அந்த கடினமே இந்
தக் கொடும்பாளூர் வாசை என் கெஞ்
சியை சொலுத்திக் கொள்வான்."

"அதில் ஒன்றுப் பயனில்லை. சோழ
நாடு மகத்தான கஷ்டம் அடைவும்."

"தங்கன் இழப்பதைக் காட்டிலும்
பெரிய கஷ்டம் சோழ நாட்டுக்கு வேறு
என்ன இருக்க முடியும்? தங்கனுக்கு
ஆபத்து வருவதற்குக் காரணமாயிருந்து
விட்டு அப்புகம் இந்தக் கொடும்பாளூர்
கொடும்பாளி ஒரு கணமும் உயிரை
வைத்துக் கொண்டிருப்பேனா?"

"அப்படியானால் என் உயிரை நான்
காப்பாற்றிக் கொள்ளுவது இன்றும்
மூக்யமாகிறது."

"அதைக் காட்டிலும் மூக்யமானது
இந்த உலகத்தில் வேறு எதுவும் இல்லை."

"அதற்கு எனக்கு ஒரு யோசனை
தோன்றுகிறது."

"சொல்லுங்கள், ஐயா!"

"குதிரை மேல் பிடியாணம் செய்யும்
வகையில் சற்று முன் வந்த அம்பைப்
போல் வேறு அபாயங்கள் ஏற்பட்டுக்
கொண்டுதான் இருக்கும்."

"எத்தனை போகவாம் என்று சொல்லு
கிறீர்கள்? அல்லது....."

"எனக்கு யானைகளின் பாதை நம்
குய்த்தெரியும்; யானைகள் நான் சொன்ன
படி கேட்கும் என்று தாங்கள் அறி
வீர்கள் அல்லவா?"

“ஆம், ஐயா! யானைப் பாகன் வேஷம் பூண்டு இந்த இலங்கைத் தீவில் பெரும் பகுதியைத் தாங்கள் சுற்றிப் பார்த்திருப்பதும் எனக்குத் தெரியும்.”

“ஆகவே நான் சொல்கிறது என்ன வேய்ஞல், மறுபடியும் சிறிது நேரம்

நான் யானைப் பாகன் ஆகிறேன். இப்போது யானை ஸய நடத்துகிறவன் கொஞ்ச நேரம் என் குதிரை மேல் ஏறிக் கொண்டு வரட்டும்.”

இதைக் கேட்ட சேனாதிபதி சிறிது மனத் தடுமாற்ற மடைந்ததாகத் தோன்

தியது. இளவரசனுடைய போசனைக்கு யாராவது ஆட்சேபம் சொல்ல மாட்டார்கள் என்று ஆவதுடன் சுற்று முற்றும் பார்த்தார். ஆனால் எல்லாரும் கெம்மென்று இருந்தார்கள்.

"ஐயா! பாளைப் பாகனுக்குத் குதிரை ஏறத் தெரியுமோ, என்னமோ?"

"தெரியாவிட்டால், கடந்து திரும்பிப் போகட்டும்."

"அந்தப் பெண் பெரிய சங்கோசியா யிருக்கிறாள்? அவள் தங்களுக்குச் சரி சமமாக யாளை மீது உட்காரச் சொன்னாள் என்று சொன்னால்....."

"இதே குதித்து வந்து வரட்டும்."

"தங்கள் கித்தம், இளவரசே!"

இளவரசர் உடனே குதிரை மீதிருந்து குதித்தார். பாளையின் அருகில் சென்றார். பூங்குழலியின் கரிய கண்கள் ஆர்வத்தினால் கிண்டு விப்பினால் அகன்று அவரை நோக்கின. பாளைப் பாகனை இறக்கிவிட்டுத் தான் பாளை மீது பாய்ந்து அதன் கழுத்தில் உட்கார்ந்துகொண்டார்.

தடைப்பட்ட பிரயாணம் மறுபடியும் ஆரம்பமாகியது.

பூங்குழலி புனகால்திதம் அடைந்தான். பாளையின் முதுகில் மேலிருந்து மேகங்களின் மீது பாய்ந்தான். வான வெளியில் உலவினான். சோர்க்கத்தை எட்டிப் பார்த்து அதன் விவரிக்க முடியாத இன்ப சுகத்தில் இயல்பு இதுவே என்பதை ஒருவாறு உணர்ந்து அறிந்தான்.

ஆகா! இதுவேன்ன தேவகாசமா? இவ்வளவு இன்பமா யிருக்கிறதே? இவ்வீய, இவ்வீய, தேவ காசத்துக்கு இவ்வளவு இனிமை ஏது? இளவரசர் அல்லவா பேசுகிறார்?

"சமுத்திரகுமாரி! என்னுடன் இந்த பாளை மீது தனியாக இருப்பது உனக்கு அருவருப்பா யிருக்கிறதா?"

"ஏழு ஜன்மங்களில் நான் செய்த தவத்தினால் இந்தப் பாக்கியம் எனக்குக் கிட்டி யிருக்கிறது, பிரபு!"

"நிகரென்று இந்த பாளைக்கு மதம் பிடித்து இது ஓட ஆரம்பித்தால் நீ பயப்படுவாரா?"

"தாங்கள் பக்கத்தில் இருக்கும்போது வானம் இடித்து யிராந்தரமும் பாய்ந்த மாட்டேன், ஐயா!"

"உன் படகை எங்கே விட்டு விட்டு வந்திருக்கிறாய், பூங்குழலி?"

"யாளை இறவுத் துறைக்குச் சமீபத்தில், ஐயா!"

"இக்கரையிலா, அக்கரையிலா?"

"அக்கரையிலேதான் படகை நிறுத்தத் தனி இடம் கிடைத்தது. அங்கேயே படகை நிறுத்தி விட்டு வந்தேன்."

"யாளை இறவுத் துறையை எட்டிப் படிக்க வந்தாய்?"

"என் வரும்போது கடல் நீர் மிகவும் குறைவாக யிருந்தது. ஆகையால் பெரும் பாலும் கடந்து வந்தேன். கொஞ்சம் நீர்திரியும் வந்தேன்."

"இப்போது இந்த பாளை கடலில் இறக்கிச் சென்றால் பயப்படுவாரா?"

"கடலிலே என்னைத் தன்னி விட்டாலும் கவலை யில்லை; நான்தான் சமுத்திர குமாரி ஆயிற்றே? தாங்கள் தானே பெயர் கொடுத்தீர்கள்?"

"உன் படகு இருக்குமிடம் சென்றும் அதில் நாம் ஏறிக்கொள்வோம். நீ தான் படகு தன்னிக் கொண்டு வர வேண்டும். இரண்டு பேரையும் வைத்துத் தன் முடியும் அல்லவா?"

"பத்து வயது முதல் துடுப்புப் பிடித்த கால்கள் இவை, பிரபு! அரண்மனைப் பெண்களைப்போல் மலரினும் மிருதுவான கரங்கள் அல்ல. தங்கள் சிதேகிதர் வந்திவந்த தேவரை வைத்துத் தன்னிவந்ததை அவர் சொல்லவில்லையா?"

"சொன்னார்! ஆனால் இன்று அதை விட வேகமாகத் தன்ன வேண்டும். நென்மடமாள் ஆற்றின் முகத்துவாரத்தில் உப்பங்கள் வந்து நிற்கும் இடத்துக்கு அதி சீக்கிரமாகப் போய்ச் சேர வேண்டும்."

"இளவரசே! அவ்வளவு கொடூரமான காரியத்தை என்னை ஏன் செய்யப் பணிக் கிறீர்கள்? தங்களைச் சொறயாகாமல் தப்பிவிடப்பதற்காக ஓடோடியும் வந்தேன். நெறப் படுத்த வந்திருப்பவர்களிடம் தங்களைக் கொண்டு போய் ஒப்புவிக்கும் படி பணிக்கிறீர்கள்? இந்த யமழலியின் பேசில் ஏன் இவ்வளவு கொடூரம்?"

"பூங்குழலி! என் தந்தை—சக்கர வர்த்தி—சொல்லப்பட்டிருப்பது உனக்குத் தெரியுமா, அல்லா?"

"தெரியும், ஐயா! வானத்தில் சில நாளாக வானங் கடந்திரும் தோன்றவது பற்றி ஜனங்கள் பேசிக்கொள்ளுவதும் எனக்குத் தெரியும்."

"எந்த நிலைத்திலும் என் தந்தையின் வானுள் முடிவுறக் கூடும் அல்லவா?"

பூங்குழலி மௌனமாக யிருந்தான்.

"அவர் ஒரு யாளை இவ்வளவுகை நீத்
துச் சொல்ல கேளிட்டால், அவருக்கு எதி
ராக நான் எதி சொல்லு இராஜ்யத்தைக்
கைப்பற்ற முயன்றேன் என்ற எண்ணத்
துடன் அவர் போவது கல்வதா?"

"சக்கரவர்த்தி தங்களைப் பற்றி ஒரு
காலம் அப்படி கம்ப மாட்டார். இது
பழையேட்டரைகளின் குழ்ச்சி!"

"அப்படிப்பட்ட பழையேட்டரைகள்
கூடவும் கூட நான் குற்றமற்றவன்
என்பதை நிரூபிக்க விரும்புகிறேன்..."

"எதற்காக, ஐயா?"

"உன் கையிலேயே எனக்கு இராஜ்யம்
ஆளுவதில் ஆணாய்க்கு, பூங்குழலி!"

"வேறு எதில் தங்களுக்கு ஆணா?"

"படகில் ஏறி முடியில்லாத கடலில்
என்றென்றும் போய்க் கொண்டிருக்க
வேண்டும் என்று ஆணா! உங்களுக்கு
அப்பால் இந்த சம நாட்டைப் போல்
எத்தனையோ நாடுகள் இருப்பதாகக்
கேள்வி. அந்த நாடுகளைக் கெல்லாம்
போக வேண்டும் என்று ஆணா. அந்தந்த
நாட்டு மக்களைப் பார்த்துப் போ
வேண்டும் என்று ஆணா!"

"விரைத! விரைத!"

"எது விரைத?"

"என் மனதில் குடிசெண்டுள்ள
ஆணாயே தங்கள் மனதிலும் இருப்ப
தைக் குறித்து ஆச்சரியப்படுகிறேன்.
தங்கள் அப்படி கடல் பிரயாணம்
தொடங்கும் போது என்னையும் அழைத்
துப் போவீர்களா?"

"முதலியே, இப்போது நான் செல்ல
வேண்டிய கடலுமைய நிறை வேற்று
கிறேன். அதற்கு நீ உதவி செய்வாய்
அல்லவா?"

"தங்கள் சித்தம்!"

"நீ உட்கார்ந்திருக்கும்பிடத்திலிருந்து
இரண்டு பக்கமும் கயிறுகள் தொங்கு
கின்றன அல்லவா? அவற்றை எடுத்து
உள்ளிக் கெட்டியாகக் கட்டிக் கொள்."

"எதற்காக, இளவரசே!"

"யாளை இப்போது மதம் கொண்டு
ஓடப்போகிறது. ஐக்கிரைத, பூங்குழலி!"

இவ்விதம் கூறிவிட்டு இளவரசர்
யாணியின் மத்தகத்தைக் கையினால் தட
விக் கொடுத்த வண்ணம் அகன்
காதண்ட எதோ சொன்னார்.

யாணியின் கடை வேகம் திடீரென்று
அதிகமாயிற்று.

இளவரசர் யாணியின் செலியண்ட
யில் குனிந்து மேலும் ஏதோ சொன்னார்.

அவ்வளவுதான்! கடை, ஓட்டமா
யிற்று. துதிக்கையைத் தூக்கிக்கொண்டு
ஒரு தடவை பயங்கரமான பிளிறல் எத்
தம் போட்டு விட்டு ஓடத் தொடங்கி
யது. குறுவளி சுழன்று அடிக்கும்
போது காடுகளின் மரங்கள் படும்பாடு
அந்த யாணியின் வேகத்தினால் பட்டன.
சடசடவென்று மரங்களும் மரக்கிளை
களும் சரிந்து விழுந்தன. பூமி அதிர்ந்
தது. எட்டுத் திக்குகளும் எடு எடுக்கின.
மரங்களின் மீதிருந்த பதவை இளங்கள்
சிறகுனைச் சடசட வென்று அடித்துக்
கொண்டும் பீதி கொண்ட குரலில் கூவிக்
கொண்டும் பறந்தன. காட்டில் மறைந்து
வாழ்ந்த மிருகங்கள் வெளிப் புறப்பட்டு
காலாபுறமும் விழுந்தடித்து ஓடின.

"ஐயையோ! யாளைக்கு மதம் பிடித்து
விட்டது போலிருக்கிறதே! இது என்ன
விபரீதம்!" என்று சோதிபதி பூதி விக்
சிரம கேசரி கூவினார்.

இவ்வளவு தூரம் இளவரசர் சொல்லி
யிருத்தும் பூங்குழலியின் உணர்வும் இதில்
அடைந்தது. அவன் முகத்தில் பயப்
பிராந்தியின் அதிருதி தோன்றியது.

பூங்குழலி ஒரு பெரிய பயங்கரமான
பிரம்மாண்டமான கடல் சுழலில் அகப்
பட்டுக் கொண்டான். அதே சுழலில்
அகப்பட்டுக் கொண்டு இளவரசரும்
கற்றிச் சுற்றி வந்தார். யாணியும் அப்
படியே சுழன்று சுழன்று வந்தது.

பூங்குழலி கண்களை இறக முடிக்
கொண்டான்.

புயற்காற்றினால் தன்னைப்பட்டு ஓடும்
கரிய மேகத்தைப் போல் யாளை போய்க்
கொண்டே யிருந்தது.

கடைசியில் யாளை இறவுத் துறையை
அடைந்தது.

அங்கே இவங்கைத்தியின் கீழ்ப்புறத்
துக் கடலும் மேற் புறத்துக் கடலும்
ஒன்றுச் சேர்ந்தன. அந்த ஜலசந்தியின்
மிகக் குறுவளான இடத்துக்குத்தான்
யாளை இறவு என்று பெயர். இவங்கைத்
தியின் உட பகுதியையும் மத்தியப் பகுதி
யையும் ஒன்று சேர்ந்த அக் கடல் துறை
யில் யாளை இறங்கியது. அனுமார்
துக்கி எறிந்த யாளை கடலில் விழுந்தது
போல விழுந்தது. (தொடரும்)

உணர்ச்சி
மிகுந்த
உன்னதச்
சித்திரம்...

சம்சாரம்

தமிழ்

இப்பொழுது
சென்னை...
பிரபாத்
வெலிங்டன்
இருதிரேயட்டர்களும்
மற்றும் தமிழ்நாடு
கேரளமெங்கும்
நடைபெறுகிறது

ஜெமினி சித்திரம்...

67. திவ்யா பரன்

[illegible]

சி.த.த. இளங்கலைக் கல்வி பேரவையின் கீழ்
கொண்டுவந்தது.

தென் கடலின் விவரத்தை இம்மாதிரி இதற்கு விடலாம். இவ்வகன் கல்வாய் 'பாட்டிசாத்தமக' ள்ளித் தனவயெய்து பார்க்கலாம். அதி நொழி வாகக் கொஞ்சக் கூடாது. கமது கத்தி குறையு ம். பாட்டிசாத்திக்குத் தாண்டை உபயோகிக்க உபயோகிக்க குறையத்தானே சொல்லும் முக்கிய அபாய. அத்திடாகியெய்து காரியங்களுக்கு வேண்டுமாய்து உபயோகிக்கலாம். நாம் சென் னீடுப் பய காரியங்களுக்கு அனல் அபாயம். மேலும் நுகர்வோரும் அனல் அபாயமாகும்.

[illegible]

சீவகுரு என்பவரோடு வந்து வந்து பிடிக்கவே முடியாது. பவந்த மருத்துவன் அருத்தவன். எந்த டாக்டரிடம் வாங்கித்தனும் உடம்புக்கு ஒன்றாகும். என்று சொல்லியிருந்து ஏதாவது போதுக்கு மருத்தியிடார். என்னும் குணமாகிறது. கோபாலிணம், போலத்தான் இருப்பர். சரியாகப் படுக்கிறது, அரிணமாகிறது, எல்லாத் மருத்துவம். பவந்தவன் இருப்பர், இஃகப்பர், என்னும் பெயர் பவந்திரப்பர். இப்பிரபந்தங்களிலும் இந்த சாக்தி ஆரத்தியும் குணமாகும்.

சென்னை கோட்டையாட்சி கமிட்டிக்குமேல், "அந்த ஆயுக் கெண்டி" உட்படப் பற்றிய கோவையால் இருந்தால்தான், மந்திர குலம் செல்ல! மாசு வதப் பற்றிய கோவை எந்த கைத்திறம் தீக்கா குதாண்டு! என்பது, அது முற்றிலும் உண்மை. ஆனால் சாதி ஆசனத்தினால் பாதிதா முடிவாகும்.

திறமை மிக்க வேலைப்பாடு
வெகு நாள்மறையாது
திகழ்கிறது

காசி ஜகதில்
ரூ. 500க் கட்டப்பட்டது

Stanes

‘ஸ்டேன்ஸ்’
சிகப்பு லேபில்
சுத்தமான காப்பி

தி யுனைடெட்
காப்பி ஸ்பீசு
கம்பெனி
லிமிடெட்

கோயம்புத்தூர்,
தென் இந்தியா

மெய்களூக்கு ஏஜன்டுகள் :
கட்டேன்ஸ் கார்ப்பரேஷன் லிமிடெட்
22, ரைட் ஹுக் ரோடு
சென்னை கன்ட்ராக்ட்ஸ்

கம்மாஸென்டுக்கு ஏஜன்டுகள் :
11 தாமிரவருணிய தென்க் கட்டேன்ஸ்
கார்ப்பரேஷன் லிமிடெட்

செய்ப்பதற்குப் போய்தேன். அங்குமிட்டும்; இரத்தம் காட்டுகிறதுவே இந்த ரோதத்தில் நீங்க எந்த காக துறழ்ந்திருக்க....." என்று.

"எந்த காகவா!..... எத்தனைபோது விடியும் இருக்கும். வானம் நிறம் எந்த மாதிரிதான் வெட்டிச் செல்லுவாய் என்று பார்த்துக் கொண்டு போக வந்தேன்..... இந்தச் சமயத்தில் நீ உன் வழியைப் பார்த்துக் கொண்டு போவதுதான் சரியாகிறது. நான் இவ்ளாடு பேரும் இவ்வளவு நெருக்கிப் பழகியிருக்கிறேன்....."

"நான் எப்படிப் போய்விட முடியும்? என்று என்னை உடனடி உடனடிதான்....." என்று பிடிவாதமாக குரலில் சாமிக்கண்ணாறு.

செய்ப்பதற்குத் தேவர் செய்த பேரம் போகித்தான். எதிர்சமயத்தில் அவர்களுக்குக் கற்பனையிலுக்கும் உறவு முறையினைப் பற்றிச் சித்திரித்தான். அவனுடைய இந்தப் பிடிவாதமான புத்தி அவர்களைக் கண்ணாடியில் செய்து கொண்டு வந்திருக்கும் தன் பெண்ணின் மனத்தின் எல்லாவற்றையும் வந்திருக்கையாகச் செய்தும்!

சாமிக்கண்ணாறு இதைச் சித்திரித்தான். இப்படிப்பட்ட தன்மை எல்லாவிடங்களிலும் ஏற்பட்டிருந்தது தாதுக்குடும்பத்தால். ஆனால் அவனுடைய காதல் உணர்ச்சிகளையிட அப்பொழுது அவனுடைய உடனடி உணர்ச்சிகளால் முன்னாலேயே நீங்கிற்று. "உடனடி, உடனடிதான்" என்ற அவனுடைய அழுத்தமான குரல் மனிதனாகையே அந்த சிவந்தமான வேளையில் எதிரொலி செய்தது.

செய்ப்பதற்குத் தேவர் ஒரு பெருமூலம் விட்டுக் கொண்டு, "சாமிக்கண்ணாறு, உன் பிடிவாதம் கொடுப்பிப் பரித்தியக்காரத்தையும், நான் இந்தச் சமயத்தில் உன்னைப் போலவே விட்டிருக்கிறேன் தான். ஆனால் இதை மனத்தினால் உபயோகத்தில் வைத்துக் கொள். இந்த விடியும் நேரம் உறவையே பார்த்திருக்கிறேன். அப்படியும் நீ வராததையும் கவனமாகச் சொல்லி கொள்ளுவாய் என்ற எண்ணத்தின் கண்ணில் உன் சிந்தனை முடிகிறது. அவன் உன்னைப்பற்றி என்ன சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறான்....." என்று.

சாமிக்கண்ணாறு இதைத் தவிர்த்துவிட்டு, பரிசுராதக்குத் தன் மீது உன்ன காதலித்த கண்ணம் அவனுக்குத் தெரியும். அவனுடைய வேலையையும் உடனடி உணர்ச்சிகளையும் பற்றி அவன் புறத்திலிருப்பதை அவன் எல்லாவிடங்களிலும் தனது வேலையிலுக்கு விடுகிறான். அவன் தன் தம்பியைக்கொண்டு பரிசுராத தன் மீது கொண்டுள்ள காதலின் துறப்பினையே அப்படிப்பட்ட இருதய முகில் போல் தாதுக்கு வேண்டாம் என்று பதிலாகக் கூப்பிட்டு அவனுடைய அபிப்பிராயம். உடனடி உணர்ச்சி எல்லாவற்றையும் அப்படித்தான் காதல் என்ற பதில் காதல். ஆனால் காதலிக்காத தன் உடனடிமையப் புறக்கணிப்பு மீட அந்தப் பிறழிப் போலிசனாகியும் முடியாதது.

"அப்படியே இருக்கட்டும். ஆனால் அவரால் பற்றி இந்தச் சமயத்தில் போனேன் விரும்பும். அவன் என் மீது வைத்திருக்கும் அன்பைப் பற்றி எனக்கு என்னுடைய தெரியும். இதற்காக என்னைத் தவறாக சிந்தித்தால் அவன் என்னைச் சரியாகத் தெரிந்து கொள்ளும் என்றுதான் அந்தம். இதனை என் என்

துடன் பற்றி விட்டு என் எப்படிப் பட்டவன் என்று அவன் அறிவதில்லை என்றுதான் ஆகும்" என்று சாமிக்கண்ணாறு.

செய்ப்பதற்குத் தேவர் மறுபடியும் வேலையாகச் சித்திரித்தான். "என் பெண் தன்னை ஒரு கருவியாகப் பற்றி மனத்திலுக்காத தன் தம்பியை உதறிவிடுவாள்!" சாமிக்கண்ணாறு, எந்தக் கார்ப்பதையும் போகித்துச் செல். பித்தன் எந்தபடக் கூடிய கண்ணம் கொண்டு இதனால் செட்டு விடும். என்னுடைய அன்பு, அவனுடைய அன்பு, என்னுடைய ஆதரவு அவனுடைய ஆதரவு எல்லாம் மறந்துப் போய்விடும். இந்த ஊரில் எவ்வளவு கருவியைப் போல் எல்லாவிடங்களிலும் அவனுக்குப் பெருமூலம் அவன் என்னுடைய பெண் என்பதற்கு அவனுக்குப் புதுமூலம் வரப் போகிறவருக்கும் பெருமூலம்.

சாமிக்கண்ணாறு சித்திரித்தான். "இதைப் பெண்மையாகச் சொல்லுதல். எனக்குத் தெரியும் உன்னைப் போலப் பற்றி. உன்னை அவன் எல்லாவற்றையும் பெருமூலமாக சிந்தித்திருக்கிறான் அதனிடம் பல மடங்கு என்னைப் பற்றி அவனுக்குப் பெருமூலமும் மனப்பும் உண்டு....." என்று.

"அப்படியே..... உன்னையால் அவன் தன் தம்பியை அன்பில்லாமல் கருவியாக அவன் உன்னைக் கொடுக்கிற ஒரு கார்ப்பதையே போகட்டும் இந்த செய்ப்பதற்குத் தேவர் விட்டு வைக்க மட்டும்" என்று ஆக்கிரேஷனாகச் சொல்லுதல் செய்ப்பதற்குத் தேவர்.

அவர்கள் காதலாததும் இப்படியே வந்தது கொண்டு போனதில்லை. எல்லாவிடங்களிலும் அவர்கள் இதைச் சொன்னதென்பது பார்த்து விடுவது என்று

"போனும்! போனும்!"

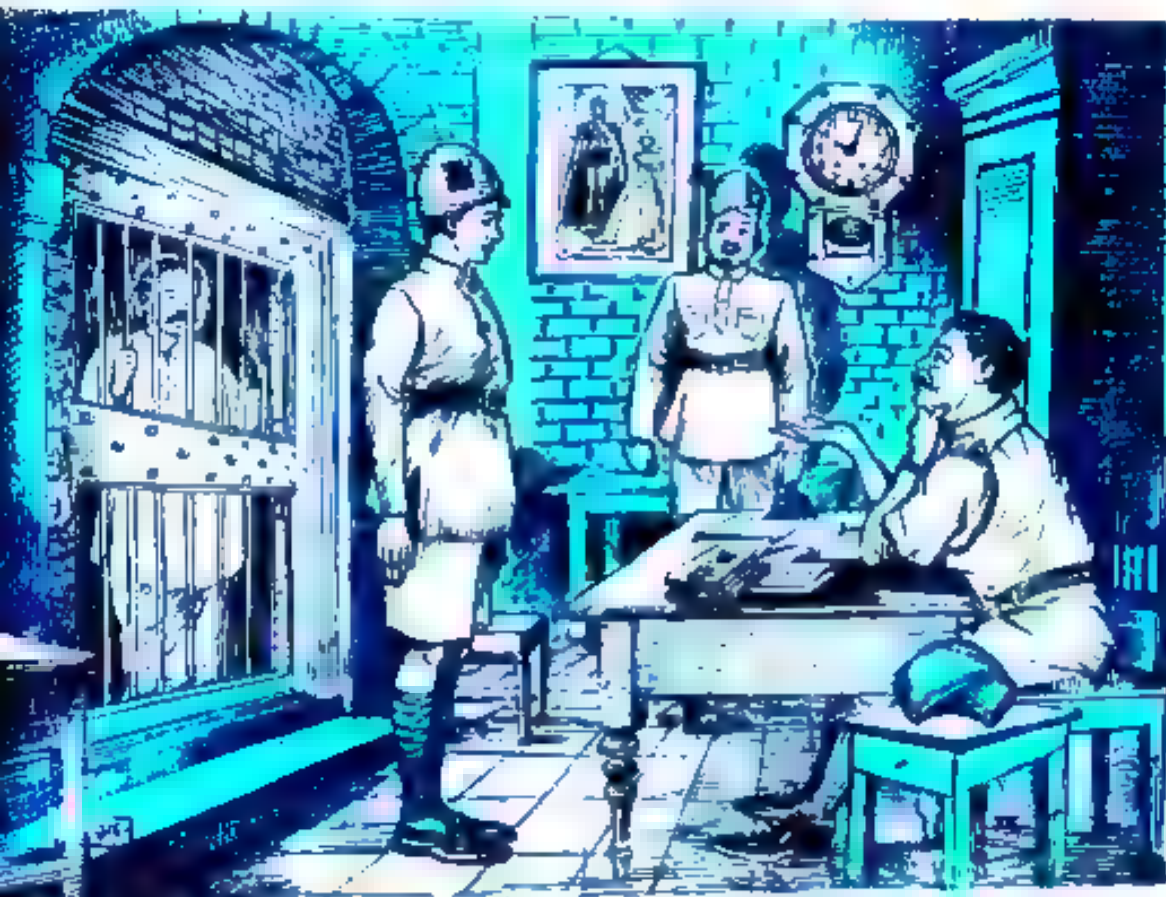
தேவரத்தினம், இராமகிருஷ்ண மிஷனரி
கோல் லீடர், கோல் லீடர்.

[illegible][illegible]

வினாக்கள்: 1. கிராமப் பஞ்சாயத்துத் துறையில் இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்பாகவே பஞ்சாயத்துத் துறைக்குரிய பணிகளைச் செய்வதில் தாமதமாகியிருக்கிறது. இதைத் தடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா? 2. கிராமப் பஞ்சாயத்துத் துறையில் இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்பாகவே பஞ்சாயத்துத் துறைக்குரிய பணிகளைச் செய்வதில் தாமதமாகியிருக்கிறது. இதைத் தடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

கிதாவைத் தம் கடவுளின் எதிர்ப்பதும் அவருக்கு எஞ்ஞ தேரீயும். ஆனால் ஒரு வான் இத்தகைய விபரம் கேட்டுமேனது அவன் கிண்கிணை விவரம், அவன் காய்க்கண்டதுகளை முகத்திலை விட்டு விடு வதுபோல் பார்த்துக் கொண்டே "இதென்ன விபரம்! என்னை உங்களுக்கு எஞ்ஞத தெரியும், உங்களுமே என்ஞது சொகுசு எதிரீயும். இதே யைவிடே எவ்வுத எதிரீயும் கிண்கிணையதும். இவ் வன் தவம்புதர். என் தவம்புதர் என்னை விட உங்களுக்கு உயர்ந்தவர். என் அவரால் என்னைப்பெட்ட பெருந்தரோ" இது சொல் லெட்டுக்கேட்டு. வான் உங்களைக் கொஞ்சிக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன். இதுத விபரதரனை சொல்லியை விட்டுமேனது. அவன் விட்டு விட்டான்..." என்று உதிரிவிட்டுக் கொஞ்சைது போல் பார்த்ததபத் தவன் காய்க்கண்டதுகளைப் பார்த்தான்.

சாதிக்கென்றுமிக வகைகளும் அப்பொழுது
இரக்க குறி தோன்றியது. ஆனால் அவனுடைய
இருதலம் அனாதைய அறிபாரும்கொத்தான்
அப்பொழுது தூக்கப்பட்டது. 'பொலோ' கி
சைதல் செல் வந்தாலும் உடைவாது போய் வான்
சத்தமாய் இருக்கிறேன். ஆனால் இது மாதிரியே
முடியாது. இதைச் சொல்வதற்கு வான் போய்விட்ட
வதன், வான் இருந்தது அறுபத்தாண்டு
இது வன் உட்கூட. சூத கி என்னுடைய கிணர்
படுத்து பார்த்தால்தான் தெரியும். உன் தாய்
பழகா வான் எட்டென்றுக்கு அழைத்துப் போக
வேண்டுமென்று வந்ததாயிற்று தான் இருக்கிறது

3. அதிசயக் கல்யாணம்

அரசனுக்கும் தானிக்கும் அரச குமாரி அநாதையுக்கும் பூபதியிடம் இப்பொழுது அபார அன்பு உண்டாகி விட்டதுடன் அவளைக் கேவலம் வேலைக்காரன் என்று எண்ணாமல் சொம்பயும் அந்தரங்க மரியாதை புடன் நடத்தினார்கள்.

இரண்டு நாள் போனதும் மந்திரி வைத்தியன் வீரபத்திரன் அழைத்து வந்தான். வீரபத்திரன் அரசனின் உடல் கோளாறுகளை எல்லாம் விசாரித்தான். அதற்கு அரசனும் அரசன்மனை வைத்தியர் சொல்லி இருந்தபடியே ஒப்புவித்தான். அதைக் கேட்ட வீரபத்திரன் தன் மருத்து வங்கு வேலைவயத் துறக்கி விட்டது என்று சினைத்துச் சத்தொலுமடைந்தான். ஆனால் அதை வெளிப்படையாகக் கட்டிக் கொள்ளாமல் "வந்திருக்கும் நோய் சொம்ப சாதாரணமானதுதான். நான்கு மாதம், அவ்வது ஆறு மாதத்தில் பூரண சுகம் ஏற்பட்டுவிடும். இனிக் கவலியே வேண்டாம்" என்று சொல்லி ஏதோ மருத்துவனைக் கொடுத்தத் தெனிலும், பாரிதும் கவந்து கொடுக்கும் படி கூறினான்.

அதே சமயம் மகதயி விரும்ப அரசன்மனை வைத்தியன் பதபர வென்று அவ்விடம் வந்து "மகா தானி, அதை இப்படிக் கொடுங்கள். பத்திரத்து சீயிவுத்தின் இதைப் பரிசுத்திக் கொண்டு வருகிறேன்" என்று வாய்க்கிக் கொண்டு தனது ஆராய்ச்சி அதைக்குச் சொன்னான்.

அப்பொழுது வீரபத்திரனின் ஏறகம் வேறுத்து விட்டது. எனினும் அவன் தன்னைச் சற்றுச் சமாளித்துக் கொண்டு "அரசே, இதென்ன? என்னை கம்பாத இடத்தில் நான் வைத்தியம் செய்வது

எப்படிச் சாத்தியமாகும்? நான் போய் வருகிறேன்" என்று எழுந்தான்.

அப்பொழுது அவ்விடம் வந்த அரசன்மனை வைத்தியன் "அரசே, இன்று வைத்தியர் வீரபத்திரன் உங்களுக்குக் கொடுத்திருக்கும் மருத்து கொடிய பாஷாணம் கவர்த்து, அதைத் திடகாத்திரமான மனிதன் சாய்விட்டால் ஒரு மாதத்தில் இறந்து போவான். பல்லாண்டுகளாகச் சாய்விட்டால் ஒரே வாரத்தில் இறந்து விடுவான்!" என்று சொன்னான்.

உடனே அரசன் படுக்கையில் தட்டென எழுந்து உட்கார்ந்து வாயிற்படிவருகில் வின்று கொண்டிருந்த தனது மெய் காவலர்களைப் பார்த்த ஏதோ ஐக்கை செய்தான். உடனே இருவர் வந்த சமயம் பார்த்த வீரபத்திரன் இறுகப் பிடித்துக் கொண்டான்.

உடனே அரசன் "மந்திரியையும், வைத்தியனையும் இழுத்துப் போய்ச் சிறையில் போடுங்கள்!" என்று உத்தரவிட்டான்.

அரசன் கட்டிலில் விட்டு கவனம் எழுந்த வின்று வளர்வென்ற குரலில் உத்தரவு இட்டதைக் கண்ட மந்திரியும், வீரபத்திரனும்

"அடடா! அரசன் திடகாத்திரமாகத் தானே இருக்கிறான்! அவன் இவ்வளவு நாட்களாக நோய் என்று படுக்கையில் கனகரத்தில் பெசிய் படுத்திருந்ததெல்லாம் வெறும் பாஷாணத்தானா!" என்று அப்படியே நினைத்து விட்டனர்.

பூபதிக்கு கல்ல அறிவுடம் ஆரம்பமாகி விட்டது. இப்பொழுது அவன் அரசன்மனையில் வசித்தான். அவன் ஏவிய பணிகளைச் செய்ய வேண்டுகள் கைகட்டி சிந்தனா. அரசனுக்கு அடுத்த

தீங்குரும் வரையலாம்

பட்டுப் பூக்கியப் புதி லுணாக மாற்றலாம்.

படியான உபாசம் அவனுக்கு கடைபெற்றது. ஆனால் அவனுள்ளத்தில் சதா தன் தாயாரைப் பற்றியும் காணாமற் போன புவனத்தைப் பற்றியும் கவலை இருந்த கோண்டி இருந்தது.

‘அம்மா அந்தக் குகையோரத்தில் கஷ்டப் பட்டுக் கொண்டிருக்க, நான் கமலாக இங்கு இருக்கிறேனே! சீக்கிரத்தில் அம்மாவை அழைத்துக்கொண்டு வந்தவிட வேண்டும். ஆனால் தாயர் புவன எங்கே என்று கேட்டால் நான் என்ன பதிலைச் சொல்லுவது? நான் மட்டும் கமலாக இருக்கிறேன். புவன எங்கு போனது? நான் அவளைத் தேடவில்லை என்று சொன்னால் அம்மாவின் மனம் எவ்வளவு வருத்தப்படும்?’ என்றெல்லாம் அடிக்கடி சிந்தித்த வருத்தினான்.

ஒரு நாள் பூபதி அரசனும் ராணியும் இருக்கும் மையம் பார்த்து, “மகாராஜா! சிலகூன் எவ்வளவு உங்கள் குழந்தை போலவே அன்பும், ஆதரவும், கவலையும் கொடுத்த என்னைச் சகத்தில் வைத்திருக்கிறீர்கள். ஆனால் என்னுடைய மட்டும் பூணா சந்தோஷம் ஏற்பட மாட்டேனென்றேது. அடிக்கடி என் தாயர் மனத் துயர மடைவாரே, அவன் அங்கு கஷ்டப்பட்டு நான் மட்டும் கமலாக இருக்கிறேனே என்றதை சிந்தித்தால் என்னைப்போ எனக்குப் பிடிக்கவில்லை!” என்றான்.

அரசனும் பெரிய ராணியும் “கூடாடா! உனக்குத் தாயர் இருப்பதை நீ ஏன் இது வரையில் என்னைக்குச் சொல்லவில்லை?” என்று அதரவோடு கேட்டார்கள்.

பிறகு பூபதி தானும் தனது தங்கையும் கடைக்கும் புறப்பட்டுச் சாஸியோடு சென்ற கோண்டி வண்டியில் ஏறி உட்கார்ந்ததும், தூக்கிவிட்டதும், பிறகு வெகு தூரம் கடந்த பின் வண்டிக்காரனும் இறக்கி விடப் பட்டதும், சந்திரத்தில் வந்த படுத்ததும், காலைத் தங்கை புவனத்தைக் காணாததும், வண்டியைத் வேலைக் கமின்றதும் விவரமாகச் சொல்லான்.

அதற்கு ராணி, “பூபதி, நீ காரைக்கோ உன் தாயை அழைத்த வரவேண்டும், இது உன் உட்கார்” என்றான்.

மூன்றாம் பிள்ளும் குதிரையின் மேல் சிப்பாவன் வர அரசிக்குதிரை கட்டிய கோண்டி வண்டியில் பூபதி சந்தியுரை கோண்டிப் புறப்பட்டான். சந்தியுரில் தன் தாயர் வேலை செய்த வரும் அங்குக்கு எதிரில் வந்த பூபதி இறங்கினதும் அந்தக் கொடியோரம் நின்று வந்தது போல் அங்குள்ள ஐயக் களம் கடைபடி வாய் போத்தி ஆச்சரியத் துடன் பார்த்த விவரம் சிந்தான்.

திடீரென்று மகளைக் கண்ட அனோ நடுக்கிட்டு. “ஆச்சரியத்துடன்” “அப்பா பூபதி!” என்றான். அவனால் மேலே போ முடியவில்லை.

பூபதியும் என்னில் சீக்கிரமாகத் தாயாரை அழைத்துக் கொண்டு, “அம்மா, வருத்தம் படாதே! உடவுளருளால் உன் கஷ்டம் விடிந்தது. உன் மகன் கைவிடாமல் பெற்று உன்னை அழைத்துச் செல்வ வந்திருக்கிறேன். வர போகலாம், நீ கட்டிக்கொண்டிருக்கும் உடைகளைக் களைந்த விட்டு இந்த உடைகளை அணிந்து கொண்டு புறப்படு!” என்று உடைகளைக் கொடுத்தான்.

பிள்ளை கொடுத்த உடைகளை அணிந்து கொண்ட அனோ, தன்னை வெகு கத்தமாக ஒழுங்கு செய்து கொண்டு மகனுடன் வண்டியி வேலைக் கொண்டான். பிறகு “பூபதி! புவனையும் கமலாக இருக்கிறானா?” என்று மகளைப் பற்றி அவனுடன் கேட்டபோது பூபதி, “இருக்கிறான்மா. அவன் பெண்ணுதனால் அங்குக்குத் தக்க இடத்திலிருக்கிறான்” என்று ஒருநிதமாகப் போய்க் கொல்லித் தரலின் மனதை சிம்மிப்படுத்தினான். பிறகு பூபதி தாயாரை அழைத்துக்கொண்டு, தூய் புதிக்கு வந்த சேக்கிரம்.

அரசன் ஐயப்புகையைச் சேக்கிரம் தான் புரந்ததப்பூபதிக்கு அளித்த அவனைத் தான் புரந்த ஐயந்தாராகச் செய்த வைத்தான்.

பூபதி அம்மாவின் ஆனந்தமாக ஐயின் தாராக விளங்கிக் குடிசையில் அங்குக்குப் பார்த்திராம இருந்தவந்தான்.

மாமலபுரத்த ஐயந்தாரின் குமாரனுக்கு விவாகமென்று அரசன் அமரேந்திரனுக்கும் ஐயந்தார் பூபதிக்கும் அழைப்பு வந்தது.

ஒரு சிற்றாசனங்கூர் சமணர் அந்த ஐயில்
அழைப்பைப் பாராட்டி அரணும்புபதியும்
அக் கல்பாணத்திற்குச் சொந்தம். பூபதிக்குத்
தன் தங்கை புலனாழைப்பற்றிய சிவனு
அடிக்கடி வரும். அவளைக் கண்டு பிடிக்கப்
பல முயற்சிகள் செய்து வந்தான். ஆனால்
ஒன்றும் பயன் தருவதாய்க்கில்லை. இந்தக்
கல்பாணத்திற்கு வந்ததும் இப்போது அவளை
யும் அறிவாராம் அவள் கண்கள் புலனு
இப்போது இருக்கிறாள் என்று தெரியும்.

பூபதியும் அரணும் பிரத்தியேகமான
இடத்திற்குச் சாப்பிடச் சொன்னார். அங்கே
பெண்களுக்கு மத்தியில் புலனு இருந்தான்.
பூபதி அவளைக் கண்டதும் 'புலனு!' என்று
சத்தி விட்டான். புலனுவுக்கு ஒன்றும் புரிய
வில்லை. பெரு காலத்துக்குப் பிறகு தன்
அருமை அண்ணாதுவக் கண்டதில் அவளுக்குப்
பெரிசா ஏழ்மில்லை.

இதற்குள் தான்பார்த்த ஐயில்தார்தான்
மணப் பெண்ணின் சொந்தத் தனமயன் என்
பது காலங்கூடும் தெரிந்துவிட்டது. மாணச
பார்த்த ஐயில்தாரும் ஐயில்தாரினியும் அது
காற்றி புலனாழைச் சொந்தப் பெண்போல்
ஆதரித்து வந்த தனபாஸப் பிரபு. அவர்
மனைவி முதலியோர்களுக்கும் அங்கு வந்த
பூபதியையும் அரணையும் நட்புடைய
உபசாரணியுடன் வரவேற்றனர்.

புலனுவுக்குத் தன் தாயைப் பார்க்க
வேண்டுமென்று சொல்பதும் ஆவலாக
இருப்பதற்குக் கண்ட தனபாஸப் பிரபு
உடனே பூபதியின் தாயை அழைத்து வர
வண்டியனுப்பி வைத்தார். அன்ற மாலே
யிலேயே கனியா தன் அருமைப் பெண்
புலனாழைப் பார்க்க வந்து சேர்ந்தான்.
அவள் ஆனந்தத்துக்கு இலை எது?

தாங்க முடியாது!

ஒரு பெரிய மனிதர் ஒரு பங்கனாவுக்குப்
புதிதாகக் குடித்தனம் வந்தார். அவர்
வந்ததும் வராததுமாகப் பக்கத்துப் பங்
கனாக்காரிடம் போனார்.

"ஊர், இந்தப் பக்கத்தில் நாய்த்
தொத்தாது அதிசயமே?" என்று
கேட்டார்.

"அப்படி வேண்டாம் ஒன்றும் இல்லை.
ஊர்! மேலும் இங்கே நாய் வளர்ப்பவர்
களை மிகக் குறைவு. அறிதும் அப்படி
நாய் வளர்ப்பதும் இரண்டொருத்தரும்
வளர்த்த சாதி நாய் வளர்ப்பதற்குச் சா
கட்டியப்போட்டு விடுகிறார்கள்! ஆகவே
அவைகளினால் தொத்தாது ஒன்றும்
இல்லை!" என்று பக்கத்து வீட்டுக்காரர்.

"நான் நாய்களைக் கட்டியப் போடுவ
தைப் பற்றிக் கேட்கவில்லை. அவைக
ளைக் கட்டியப் போட்டி குத்தாது
அவிழ்த்து விட்டிருத்தாலும் நான் அதைப்
பற்றிக் கவலைப்படவில்லை. அவைகள்

பிறகு புலனு. தான் முன்பு சந்திரத்துத்
தென்னிலே பூபதியை விட்டுப் பிரிந்து
சென்ற கதைகளைச் சொன்னான். அவள்
திருடன் கூட்டத்தினடையே சென்றிரு
ந்தான் சொந்ததையும் தனபாஸப் பிரபு
தன்னை அவர்கட்கு மிகுந்த கார்ப்பாற்றியதை
யும் விவரம் சொன்னான். அப்போதும் பூபதி
தன் வரலாற்றைச் சொன்னதும் புலனு
அடைந்த ஆனந்தத்துக்கு அடைய இல்லை.
முன்பு பூபதியும் புலனும் கந்திரத்தில்
வாசி சேவிலில் ஓடித்து வைத்த கவர
யாலை தனபாஸப் பிரபுவின்மேல் வைத்து
தாக்கு வந்ததும், அவை அங்கிருந்து தக்க
தனையுடன் எடுத்தவர்த அவரடம் சேர்ப்
பித்த விட்டதையும் புலனு சொன்னான்.

பிறகு அவரோடே கல்பாணப் பெண்
ஆரம்பமாயிற்று. ஜாபுரி அரசன் அமரேச்
திரன் புலனாழைத் தான் மணந்து சொன்
ருவதாகத் தெரிவித்துவிட்டான். பூபதிக்குத்
தன் தங்கை அநாதராயைக் கொடுப்பதாக
சீர்சாதித்துப்பதையும் தெரிவித்தான். புலனு
யின் தாயைச் சேவா அடைந்த ஆனந்தத்
தற்கு எவ்வளவு இல்லை. இப்படி ஒரு
சம்பவம் தன் குடும்பத்தில் நேரும் என்று
அவள் கனவில்கூட சினைத்ததில்லை.

அரசன், பூபதி, புலனு, எவ்வளவு
ஒரே ஆனந்தமாக இருக்குத் திருப்பினும்,
ஜாபுரியின் பிரமாதமாகப் பந்தல்
போட்டு விவாக ஏற்பாடு நடந்தது. பிறகு
பூபதிக்கும் அரசருமாரி அநாதராய்க்கும்
விவாகம் நடந்தது. அதே சமயத்தில் அரசு
னுக்கும் புலனுவுக்கும் விவாகம் நடந்தது.
இந்த இரண்டு விவாகத்தையும் ஜாபுரி
ஜனங்களுக்கிடம் கூட்டமாக வந்திருந்து
உற்சவமாக நடத்தி வைத்தான். (முத்திரை)

இரத்திரி வேளையில் ஓயாமல் குளாத்துத்
தொத்தாது செய்யுமோ என்றுதான் கேட்
ட்டான்!" என்று, மகவும் கவியுடன்
புதிதாக வந்தார்.

பக்கத்து பங்கனாக்காரருக்கு அவர்
இந்த விஷயத்தை எதற்காக அங்கவனவு
அக்கறையோடு கேட்டுரை எப்பது
புரியவில்லை.

"இல்லை, ஊர்! அப்படி ஒன்றும்
குறையதாகத் தெரியவில்லை. எதற்காக
இங்கவனவு அக்கறையாக அதைப் பற்றிக்
கேட்டுக்கொள்! என்ன விசேஷம்?"
என்று கேட்டார்.

அதற்குப் புதிதாக வந்தவர், "என்
விட்டே இரண்டு நாய்கள் இருக்கின்றன.
அவை இரண்டும் ஓயாமல் குளாக்கும்.
அந்த உபத்திரவம் போராது என்று இய்
குள்ள நாய்களும் குளாக்க ஆரம்பித்து
விட்டான் என்னுள் நாய்க் குடியாது!"
என்றுச் சவதானமாக! —இரயன்

நல்லாடை அணிந்த ஆண்கள்

பளபளப்பான

பாதரணிகளை அணிபவர்கள்

உலகெல் மெத்த ஆடைகள் தங்கள் அணிபவரும், ஆண்கள் பாதரணிகளை கொண்டுதான் உலகு தாக்கித்தான் மதிப்பிடுவார்கள். நல்லாடைபடுத்த ஆண்கள் எங்கேதும் பளபளப்பான பாதரணிகளை யணிக்குடன் உலகமெங்கும் வெற்றிக்கு முதற்படியுமது. பாதரணிகளை உலகியங்கள்—கீவி பாதரணிகளை உபயோகிப்புகள். அது அவற்றை நெய்நீர்மயமாக்கப்படுமா? பளபளப்பாகவும் நீரகாரமாகவும் இருக்கச் செய்கிறது. கீவி பாதரணிகளை உபயோகிப்புகள், பாதரணிகளை நல்ல தோற்ற மளிக்க செய்கிறது உருதுகுகள்.

கீவி

பாதரணிகளையும் போதே போதுமாக்கித்தெது.

கீவிபோஷ்நர்கள்: ஆர். ஏ. குட்டி & கோ., மயாசன் - I

மானிடர்கள் விரும்பும்

பரிமளத்திற்கு

காஷ்மீர் புகை

சாமான்களை உபயோகிப்புகள்

மெத்த இளம்புகைமும் காஷ்மீர் புகைமுகைமும் பவதுகை உலகம் மெத்த துவகுகள். அது மிளகைமைய உதிர்த்திடும அறிப்பு, எரிச்சலுடக்குதெது. உலகம் துவகைமயுடது, துவகைமயுடதும்தான் முழுதும் புதுமை மடதும இருக்கச் செய்கெது.

காஷ்மீர் புகை பாலகம் பவது

1808-ம் வருஷத்திலிருந்து கோல்கோட் உயர்த்த மத்திற்கு பெயர்பெனது.

ரின் தலைப்பாவள்

மங்கலம்

"ஏன்டி மங்கலம்! இந்த வருஷமும் தலைப்பாவளி இல்லையாமே! போன வருஷம் நான் உன் அம்மாவுக்கு உடம்பு சரியில்லாததால் ஒன்றும் செய்யச் செனகலியப் படவில்லை என்றால் இந்த வருஷமும் என் தடைப்படுகிறது என்றே நினைக்கலாம். என்னமோ அம்மா! தலைப்பாவளி என்ற ஒன்றைச் செய்யா விட்டால் வருக்குத்தான் இருப்பியா வருக்கு?" என்று ஒரு அழகான இளமங்கலிடம் கூறினான். அவன் நேழி ராதாமணி.

"அது சரி, தலைப்பாவளி இல்லாமல் என்று காரண எவ்வாறு போலது எனக்கில்லாத வருத்தம் உனக்கு எதற்கு?" என நினைவினை மங்கலம்.

"என்ன இருந்தாலும் மனசுக்கு சிறந்த சந்தோஷமளிப்பது தலைப்பாவளி பங்காவா!"

"அப்படியானால் எனக்கு அந்தத் தலைப்பாவளியாகி விட்டதடி. ராதா!" என்று சொல்லிச் சிரித்தான் மங்கலம்.

"இதென்னடி உத்தர!" என்று விவரம் வினாவி ராதாமணியிடம் 'இதைக் கேள்' என்று தன் கைதலையச் சொல்லவாளும் மங்கலம்.

★

"நீங்கள் வாழ்ந்திருப்போதுமான அளவு வாரியம் பெற்று வந்த சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தரான என் தந்தை மூன்று மாத காலம் ஒய்வு பெற்றிருந்த வேளை அது. முப்பத்தைந்த வயதிலேயே வாழ்கவைத் தந்த வேதாந்தியாகி விடுவான் என்று பலமுறுத்தி என் அம்மாவின் மேல் ஆளுக் காதல் கொண்

டிருக்கும் என் தந்தைக்கு ஒய்வு கோத்ததைப் போக்கும் வழி புலப்படவில்லை. இப்படி வயதின் எட்டிப் பிடித்துப் பத்தி மரிக் கத்திய் மனசைச் செலுத்திப் பகவத்தேத பாராவணம் பண்ணும் என் பாட்டி, புண்ணிய கோத்திரங்களுக்குப் போய் வரலாம் என்று சொன்னபோழுது அவன் கருத்து ஏற்கப்படவில்லை. தும்புகொணத்திலுள்ள தன் பிறந்தகத்திலேயே மூன்று மாதம் களம் இருந்தவிடலாம் என்ற என் அம்மா வீடு விருப்பமும் என் அப்பாவுக்குச் சரி பெண்ப் படவில்லை.

"...மங்கலா! நீ என்ன சொல்கிறாய்?" என்று என்னைப் பார்த்துக் கேட்டார் என் தந்தை. பதினாறுவயதிலே பன்னிப்படிப்புக்கு முற்றுப் புள்ளி வைத்துவிட்டு விட்டால் செல்லப் பெண்ணாக வளர்ந்த வந்த என் சகாவது சொல்லும் அது சிச்சயம் கூறத் திரும்ப என் தந்தைக்கு எனக்கு இருந்தது. 1. "கோவமுத்துச் போய் வரலாம்" என்று சகாவதுமொகச் சொன்னான் என்.

"தன் தம்பியின் விட்டுக்குப் போவதை என் பாட்டி விருமியதாலும், என் அப்பாவுக்கும் அந்த விருப்பம் இருந்ததாலும் கோவை செல்வது சிச்சயமாகி விட்டது. அதற்கேற்குப்போம் மறு என் மாமாவிடமிருந்து ஒரு கடிதம் வந்தது. எங்கள் வரவை அவர் விட்டார் ஆவனோடு எதிர் பார்ப்பதாக எழுதி விருந்தார் என் மாமா. (உண்மையின் அவர் என் தந்தைக்குத்தான் மாமா; காணும் அவரை 'மாமா' என்று தான் அழைத்த வந்தேன்.)

"புது மூக்கலிப் பார்த்தேப் போகிறேன் என்ற ஆவலாம் என் மாமா விட்டாதைப்

பற்றி என் பாட்டிலிடம் விசாரித்தறித்த
கொண்டேன். கோவமுத்தூரிலே ஒரு
மிஸ்சிய் மாணாக்கராக இருந்த என் மாமா
வுக்கு இதுபடி வயதில் சாமு என்ற ஒரு
பிள்ளையும், பதினாறு வயதில் சமா
என்ற பெண்ணும் இருப்பதாகத் தெரிந்த
கொண்டேன்.

"ஒரு சில வாரங்களுக்கு முன்பு என்
மாமா 'கோண்டி டிரைவ் எக்ஸ்பிரஸ்'
என்பதில் சென்னைக்கு வந்தது. அங்கிருந்து
மாமிவின் மைப்பி 'கேம்பிள் எக்ஸ்பிரஸ்'
என்ப ஏழு மணிக்கு என்னைக் கோவமுத்
தூருக்கு வந்திருப்பதென்பது. கிட்டி
யுக்கு எந்திரந்த மாமா என்னை அகம்
கோண்டி வந்திருந்தார் என்று."

"உத்தமபாளையம் அமைதி சிவலிப
ஒரு அழகான வீட்டில் ராஜன் அழகர்
தோம். அவருடைய மனைவி ராஜன்
என் மாமி அப்போதுதான் என் உத்தமபாளையம்
வந்தார். மாமிவின் பெண் சமா
என்றவர்க்கு உத்தமபாளையம் வந்திருந்த
வன் போல் என்னிடம் பழகியதும் எனக்கு
ஒரு தனி இன்பம் அளித்தது.

"இவர்கள் தவிரக் கூடத்தின் மாட்டிப்
பிடித்த ஒரு இளைஞனின் 'போட்டோ'.
அந்த இளைஞன் முகத்திலே ஒளிந்த ஒரு
கண்ணம் என்னை விழுவது விழுவதுபோல்
பார்த்தேன். உத்தமபாளையம் வந்திருந்த
என்னுள் ஏதோ ஒரு உணர்வு எழுப்பியது.

"அதற்குள் என்; தாய்க்குள் பாரோ?
என்ற குரல் கேட்டுத் திடுக்கிட்டுத் திரும்
பிப் பார்த்தேன். சித்திரம் உயிர் பெற
மேற்றது வந்த உதாரணமாக போயிருந்
தது. என்னையே பார்த்துக்கொண்டு சித்திர
அந்த இளைஞன் தான் என் மாமாவின்
மைத்தன் சாமுவா பிடுக்கவேண்டும் என
கூறித்தான் என் உத்தமபாளையம் வந்தேன்.

"சமா! பாரோ வந்திருக்கிறார்,
பார்!' எனச் சொல்லிக் கொண்டே
என்னைப் பிடித்தோன் அவர்,
கையிலே வெளியிட்டுச் சொன்னார் அப்
போதுதான் திரும்பி வந்தார்
போனார். என்னை வந்தான் அந்த
மிஸ்சியோ!

இந்தியில் அங்கு வந்த சமா
என்னை வந்தான் அவர் அந்தத் தெரி
யப் படுத்தினான். வெளியிட்டுத் திடுக்கிட்டு
உதாரணமாக வந்தோன் தோன்றிய
தான் என் அவருடன் போக வரம்
பிடித்தது.

"என்.....கிழமை.....' என்று
தட்டுத் தடுமாறியேன், பாராட்டிப்
போனார் என்னை வந்திருந்தது.
இதற்குள் சமா சித்திரம்.

"அந்தக் குறையுக்காரியிடம் ஒரு
கோய் பார்த்தவையாக் கொடுத்தி
யிட்டு, ஒரு குறையுப் சித்திரம்
என்னை பார்த்துக் கொண்டே
உத்தமபாளையம் வந்தேன் என் சாமு.

"நீங்கள் கோவமுத்தூர் வந்த ஏதும்
குறைய ஒரு மாதம் ஓடிவிட்டது. அதற்குள்
என்னுள் தோன்றிய மாற்றத்தாக் கொண்டு
கொண்டு வந்தேன். என்னக் கபடத்திற்கு
யிடு செல்லப் பெண்ணாகத் திரிந்த வந்த
என் அடக்கம் மிக்கவையாக இப்போது
தென்பட்டேன். விஷமம் செய்த குழந்தை,
சாமுவாக் உத்தமபாளையம் போனாக்
சாதம் புயலில் சித்திரம் தந்த என் உத்தம
அடக்கத்துடன் அந்த மித்திரம் அமைத்தது.
தனமதையாகத் திரியும் ஒரு குற்றவாளியின்
கிழமையில் வந்திருந்தேன்.

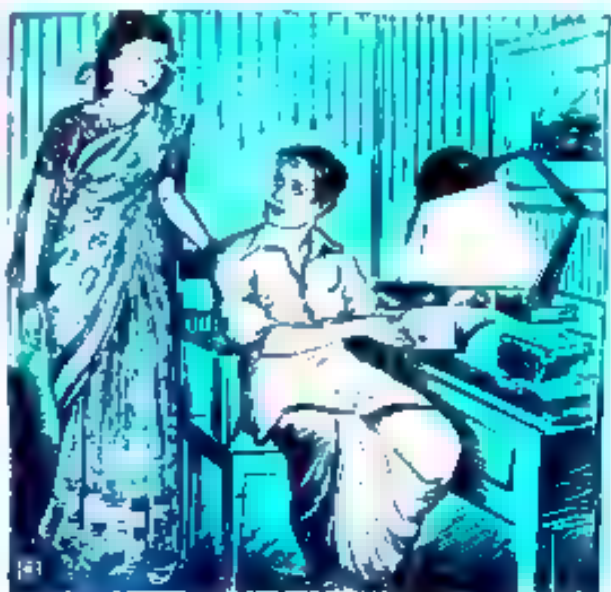
"சாமுவும் என்னை அங்கு கொடுத்த
குற்றம் வந்தபடி வந்திய வெகு காலமாகியது.

"அம்மாவின் பிறந்தபடி பித்த அளவுக்கு
பிறித் தோன்றியதால் என்னோரும் சும்ப
கொண்ட போவது என்று தீர்மானமாகிற்று.
பிறந்தபடித்தான் தோன்றிய பண்டித
கொண்டபடிப்பட வேண்டும் என்பது அம்மா
வின் பிடிவாதம் கொண்டது. தோன்றிக்குத்
தந்திரமேனவே இருக்க வேண்டும் என்று
மாமா விரும்பினார். எனக்குக் கோவையி
மேனவே இருக்கவேண்டும் என்றுதான் ஆகா.
ஆனால் அதை வெளியிட்டுச் சொல்லுதல் என்னை
தந்திரமே! கல்வ வேண்டியாக என்னோரும்
ஒரு முடிவுக்கு வந்தேன்.

"தன்னிக் குறித்தோடி வந்தான், சமா,
அவனைப் பிடித்து விடுதலிய சாமு 'என்னடி
விடுவாய்?' என்று. ஆயிரம் பிடு பண்ணிக்
கொண்டு மெதுவாக ஆய்வித்தான் சமா.

"சும்பகொண்டதற்கு ஒருத்தரைத் தவிர
மத்தவா என்னோரும் போகப் போகு.
அந்தை....."

"அந்தை மட்டும்தான் என்மோடு இருக்
கப் போகிறார்?' என்ற சாமுவின் குரலில்
ஒக்கம் தொழித்தது.

"அட! அவரக்குடுக்கை! சொத்ததை முழுக்கக் கேட்டுக்கோ, அத்தை, அத்தான், அத்தா மன்னி ஸ்ரீ பருந்தான் போலா, மங்கலாவுக்கு இங்குதான் தலை தீபாவளி" என்று உரக்கக் கூறிச் சிரித்தான் தாமா. அதைக் கேட்டதும் தாமஸின் உணர்வு எல்லாம் மிதர்ச்சியடைந்தது என்பதைக் கடைக் கண்களால் அவர் மூத்ததைப் பார்த்துத் தெரிந்து கொண்டேன்.

"அன்று தீபாவளி! அன்றுபோல் என்றும் நான் மிதர்ச்சியில்லை. அடிக்கடி நானும் தாமஸும் சந்தித்துக் கண்களால் பேசிக் கொண்டோம். எங்கள் உட்கருத்தை மாறாமல் மாயியும் புரிந்துகொண்டு விட்டனர் என்ற பது அவர்கள் பேச்சிலிருந்தும் விளங்கியது.

"மிக உயர்ந்த சக்தி துணிகளை எல்லாம் குவித்திருப்பதைப் பார்த்த என் மாயி, 'தலை தீபாவளி மன்னோன்று மனைக் குள்ளே தீசைக்கண்டிருக்கிறாள்?' என்று மாமாவிடம் வினவிச் சிரித்ததும், அதற்கு மாமாவும், 'பெண் விட்டுக்கொடா எல்லாரும் கும்பகோணம் போயிருப்பதால் பிள்ளை விட்டாரே தலை தீபாவளிச் செலவை ஒத்துக் கொண்டிருக்கா' என்று சொல்லிச் சிரித்ததும் இத்தும் எனக்கு ஞாபகத்தில் இருக்கிறது.

"இரவு ஒரு மணிக்கு எழுந்திருக்க வேண்டும்; எல்லோரும் போய்த் தூங்கலாம்" என்று சொல்லிவிட்டு மாமா தன்னகத்தைத் தூங்கச் சென்றார். மாயியின் அருகில் படுத்திருந்த எனக்குத் தூக்கமே பிடிக்க வில்லை. தாமஸோ தன்னகத்தில் காலேஜ் புத்தகமொன்றைக் கையில் வைத்துக் கொண்டு படிப்பதாகப் பாவனை செய்து கொண்டிருந்தார். அவருடன் பேச வேண்டும் என்ற ஆவல் மிகுந்தாலும், அச்சம், இச்சையை அடக்கி யாண்டது. தூங்கிக் கொண்டிருந்த மாயி விழித்துக் கொண்டான். தாமஸின் அறையில் விளக்கு எரிவதைக் கண்டு, 'தாம இன்னும் தூங்கலாமா? விளக்கைப் போட்டுக் கொண்டு தூங்குகிறேனா' என்னவோ! நீ பார்த்து விட்டு வா!' என்று மாயி.

"போன்கோ, மாயி!" என்று சொல்ல வாமெடுத்தேன், அப்படிச் சொன்னால் எங்கே, 'சரி! நீ போகவேண்டாம்!' என்று சொல்லி விட்டால் என்ன செய்வது என்று எழுந்திருந்த தாமஸின் அறைக்குப் போனேன்.

"வாசது? தாமவா?" என்று தாமா.

"இவ்வீடு, நான்தான்" என்று சொல்வதற்குள் என் உடம்பெல்லாம் விபரித்தது.

"ஓஹோ! மங்கலாவா! உன்னை வாயென்!" என்று அவர்.

"விளக்கு எரிமெது! தூங்குகிறீர்களா, விழித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்களா என்று..."

".....அம்மா பார்த்தே சொன்னாங்காக்கும்! அம்மா எப்போதும் இப்படித்தான். விளக்கும் எரிமெது, அவரும் படித்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்று சொல்லு!"

"இவ்வீடு, எவ்வீடு? எத்தனை எழுந்திருக்க வேண்டாமா?" என்றேன்.

"...தூங்கினுய்தானே எழுந்திருக்க வேண்டும்?" என்று அவர் குறும்பக.

அப்போழுது அவரது காதலிருந்த புல் தவத்தைப் பார்த்த என் சிரித்துவிட்டேன். புத்தகத்தைத் தலைமேலாகப் பிடித்துக் கொண்டிருந்தார் அவர்.

"எதைப் படிப்பதாக பாவனை செய்கிறீர்கள்?" என்றேன் நான்.

"எதைப் புத்தகம்! படித்ததைச் சொல்லட்டுமா?" என்று அவர்.

"எங்கே! சொல்லுங்கள், பரப்போம்!" என்றேன் நான்.

"என்னென்னவோ சொல்லிக் கொண்டே வந்த அப்போதே மாற்றுவதைக் கவனித்து அவரையே சொல்லினேன் நான், அவர் என்னை சொல்பவரேதே போலானார்.

"...அவன் கற்றுக்கொடுக்க; இனமமயின் எழில் அவளது இயல்பான அழகைச் சிறப்பிப்பது சொல்கைச் செய்தது. அவன் மூத்த நிக் கவச்சியில் ஒளிபெற்றிய இரு கண்கள் அவளது செத்தாழகைக் கண்ணாடிக் அழகை விளக்கிக் காட்டின. அநியாயமாகப் பார்த்த படித்த அவளது கந்தல் 'டெய்லி இவ்வீடு?' எனக் கண்டோர் மயங்கும் வண்ணம் அவள் தோன்றின தவழ்ந்த புரண்டது. அவளது முத்துப் பற்களின் ஒளிக்கு உலகமகூட மூடியது' என்று படித்தபடி அவர் காதல் கவிதை கண்ணாடிக் கண்ணாடிப் பார்த்தார். அவல் ததும்பும் விழிகளுடன் அவரையே சொல்லினேன். மணி மூன்றடித்தது, 'மணி மூன்று' எனப்பதறினேன் நான்.

"அதற்குள், ஒய்வொருத்ததாகப் பேர் சொல்லி மாமா எல்லோரையும் தீபாவளிப் பண்டிகை கொண்டாட எழுப்புவது கேட்டது. தூரத்தில் வெடிச் சத்தம் கேட்டது. தூங்காமியே தீபாவளி வந்தது.

"அன்று கால்கள் பெற்ற பேது வேது எவராலும் பெற முடியாதது. இன்று எங்கு லுக்குத் திருமணம் முடிந்த இரண்டான்கள் முடிந்தன.

"இதையே தோன்றிய நினைவு அனெகரிவர்களால் எங்களுக்குத் தலை தீபாவளி நடந்த இயலவில்லை. மற்றவர்களுக்கு அது ஒரு குறையாகத் தோன்றலாம். கால்கள் அதை ஒரு பொருட்டாக மதிக்கவில்லை. எங்கள் மனம் கிளர்வதை மூன்று கடந்த தீபாவளி தந்த மிதர்ச்சிக்கு ஒரு வேதெதுவுமில்லை. தாமா! தலை தீபாவளி என்ற ஒன்று சந்தோஷம் பொங்குவதற்காகவும் மனத்திருப்திக்காகவும் கொண்டாட்டம் அடுத்தது என்றும், கால்களும் தலை தீபாவளிப் பண்டிகை கொண்டாடி விட்டோம்" என்று மங்களம் கதையை முடித்தான்.

"மங்களா! உண்மையில் நீதான் அதிர்ஷ்டசாலி" என்று தாமாவினிகூறிவிட்டுத் தன் விட்டை சொல்கிக் சென்றான்.

இடைக்கால ‘மனைவி!’

ஆசிரியர்: கே. எம். முன்ஷி

தமிழாக்கம்: ஐ. டி. வீ.

[illegible]

19..... கருவாய் எவ்வளவு மாதத்திலே விடாமல் வளரும் நேரத்து போல் ஸ்தலாத் ஸ்ரவணம் தம் பாலம் ஸ்ரவணமதம் நுகர்கே காட்டித் தம் ஹ வரிசைகளில் காட்டியது என்பது வல்லோருக்குப் சிறிதறிஞ்சலாம். அதனால் எத்தனையோ பெண்களுக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் ஹக் கட்டுத் தாகக் கட்டுப போட்டுகொள்வப் பட்டும் போட்டுக்

பட்டிதா என்புமத : பரமம் இயல்பாய் சிவசுத்திம
மலர்ந்த விடுவதற்கிங்கு.

கனம் இரங்கு வரலாற்றுக்கு முற்பு நான்
 நெய்யு இரங்குநிலை எந்தென் இன்னும்பட்டி
 என்றும் பறவியிற் தாங்குதல்களை விட்டபே
 பஞ்சபட்ச பரணங்களுக்கும் தேர்தியாள்
 விடுத்த உள்நுழை உத்திரபாகப் பர்த்து வர்
 தேன். அசம்பந்தம் எனக்கு பாடுபாடு சொ
 மத்து வாய்ப்பாடு தயாதி மாயுடன் மருங்கிய
 வட்டி ஏற்பட்டது. இந்த வட்டி ஏற்பட்ட ஏற்
 பட்டது என்பதை ஏதாவது உத்தரபாக் கடன்
 சொந்தத்துக்கு சொடுத்து அதன் மனமாயின் காண
 மாக மாற்றிவிட்டேன். ஆகவேட்ட நான் இக்கே
 இரங்குநிலைசொல்லுபவர்களில். ஆனால் இர
 க்கு விவரத்தை மட்டுமே இக்கே சொல்லுபவ
 ளுள்ளில் என் இரங்குநிலை.

அந்தக் கப்பலான காவர்திஸ் அங்குலாபரமூன்று
பின்னாலாகும் விவரணம் நடப்பதா யிருந்தது.
அந்த கப்பலுக்கு எதிர்ப்பதற்குப் பயன்படுத்திக்
கொண்டு வந்த "பாட் கோட்" காவர்ப் போய்
விட்டால் காவர்பும் விட்டு விரை வியலாகவே
வெப்பலியின் விதிகளும் உட்கத் துமிக்கொண்டன.
பொது கிரித்திக் கொண்டு உட்கார அஞ்சலாக
எங்கும் கீழ்க்கிண டம் பெருமையாக் கிரித்தித்
பார்க்கத் கொஞ்சுகிறான்! எனக்கும் அவ
ருக்கும் ஏற்பட்ட ஒருங்கே கொட்டிக்கு இதைக்
காட்டினும் ஒத்தெழுந்தன மேற் கண்கள் கா
னத்தாக வான் எப்போத் கற்பித்தது உரு ருமையி

என் கண்ணில் பதவியை அடைந்திருந்த நான் அப்பொழுதுதான் பூனாதி திருத்த எக்கரை வேலையையொழுத்ததொன்றை அங்குக்குத் திரும்பிக் கொள் கருத்தென. எனக்கு இரண்டாவது கருப்பில் பிரவாகம் செய்வது உரிமை உண்டு. எக்கரை காரியமாகப் போனால் எனக்கு இரண்டாவது கருப்பிக்கு உரிவு உடையதாதல் எக்கரை கொடுத்த உரிமை. ஆனால் பணத்தைய மீண்டும் பிடிக்கும் என்பதற்கில் நான் மனக்குவது கருப்பில்தான் பிரவாகம் செய்வது கருப்பில்தான். கோயிலை உடையதாதலுமட்டும்தான்; எனக்குத் திருத்தும் இரண்டாம் படியிலும்கூட நான் உரிமை பிடித்து எறிந்துவன். ஆகவேதான் நான் வங்குபித்தும் இடபாண அரிதில் ஏறு விட்டொதுக்குக் கொண்டு... அந்த மட்டும்தான் பெயரை இங்கே குறிப்பிடுவது அவசியமில்லை—ஒன்பது மணி பரவந்தால் வங்குபித்து மார்குறவுக்கு மிகுந்த வாகனங்களைக் கொண்டு மனக்குவது கருப்பில் பெட்டியில்தான் உட்கார்ந்தேன்.

இந்த கட்டுப்பாட்டில் ஒரு சேவகரிடம்
எவ்வளவு செலவுகள், பெருமை

தமிழ்நாடு தலைநகரம்.....

வாசிப்பதும் தூக்கம் வந்தது என்று அந்த வீட்டிலுள்ள இறங்கத் தக்கைத் தாள் சென்ற கோண்டாக், அதைப் பார்த்த அதன் பெண்ணின் இறங்க உயர்ந்தமாய்த், உட்கூர் இரண்டு மணி போல் பதற்றமும், கெட்டுப்ப அடக்கும் முயற்சியும் காண்கு இரண்டுமேயாத இப்பத்ததை அளித்தது. இப்பரிவாகத்தையே எதிர்த்துக் கோண்டாக் என் மனத்தை கட்டுவான் இவ்வாறு சிவந்தும் வந்தது என்மையோ செப்தது.

ஆதல் என்மையோ செப்தது! உண்டி சிவந்ததும் தோன்றித் தம் பரிவாரத்துடன் இறங்கி விட்டார். அடுத்தபடியாக என் இறங்கினான். அகழத் துப் போல் வந்தபின்ன என் எத்தவருமீ விழுந்து இறங்குகிறான் என்மையுப் பார்ப்பதற்கு மூக்பரகமே, இரண்டாவது பெட்டிக் தெளிவோ போல் சிவந்து விடுவது என் வழியும். ஆகவே, என் எதிர்த்தது வகுப்புப் பெட்டிக் தெளிவோ அது போல் சிவந்த முடியாதமையோ! இத்தாலும் இறங்கும்போழுது ஒரு மூலத இறங்கிப் பார்த்தேன், அவரும் சிவங்கியைப் இறங்கிக் கொண்டு இருந்தான். இறங்கும்போழுது, அந்தாலுமே வரை அந்த வாசியும் தூக்கத்தையும் வராதத் தொண்டையுடன், "4 இரதப் பெட்டிக் தெளிவோ சிவந்து கோண்டாக், உட்கூரிக் பெட்டிக் இறங்கிய தன்மீப் போய்க்கிட்டது. செருத்த விட்டு வந்திடுகிறான்" என்று கோண்டாக் என் வரிக் தெளிவாக விழ்த்தது.

அதில் செவ்வீடு ஏறக்கட்டொன்றும் உட்கூரிக் உட்கூரிக் கூட்டாலுமே இருந்தது. இறங்குமய்க்கை வாசியும்க் வந்தவர்க்கை என்மையினே இறங்குமய்க்கைக் கட்டிக் தும்க் இரண்டு மட்டிக் கட்டொ விருத்தது என் என் வந்திடுக்ப்பு. இறங்குகைம்க் இரண்டாவது வகுப்புப் பெட்டிக் தெளிவோ போல் சிவந்து கோண்டாக், என் வந்த பரிவாரகையும்க் செவ்வீடு உட்கூர் என்மையும்க் "4 என்மையோம்க்! என்மையோம்க்!" என்று மூக்க வரிக் கட்டிட்டுக் கோண்டாக் ஓடி வந்தான்.

"என் மக்கையி! கோண்டாக்ம்க்கோம்க்!" என்று செட்டிக் கோண்டாக் என் அவன் கையிம் என் மையும்க் கோண்டாக்ம்க்கு. ஆதல் என் பரிவார மட்டிக் சிவந்திம் என்மையுடன் உட்கூர்--பெட்டிக் மையுத் தூக்கிக் கோண்டாக் என்மையிம் பக்கம் ஓடி வரவியக்கிற இருந்தது. அவன் வாசியுத் தடைய 'கோண்டாக், கோண்டாக்' என்று கட்டிட்டு உட்கூர், கோண்டாக் அவன் கட்டிட்டுக் கோண்டாக் அவர்க்குக் கொடுத்தவிட்டான். ஆகவே, அந்த மக்கைம் அவருடன் போவதற்க்கை அவன் இரத்த பெட்டிக்ம்க்கும்க்கேயே ஏத்கிட்டான்.

அவர்க்கை போல் முடியவதற்க்கையோவென் என்மையிம் பரிவாரகைத் து அகிருவாரை வாதிவிட்டது. காண்கு வந்தி விட்டென்ற அதன் பெட்டிக்ம்க்கு கதைய அதற்குத் எத்திடும்க்கு. அதற்க்க் கைட அத்க் கோண்டாக் சிவ இறங்கும்க்கும்க்கு. அதற்க்க் கைட அத்க் அதன்பாரி வந்திடு, "என், உட்கூரிக்! செருத்த விடுவான்! விட்டிக் கோண்டாக் கோண்டாக் வந்திடுவான்! என்மையாவது விழ்த்தி விழுந்து செருத்த தொண்டையிப் போகிறான்!" என்று சொல்குத் விட்டிடு வந்திடுவான். அதற்க்குக் கையு வராதத் தொண்டையி விட்டது. பரவல், அந்த கோண்டாக் இறங்கும் வரை அறிவாம்க் வந்திக் குறிப்பைய தன்மீ விட்டான்.

அதில் பெண்டையிம் குழிவதையும் என்மையும்க்கை! அவர்க்கை அதற்குத் துப் போல் வராத

தூக்கம் வந்திய.....

வது கட்டொழுத்து வந்திருப்பார்களோ! இந்த ஆசையி இவர்க்கை என்மையும்க்கைத் தெளிவான் இவர்க்கை சிவ என்மைய ஆதல்! — இம்மாதிலேயை பரிவாரத்திடு என்மையும்க்கை அது அப்போல் என் மனத்திடு வகுத்தது.

இந்த வயிம் மக்கை, "என்மையோம்க்கை! இவ்வைய சிவங்கும்க்கை. இத்தாலும் வந்திருப்பார்க்கையிம் அகழ்த்து வகுத்தோம்" என்று.

"என், என், போய்க் சிவங்கு அகழ்த்த வர்!" என்று கோண்டாக் பரிவாரப்பார்த்திடு ஒரு மூலத பரிவாரம்க்கை கோத்திடுவான்.

மக்கையி போல் தூக்கி கோண்டாக் ம்க்கை விட்டிடு வந்த, "என், சிவங்கு, அதை சிவங்குது பரிவாரம், அத்வண்டிடுவியோம்க்கைம்க்கும்க்கை, என் இதை வந்தி விட்டென்!" என்று கோண்டாக் விட்டு மத்தி பரிவாரகையி அதற்குத் வகுத்திடு வந்திடு கோண்டாக்.

தொண்டிப்பார்க்கை விட்டிடுக்கு இந்த சிவங்கு ஆதல், பெண் கட்டிக்கையிப் பதறு வந்திடுவான் கோண்டாக் விட்டிடுவான்ம்க்கை வகுத்தா விட்டிடுவான், உண்டி கையி விட்டிடுவான்ம்க்கை ஏத்கி விடுவாரகையிப் பக்கம்க்கை! இக்கும்க்கை அக்கும்க்கை முடியாதுக் கோண்டாக் வந்தான், என்மையுடன் உட்கூர் சிவங்கு வந்திடுவான் போல் போய்க் 'பரிவார' கோண்டாக் பரிவாரம்க்கை வந்திடுக் கோண்டாக் கோண்டாக்ம்க்கை வந்திடுவந்தான்.

"என்மையோம்க்கை! உண்டிக்கும்க்கை இரத்த உபாத்தி வரவரும், இந்த கோண்டாக்ம்க்கை வந்திடுவான், சிவங்கு வந்திடுவான்ம்க்கை!" என்று தூக்கம்க்கை இருத்த வந்திடுவான்ம்க்கை! உண்டிவிட்டான்.

அதற்குப்பாத வரவரவான் ஒரு செட்டிக், அத் தன்மையாக் தந்திடு ஒரு உபாத்திவரவரும் என் வந்திடுவான். கோண்டாக்ம்க்கை, என்மையும்க்கை

வண்டி பேரில் புறப்பட்டோம். அந்தப் பவன் ஊரில் ௧௫ வண்டி ஆகும் என்ற வகையில் நான் ஆழ்ந்திருந்தேன். என் மூலம் இந்தச் சித்திரத்தில் வேலாங்கு : கழன்று கொண்டிருந்தது. அதன் கெற்குறிப்பால் வண்டியின் சக்கரங்களில் 'உட உட' என்று கழன்று வண்டியின் வேகத்தை அதிகப்படுத்திக் கொண்டிருந்தன.

சிறிது நேரத்துக்கெல்லாம் எங்கள் வண்டியைத் தாண்டிக் கொண்டே இருந்து வண்டி இன்னும் வேலாங்குப் பேரிலிருந்து. அதில் அந்த வயது மூன்றாவது நேரம் தம் மனைவியுடன் உட்கார்ந்திருந்தனர். எங்கிறப் பார்த்த நேரம்: ஒரே வண்டியில் இருந்த வண்ணமே, கவியின் நாகுடையடி, சேரா கோல்தான். "எல்லாவற்றையும் சொல்லியாக உட்கார் வயத்து விட்டோம்!" என்று சொல்லுவதற்குள் என் கையில் விழுந்தது. அப்போது நேரத்துப் பதில் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இருப்பதால் எங்களுக்கு நேரம் தங்கியது.

இந்தியப் பார்ட்டு வண்டியினால் சக்கரங்கள் விழுந்து எழுந்த பழுதியினால் மூச்சுத் திணறியிருந்த கைல் உட்கார் வண்டியில் பார்த்து விரைந்ததை அடைந்தோம். என் கையில் குரலில் பிரச்சனை விளக்கியது விட்டு, ஜிவியா கெய்க்டர் தம்மை எப்படி எல்லாம் ஆட்டி வைத்தார் என் பதை வேலாங்கு சொன்னார். பிறகு, "எங்களுக்கு அந்தப் பதில் எப்போது விட்டோம்?" என்று சொன்னார். இம்மாதிரி இன்னும் எந்தக் கதையோ சொல்லிக் கொண்டார். எந்தக் கதை விளக்க வேண்டு என்று! என் கையில் விழுந்த நாளையே உருவான அந்த கதையின் சித்திரம் மிகுந்ததை அவருடைய அந்தக் கதைக்காக அந்த மூலக்கியம்.

எது எப்படிப் போனது என்று! வண்டி எங்கிற தம் அகப்புப் பிணப்பில் உட்கார் போட்டுவிட்டார். என் கையில் விழுந்திருந்த அந்தவயுக்கும் ௧௦ நாட்களாக விளக்கியோம்! எங்களுக்கு வட்டிய மரியாதை சொல்லத் தரும் அந்த அந்தக் கதையாகச் சந்தையிலும், எங்களுக்கு எப்படிப்பட்ட ஆராய உபாயங்கள் செய்தார். அந்த வாரில் உன் இன்னும் சில பிழைக்கக் கிட்டிக்கு என் கையில் அவரே அழைப்பை ஏற்றுக் கொண்டார். மூன்று நாட்கள் கிடைத்தது. என் கையில் விழுந்தது கதையாகத் தம் கிட்டிக்கு என் கிட்டியே பிழைக்காத ஏதாவது செய்து வைத்திருந்தார். இந்த ஆராய உபாயம் கிடைப்பு மரியாதைகளையும் கண்ணுற்ற என் அக மகிழ்ச்சி. இந்த இயக்கத்தில் என் கிட்டியாகக் கட்டாயம், வண்டியின் இந்த ஆராய உபாயங்களின் கிடைப்பு கிடைக்க வேண்டு, அவ

ருக்கு ஏதாவது கதை சொல்லித் தந்து மகிழ்ச்சி திட சக்கரங்களும் செய்து கொண்டோம்.

தாய்மூலி பல் தாயை வான் தங்கும் விடுதி வந்திருந்த என்னுடன் வந்தார். என்னுடைய கைகளை அப்போது வந்த கைகளைச் செய்தார். என் கையில் விழுந்த அகப்புக்கோ பார்ட்டு, புது வேட்டி, புது அகப்புக்கிலும் குதலிவந்ததை எடுத்தே அதிலிருந்து வேண்டு கையாண்ட உட்கார் வண்டியின் கைகளைத் தயார் செய்து கொண்டோம். என் கையில் மெதுவான குரலில், "என் கையில்! உத்தரவு வந்து விட்டதா?" என்று.

"எந்தக்?" என்று கையில் விட்டோம்.

"கிடைக்க கிடைக்காதுக் கிடைக்காது வந்த போவது உண்மையானே!" என்று இன்னும் வந்தக் கிட்டி அவர்.

அப்படியானாலும்! இவ்வளவு மரியாதை மட்டுக்கு வரலாம் இதுவா! சில நாட்களுக்கு கெல்லாம் அந்தப் பதிலுக்குத் தேர்ந்தெடுப்பதற்குத் தம் பிழை உலாவிய வந்தது. வண்டியின் கிடைக்க வேண்டிய தகவியை என் வேறு ஜிவியாவுக்குப் பிழை மார்த்தியுடையாக கிடைக்கப்பட்டது கிடைக்கார். என் ஆகும் என்று வந்த வந்த வந்த! ஆனால் வண்டியின் கிடைக்கையில் அவர் கிடைக்கையை வண்டியின் என் கிடைக்கையில்; ஆகவே, 'கதைக்குத் தாயை என் பிழைக்குப் போயிருந்தேன். ஆனால் பார்ட்டிலும் சொல்லி விட்டேன்!" என்று சொன்னார் அவருடைய பிழைக்கையில் பிழைக்காதே இருக்குப்படி, மறுப்பி வைத்தேன்.

"அட! எங்களுக்கு சொல்ல வேண்டுமா?" என்று சொல்லிவிட்டுத் தயார்மூலி எங்கிற தம் கிட்டிக்குத் தேர்ந்தெடுத்த அவருக்குக் கொடுத்தேன்.

"தாயை சொல்ல! என் இந்த மார்த்தியுக்குத் கதைக்கிட்டுத் தாயைக் கொடுத்தேன். என் வேலியில் வாரும் உட்கார் துக்கத்தைக் கிடைத்தத் தேர்ந்தெடுத்த கொடுக்காமல் இருக்க வேண்டும் அல்லவா!" என்று மக்கள்.

"சொல்ல சரி!" என்று சொல்லி என் பிழையின் என் கையில் துப்பாணியை வந்தேன் எட்டிப் பார்த்தேன். இதற்குக் கிடைக்கிட்டுத் தேர்ந்தெடுத்த தாயைக் கொண்டு போய்விட்டார். என் துப்பாணியைக் கதைக்குத் துண்டித்தேன். ஒரு மூலியில் கிட்டியைப் பார்த்த அதே பெண் உட்கார்ந்த துண்டி வந்திருந்த கொண்டிருந்தார்.

"ஆ—"என் கையில் விழுந்த கைகளைப் பிழைக்க இந்த வந்ததை எழுந்தது. என் குரலில் வேண்டு அந்தப் பெண் எழுந்த கிடைக்க. 'ஆ! கிடைக்க! இப்போது என்!" என்று வேட்டி. இருவரும் கைகளைத் துண்டி குருவான போலுடன் பார்த்துக் கொண்டு கிடைக்க. (௧௯௬௩ ஜூன் ௧௫)

மதராஸ் ஸ்ரீ கச்சாலேகவார் கான சமா ஆதரவில்

செயின்ட் ரோஸ் மண்டபத்தில்

10 - 11 - 1961 சனிக்கிழமை மாலை 5-30 மணிக்கு

ஸ்ரீமதி எம். எஸ். சுப்புலக்ஷ்மி — பாட்டு

திருவாரூரிலிருந்து ஸ்ரீ கந்தசேஷய்யர் — வயலின்

மாவேலிக்காவில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் குட்டி தாயர் — மிருதங்கம்

உருமவாண்டியில் ஸ்ரீ கோதண்டராமய்யர் — சடம்

சிறியா

முதலில் இந்தியாவிலிருந்து புறப்பட்டுக் கைப் பணவாய் வழியாக ஆப்கானிஸ்தானத்துக்கு வந்தோம் அங்கவா?

ஆப்கானிஸ்தான், ஈரான், ஈராக், செனடி, அரேபியா, பெலம், ஓமான், எகிப்து, பாஸ்தானம், திரான்ஸ் ஜார்டன் முதலிய ஒன்பது மத்திய கேந்திர நாடுகளைப் பிரதட்சினாமாகக் கற்பிக்கவேண்டு, இப்போது சிரியாவுக்கு வந்திருக்கிறோம்.

ஆரேபக்கணக்கான வருஷங்களுக்கான அன்னியர்களிடம் அடிமைப்பட்டுக் கிடந்த சிரியாவுக்கு சரியாக வந்திருந்தான் உத்திரம் கிடைத்தது.

பி.ஐ.யல்வேந்தைப் போல் சிரியாவும் மிகப் புராதனமான தேசம். கி.மு. இரண்டாயிரம் வருஷங்களுக்கு முன் சிரியா என்ற பெயர் அந்த நாட்டுக்கு ஏற்பட்டதெனில் அது எவ்வளவு பழமையானது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

சிரியா தேசத்தின் பண்டைய சரித்திரம் கிறிஸ்தவ வேதமான கைப்பிரிஸ் கூட விவரிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

ஒரு காலத்தில் சிரியாவுடன் பாலஸ்தீனமும் செபனனும் சேர்ந்திருந்தன. பிறகு தான் அவ்விரு நாடுகளும் சிரியாவிலிருந்து பிரிக்கப்பட்டன.

ஆதி காலத்தில் தெற்கு சிரியா முதன்முதலாக யூதர்களின் தாயகமாக இருந்தது. பிறகு அது கிறிஸ்தவ மதத்தின் பிறப்பிடமாகியது. கிறிஸ்தவ சகர்தான் அருகது தூதரன்புல அந்த நாட்டிலே மீது முஸ்லிம்கள் படைபெடுத்தனர். அவ்விருந்து இன்று வரையில் அது அராபியர் நாடாகியே இருந்து வருகிறது.

சிரியா சரித்திரத்தைப் பார்ப்போமாயின், அந்த நாடு ஏதா சில காலமும் அன்னியர்களின் ஆதிக்கத்துக்கு இலக்காகி வந்திருப்பதை அறிந்து கொள்ளலாம்.

பண்டைய காலத்தில் அது முதலாவது அசசீரியா, போநிலாஸியா, சோரியா சாம்ராஜ்யங்களின் கீழ் இருந்தது. பிறகு அந்த நாட்டின் மீது அராபியர்கள் படையெடுத்து அதைத் தங்கள் கைப்படுத்திக் கொண்டனர். 1090-ம் ஆண்டு முதல் போசியல் கடுப்பட்ட ஐதோஸியா வெறியர்களின் ஆட்சி ஏற்பட்டது. அதிலிருந்து தூறு ஆண்டுகளுக்குப் பின் அவர்கள் கிபிதிலர்கள் விசட்டி விடுத்த தங்கள் ஆட்சியை அமைத்தனர். 1510-ல் சிரியா துருக்கியர்களிடம் வீழ்ந்த புத்தது. முதலாவது மகா புத்தம் வரையில் அது

துருக்கி சாம்ராஜ்யத்தில் ஒரு பகுதியாகவே இருந்து வந்தது. அப்போது பிரிட்டிஷ் துருப்புகள் படையெடுத்து வந்து துருக்கியர்களை விசட்டி விட்டன.

ஏற்கெனவே பிரிட்டனும் பிரான்சும் செய்த கொண்டிருந்த இரகசிய சூப்பந்தத்தில் பலனாக சிரியாவில், முதலாவது மகா புத்தத்துக்குப் பின் பிரஞ்சுக்காரர்களின் ஆதிக்கம் ஏற்பட்டது மேற்படி ஆதிக்கத்தை எதிர்த்துச் சிரியா மக்கள் புரட்சி செய்தனர். எனினும் அவர்களுடைய புரட்சி வெற்றி பெறவில்லை. கடைசியில் 1922-ம் வருஷத் தில் சர்வதேச சங்கம், சிரியாவைப் பிரஞ்சுக்காரர்களின் மேற்பார்வையில் உள்ள ஒரு தேசமாக அங்கீகரித்தது.

அத்துடன் சிரியர்களின் எதிர்ப்பு கின்று விடவில்லை, அவர்கள் மேலும் தோட்டித்து பிரஞ்சுக்காரர்களின் ஆதிக்கத்தை எதிர்த்துப் புரட்சி செய்து வந்தார்கள். அவர்களுடைய எதிர்ப்பைச் சகிக்க முடியாமல் பிரஞ்சுக்காரர்கள் கடைசியாக வறிக்கு வரும் படி ஆய்ந்து, 1930-ம் ஆண்டில் சிரியா மக்களுக்குக் கத்திரம் கொடுப்பதாக அவர்கள் வாக்களித்தனர்.

1930-ம் ஆண்டு பிறந்தது. ஆனால் பிரஞ்சுக்காரர்கள் தங்களுடைய வாக்குமுதையை கைவிடாமல் நிற்பட்டார்கள்.

அந்த வருஷத்தில் இசுட்டாவது மகா புத்தம் ஏற்பட்டதால், ஜெர்மானியர்கள் சிரியாவுக்குள் பிரவேசித்தனர். அவர்களை விசட்டுவதற்காகப் பிரிட்டிஷ், பிரஞ்சுத் துருப்புகளும் சிரியாவுக்குள் பிரவேசித்தனர்.

1941-ம் வருஷத்தில் சிரியாவில் இருந்த பிரஞ்சு தளபதி சோதோஸ்களின் காரியம் சிரியா ஒரு கத்திரி நாடு என்று பிரகடனம் செய்தார். அதற்குமுன் சிரியாவில் ஒரு பகமாக இருந்த செபனஸ் அப்போதுதான் தனி நாடாகப் பிரிக்கப்பட்டது.

1945-ம் ஆண்டில் சிரியா நேச தேவர்களுடன் சேர்ந்து கொண்டு அக்க நாடுகளில் பிது யுத்தப் பிரகடனம் செய்தது.

இரண்டாவது மகா யுத்தம் முடிந்த பின்னரும் கூடச் சிரியாவில் அமைதி ஏற்படவில்லை. நேசநாடுகளில் சுதந்திரப் பிரகடனம் வெறும் தந்திரம் என்பது வெளியாயிற்று. பிரஞ்சு சர்க்கார் தாய்கள் அளித்த வாக் குறுதியின்படி அந்த நாட்டுக்குச் சுதந்திரம் கொடுக்காததுடன், தங்கள் துருப்புக்களைக் கொண்டு வந்து அந்த நாட்டை மேலும் அடிமைப் படுத்த முற்பட்டார்கள்.

அப்போது பிரஞ்சுத் துருப்புகள் வெபனலில் வந்து இறங்கியதால் வெபனன் மக்கள் எங்கு தங்களுடைய சுதந்திரத்துக்கும் ஆபத்து ஏற்படுமோ என்று கவங்கினர்.

பிரஞ்சுக்காரர்களை எதிர்த்துச் சிரியாவில் கலகங்கள் ஏற்பட்டன. சிரியா நேருக்களில் சிரியர்களுக்கும் பிரஞ்சுத் துருப்புகளுக்கும் கோரமான சண்டைகள் நடந்தன. அதனால் ஆயிரக்கணக்கான சிரியா மக்கள் பலியாயினர். பல நாட்கள் காலையில் உதிரமாக யுத்தம் நடந்தது.

எனினும் கடைசியாக ஒரு சமரசம் ஏற்பட்டது. 1946-ம் வருஷம் ஏப்ரல் மாதத்தில் சிரியாவும் வெபனனும் புரண சுதந்திரம் பெற்றன என்பதற்கு அறிஞரியாக, அக் நாடுகளிலிருந்த அய்ஸியத் துருப்புகள் எல்லாம் வெளியேறின. இன்று சிரியா ஒரு குடியரசாகத் திகழ்ந்து வருகிறது.

இப்போது காலாவியாகத் துடித்து உதராமல் விஸ்தரிணம் உள்ள சிரியா நாட்டின் ஜனத்தொகை சுமார் மூப்பது லட்சமாகும்.

சிரியாவில் உள்ள ஜனங்களில் பெரும்பாலும் விரோதமுடைய ஜிவனமாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கு சோதுகாப, போளஸ் பாஸி, பருத்தி முதலியன உற்பத்தியாகின்றன.

விவசாயத்துக்கு அடுத்தபடியாக சிரியா மக்கள் ஆடுமாடுகளின் பராமரிப்பை முக்கியத் தொழிலாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அவர்கள் இன்றும் ஆயிரக் கணக்கான வெண்ணாடுகள், மட்டகங்கள், எருதுகள், கழுகதளை வளர்ப்பதன் மூலம் ஜிவனம் செய்து வருகிறார்கள்.

போக்குவரத்து, கல்வி முதலிய பல துறைகளிலும் சிரியா மிகவும் பிற்போக்கான நிலையில் இருந்து வந்தது. பல தூற்றாண்டுகளாக அந்த நாடு அய்ஸியர்களிடம் அடிமைப்பட்டிருந்ததே அத்தகைய அதிருப்திகரமான நிலைமைக்குக் காரணம். எனினும் அது சமீப காலமாக கல்வித் துறையில் ஆச்சரியகரமான முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது.

சிரியாவின் தலைநகரான டமாஸ்கஸ் உலகத்தில் உள்ள மிகப் புராதனமான நகரங்களில் ஒன்றாகும். பூதர், கிறிஸ்துவர் மதச் சரித்திரத்தில் மனதைக் கலக்கும் பல முக்கிய சம்பவங்கள் அங்கு தாம் நிகழ்ந்தன.

மத்திய ஆசியாவில் டமாஸ்கஸ் ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகள் விவாபாரத்தில் ஹிருதய ஸ்தானமாக விளங்கி வந்தது.

டமாஸ்கஸ் நகரில் உற்பத்தியாகும் ஏராளப் பட்டாக்கத்தி ஒரு காலத்தில் உலகப் பிரசித்தி பெற்றிருந்தது.

சிரியா பாலைவனத்துக்கு அருகில் டமாஸ்கஸைப் போன்ற ஓர் அழகிய நகர் இருப்பது ஆச்சரியம்தான். அக்க நகர் அற்புதமான நத்தவனங்களாலும் பழத் தோட்டங்களாலும் நிறைபட்டிருக்கிறது. எனினும் டமாஸ்கஸ் நகரில் நேருக்கள் அகத்தமாகவும் குறுகலாகவும் ஆபாசமாகவும் இருப்பது, அந்த நகருக்கு ஒரு பெரும் களங்கம் ஏன்றே சொல்ல வேண்டும்.

முஸ்லிம்களின் முஸ்லிம ஸ்தலமான மெக்காவிற்குச் செல்லும் உலக வர்த்திகர்கள் டமாஸ்கஸ் நகருக்கு வந்து, அங்கிருந்துதான் மெக்காவிற்குப் புறப்படுவார்கள்.

சோக்லெருக்கு மத்தியதரைக் கடல் துறைமுகத்துக்குச் செல்லும் எண்ணெய்க் குழாய்கள் சிரியா நாட்டின் வர்பாரகத்தான் செல்துகின்றன.

சிரியாவை அடுத்துள்ள வெபனன் மிகச் சிறிய ஒரு நாடு. சுமார் காலாயிரம் உதரையின் விஸ்தரிணம் உள்ள இந்த நாட்டில் பறிநேரு வட்டம் ஜமங்கதான் வசித்திருக்கிறார்கள். இவர்களில் சுமார் நாலு லட்சம் பேர் முஸ்லிம்கள். கிறிஸ்தவர்களும் பூதர்களும் சிறிய வட்டம் பேரகளுக்கு மேல் இருக்கிறார்கள்.

வெபனன் சிறிய நாடாயினும் உதராவியர்களின் எழச்சிவில் இது முதலிய பங்கு ஏடுத்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறது.

இந்த நாட்டில் பிரஞ்சுக்காரர்களின் நிர்வாகத்தில் ஒரு சங்கலாசாலையும் அமெரிக்கப் பாதிமார்களின் நிர்வாகத்தில் ஒரு சங்கலாசாலையும் இருக்கின்றன.

தித்திக்கும் தேன் மலர்!

இந்த ஆண்டு "கல்வி தீபாவளி மலரை"ப் படிக்கும் பாக்கியத்தை நான் நேற்று பெற்றேன். அதைப் பார்த்துப் படித்துக் கொண்டேயுள்ளேன்.

மலரைப் பரிசீலிக்கும் அறிவற்ற மலர்கள் சிறந்த, அழகான புத்தகங்களைச் சொல்லு போல் இருக்கும். அங்ஙனமும் சிறப்பித்த தன்மை பெற்ற வரடா மலர்கள். ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு வாரமாக, ஒவ்வொன்றிலும் ஒவ்வொரு கருத்து, என் மனவண்டல சித்தது தங்குண்டிய மலர்கள் மனம்.

அரித்தும் கற்பிய உள்வாய் செதுக்கப்பட்ட கருத்துச் சிவங்கள். சித்திதே துரிதவாய் நீட்டப்பட்ட எதில் ஓயியங்கள்.

சித்திரங்கள் எடுத்தே கொண்டாய் வர்ணிப் பதற்கு நேரம் இல்லை. மிகுந்தப் பரிசுவரைப் பற்றிய சித்திரம் மலரைக் கவரத்தக்க முறையில் அமைந்துள்ளது. மலரின் வரைகதன் இவ்வகைச் சித்திரங்கள் சித்திரக் கலாக்கே ஒரு எடுத்தே கொண்டாய் வர்ணிப்பதன். எந்த மன வேகத்தால் சித்திர அர்த்த சிவங்கள் செதுக்கி இருக்கிறேன். அதே சித்திர எடுத்ததன் அர்த்த ஓயியங்கள் கவன முடிவிலும், கண்ணியில் வர்த்துவச் சித்திரங்களாகக் காட்டியிருப்பதும் நேரம் நேரமும், கருவிரைப் பட்டினத்தில் ஒரு சித்திரக் கலாக்கே யிருக்கிறது. பாரதியின் கவய கலாச் சித்திரங்களிலிருந்து வரவாக்கியிட்டிகள்.

கதைகளும், கட்டுரைகளும் வரவாத எட்டிப் பித்திரங்கள்தான்.

ஸ்ரீமான் ராஜ்காபாலாச்சாரியார் தமக்கே உரித்தான வளிய நடைபயில் தீர்மானமோம் செய்வது மிகவும் அழகாக இருக்கிறது.

"ஒத்தைய நோதாய் பூ"வின் ஆரம்பமே தனி யாக அமைந்துள்ளது. முடிவு மிகவும் சிறந்தது. என்னவென்றால் என்னுடைய கவிதைப் போளவன், அமைதிப் பார்த்துப் பிழைத்து சிறப்பி மிகவும் துணிவான முறையில் சித்திரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கதை முழுமையே ஒரு கவச்சி. ஒரு மரம். பருவத்தில் ஒரு கருமீ நாகம்போல, "ஒத்தைய நோதாய் பூ"வின் படிப்பவன், அதன் வரவாதமேயுள்ளது.

கதைகள் அரித்தும், வளர்த்து வரும் தற்காலக் தமிழ் இயக்கத்தில் சிவங்கள். தென்னிந்த தேசியத் தீர்மானமாய் பார்ப்பதில் என்ன ஒரு சந்தேகமும், குறிமயந்த குழந்தையில் சிவங்கள் கேட்பதிலுள்ள ஒரு ஆவத்தமும் தங்கள் மலரைப் பார்ப்பதன் வரவாதம்.

திருவள்ளூர் ஜி. க. சங்கரன் 20-10-51

★

இவர்கள் தீபாவளி மலரை கண்ணுற்றோம். மலரில் இது வரை வந்திராத சில அற்புத காட்டுகள் உள்ளன. அழகாதபடித்துக் கொய்க்கின் சித்திரங்கள்—தலங்கைச் சித்திர மலர்—கவியின் கருவிலும். தமிழ் உலகுக்குத் தென்னு புரிகிற தங்கள் "பொன்னின் சொல்லி" கதைகள் மலர் நம் பற்றிதற்கு காட்டிப் பார்த்தாய். கவனமேயும், பெருமை மையம் எழுதவந்தோடவர்கள். அவர்களை

மேலில் கண்டு தரிசித்த பார்த்தும் என்னோ? தன் மட்டும் அழகித்து விடாமல் நான் மகன குக்கும் அந்த இப்பத்தக துரைச் செய்தும் பொருட்டு தங்கள் தங்கள் கற்றுப் பிழை கதை "நம் தந்தையர் செய்த கிந்தனை" என்பதன் மலர் கொளியிட்டிருப்பது எல்லாருக்கும் மிதிச்சி தரும் வரவாய்.

சென்னை 20-10-51

எம். சேஷன்

★

கிடைசுளத்த தம்பினின் ஓயியத்தை மூலப் படமாகத் தாங்கி வந்திருக்கும் இந்த கருட "கல்வி" மலர் தீபாவளி மலர் தீபாவளி யாக்கியிட்டது எல்லாம் மிகையிலே! வன்னு வர் வாக்கும், கம்பன் கவிதைகளும், இப்போதின் சிலையும், பாரதி பாடலும், மலரில் ஆங்காங்கே மிளிர்ந்து நெஞ்சை அங்குசுகிறது. அப்போர் பெருமக்களின் கவிய நயம் பொருளிய எழுத் தோவியங்களுக் கொக நமது "சித்திரக்காரப் புலனின்" கண்ண ஓயியங்களும் சேர்ந்து மலரை கவிர்த்தோட ஆக்கியிட்டாய்.

கதைகளிலே "நீர்தாய் சொல்லி" மக்கள் மனதில் என்னென்றும் சிவத்திருக்க வேண்டிய கவிதொரு உபத்தாய். "கவியின் மதர்ப்பு" "எனது சொல்லி கதை" "நிராக மிகை" "முதலிய கதைகள் கவிதைத் தோடும் கவிர்த்து கவிர்த்தாய் அமைந்துள்ளன. "கவியின் கதை யும்" நல்ல நாளில் வந்தது. "ஒத்தைய நோதாய் பூ" (தீபாவளி) மலர் பூக்களில் மலர் பார்ப்பும் மலர்களுள் ஒரே நேரம் வரவாத நிகழ்கிறது!

"இவர்கள் கதைகள் என்ன கவிர்த்தாய்" 20-10-51

என்று கேட்ட பாரதியார் இயற்றித்தாய் அவ சிவம் இந்த "கல்வி" மலரைக் காட்டி வரவாத "அப்படி ஒரு படு உண்டென்றால் அது இதுவே, அது இதுவே!" என்று தனித்து கருவிகை.

கவி மனம் பார்ப்பும் ஒரு வரவாத கதம்ப மலரைத் தீபாவளிப் பரிசாக தரும் கரும் கவியு கதிருகத் தந்தமக்கு என்ன கந்த.

கடலூர் நகுலம் 20-10-51

என். என். முர்த்தி

★

"கிடை தீபாவளி மலர்" கிடைக்கப் பெற்ற நேரம். மலர் மிகவும் உயர்ந்த முறையில் அமைத் தது பற்றி மிதிச்சி அட்டமேன். அட்டைப் படம் கலா கருத்தால் நீட்டப்பட்டிருக்கிறது. உயர் குலத்தில் உதித்த—சர சுவர்த்தமாத் சேர்ந்த ஒரு சரக்குமார் கவிவரவர்க்கு மலரைச் சமர்ப்பிக்கிறது. சரக்குமார் சமர்ப்பிக்கும் (கல்வி) மலர் மனத்திலும், குணத்திலும் குறைத்து இருக்குமாய், என்ன!

மலர் கருமனம் கமழும் வரவாமல் மட்டு மல்ல. அது ஒரு "நீர்தாய் சொல்லி" மலர்ப் பரவாக்கப் படவேண்டிய ஒரு கவிப் பொக் கிடிய எப்பது என் அபிப்பிராயம். மலரிலே தமிழின் முற்பெரும் பிசுவகையை இவக், இதை, வரவாக என்ன முத்தமர்க்கும் சம சந்தர்ப்பம்

அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மலர்மேல் வர எழுந்த
ததும்பி இருக்கிறது.

வித்திருக்கு வமது தரப்பாட்டின் விடுதலையுள்
பல ஆண்டுக்கு முன்பே பாடுபட்ட "திராவிட
சினாமா" விளக்கும் கட்டுப்பாட்டிற்குள் வித்திர
வும், தெரிவித்தாலும் வித்திரவும் தகுந்த
காட்டுப்பாட்டை விளக்குகின்றன. பெண்மையில்
வித்திருக்கு முன் வித்திருக்காட்டை விளக்குகிறது
தற்போதுள்ள கண்ணாடிக் கித்திரம் வித்திரம்.

புறப்பாட்டிற்கு வரவில்லை மலர் கித்திரம்
கலும், "மலர்" மலர் "கலும்" தகுந்த வகையில்
வர விளக்குகின்றன, புறப்படும் "பாடு" கித்திரம்
தகுந்த "வந்திராவித்திரம்" கட்டுகின்றன, "வந்திராவித்திரம்"
கட்டுகின்றன "கட்டுகின்றன" கட்டுகின்றன
கட்டுகின்றன "கட்டுகின்றன" கட்டுகின்றன
கட்டுகின்றன "கட்டுகின்றன" கட்டுகின்றன
கட்டுகின்றன "கட்டுகின்றன" கட்டுகின்றன

ஆகவே, கித்திரம் மலர் கித்திரம் கட்டுகின்றன
இந்த "கட்டுகின்றன" மலர் கித்திரம் கட்டுகின்றன
கட்டுகின்றன "கட்டுகின்றன" கட்டுகின்றன

மலர் கித்திரம் கட்டுகின்றன மலர் கித்திரம்
கட்டுகின்றன "கட்டுகின்றன" கட்டுகின்றன
கட்டுகின்றன "கட்டுகின்றன" கட்டுகின்றன
கட்டுகின்றன "கட்டுகின்றன" கட்டுகின்றன

கட்டுகின்றன "கட்டுகின்றன" கட்டுகின்றன
30-10-51

ஜி. மதுராவிலும்

*

"கட்டுகின்றன" மலர் கித்திரம் கட்டுகின்றன
கட்டுகின்றன "கட்டுகின்றன" கட்டுகின்றன
கட்டுகின்றன "கட்டுகின்றன" கட்டுகின்றன

கட்டுகின்றன "கட்டுகின்றன" கட்டுகின்றன
கட்டுகின்றன "கட்டுகின்றன" கட்டுகின்றன

தமிழில் கட்டுகின்றன கட்டுகின்றன கட்டுகின்றன
கட்டுகின்றன "கட்டுகின்றன" கட்டுகின்றன
கட்டுகின்றன "கட்டுகின்றன" கட்டுகின்றன
கட்டுகின்றன "கட்டுகின்றன" கட்டுகின்றன
கட்டுகின்றன "கட்டுகின்றன" கட்டுகின்றன
கட்டுகின்றன "கட்டுகின்றன" கட்டுகின்றன
கட்டுகின்றன "கட்டுகின்றன" கட்டுகின்றன
கட்டுகின்றன "கட்டுகின்றன" கட்டுகின்றன

மலர் கித்திரம் கட்டுகின்றன "கட்டுகின்றன"
கட்டுகின்றன "கட்டுகின்றன" கட்டுகின்றன
கட்டுகின்றன "கட்டுகின்றன" கட்டுகின்றன
கட்டுகின்றன "கட்டுகின்றன" கட்டுகின்றன
கட்டுகின்றன "கட்டுகின்றன" கட்டுகின்றன
கட்டுகின்றன "கட்டுகின்றன" கட்டுகின்றன
கட்டுகின்றன "கட்டுகின்றன" கட்டுகின்றன
கட்டுகின்றன "கட்டுகின்றன" கட்டுகின்றன

கட்டுகின்றன
29-10-51

குமாரி கோவை தேவி

Flying Elephant is only a fable
BUT

15 JEWELS SWISS WATCH

for Rs. 2/8 is a fact.

Ask for free Catalogue

RAJA WATCH CO.

P.B. 6515 . BOMBAY - 26.

கீழ் கிருஷ்ணன்

டி. ஆர். சோமைய்யா

கேடலியாக ஸ்ரீ கோதண்ட கலியாண நாமையும் தரிசித்தாவிற்று, நித்தந்தம் துணி தனம், கடாரி இறுங்கலும் சாதித்த பின்பு சந்தி பட்டி எங்கிடப் பார்த்த பார்வையில், "சுதாவது காணிக்கை உண்டோ, உவாசிக்கு?" என்ற வினயமாக கேள்வி தொய்த்திருந்ததைக் கவனித்தேன், சந்திக்குச் சந்தி வெள்ளி நூலும் காணிக்கையாகப் போட ஆரம்பித்தால், திவாலாக வெண்டிருக்கும் என்ற கிளைப்பு எழுவே, மெனமாக வெளியில் வந்தேன்.

சத்தி புத்தகங்களில் தோய்ந்த தகழ்ந்த வந்த காந்தியை வாசுதேவ அறையுரு 'புத்தகங்களில் தீர்த்தம்' என்று விளம்பரப்படுத்தியது. இப்பொழுது சத்திதில்களும் எங்கே அழைத்தல் சென்று, அங்கு எழுந்தருளியிருந்த தேவவந்திரி என்னும் அறிஞரும் செய்த காவலும் கைக்கிப்பத்தா எற்றுத் தொண்டிருக்கும் பெரியவர் என்னருளில் வந்த சிவனார்.

“என் கவாமி, வேறு ஏதாவது பெருமான், ஆழ்வார் சங்கீதிகன் பாக்கி இருக்கின்றனவா தரிசனம் செய்ய?” என்று கேட்டேன். அவரது போக்கை வாயின் அடியின் நேசத்திற் றுதலும், “என்ன, அதற்குள் ளாகவா அசத்தி விட்டது, கிட்டை?” என்று ளுணம் செய்யது போகிறதும்,

அப்படி ஐந்தாம் கோவில்தான் எய்வகவு
பெரிது! சங்கீதின் ஐந்து விடாமல் ஏதே
இறங்கித் தரிசித்தால் உண்டாக புன்
னாய் மூட்டையின் பணு ஏதேயதானோ என்
தோடோ, அது அகிலமாயிற்று.

“தேய் கோபாலிருட்டின் சத்தி ஒன்றுதான் பாக்கி; வாகுங்கள், போலீஸாய்!” என்று கூறி மூன்றைச் சென்ட்ரல் பெரியவர்

யிலையும் நடுமிய பிரதானத்தின் மத்தியில்
குறுகலாக கட்டப் பெருந்ததில், என்
னைய விளக்கின் ஒளியில் கால் கண்ட
காட்டி! கமர் இரண்டடி உலாழ்ந்த
பெருங் கவிதொன்றான்! அந்நி எத்தனை
கொடுப்பாருள்! உணர்ச்சிகளைத் தட்டி
எழுப்பக்கூடிய வெளியுள்! கோடி போன்ற
அந்த இடையில்தான் எவ்வளவு சாதுர்
மான முடிசில்! கரவையாகக் கவலை வந்த
தன் குழை உதட்டில் வைத்துக் கத்திக்
கொண் செய்வது போன்ற அந்த யாவும்!
உதட்டில் மலர்க்கை அந்தப் புள்ளிப்பி
தான் எத்தனை கவர்க்கி! உயிர்தான் கவியின்
உணர்ச்சி அந்நவன்? உயிரின் அடிப்பா?

நருணம் கிருஷ்ணாது வேய்க்குழலில்
இவிய நாதம் என் செவிவரில் சீக்கரம்
செய்வது போன்ற உணர்ச்சி உண்டாயிற்று.

“என்ன கலாசீ, பெருமானுடன் ஐக்கியமாகி விட்டார்கள் போகிறுக்கிறதே!” — பரிசாசம் தோய்க்கத் தயக்கம் இல்லாமல் என் சித்திரையைத் தடுத்து விட்டியே.

‘பட பட’ வென்று அடித்துக் கொண்டு ஓடினதில் அறையது போல் கத்தி வட்ட மிட்டா இரு வெண்கலங்கள், திவந்த போன திரியை காத்தும் ஓட்கைக் குடைந்தது. மயங்கி கொண்டிருந்த ஓடரீயில் மர்ந்த நோதிபுடன் திராவிதக் கண்ணாடிக் கண்ணாடிக் கண்டு வெளியில் வந்தேன்.

செந்தியை விட்டுத் திரைத்துறையில்
"திரை" கித்யுடன் என்பது பெருமளவில்
பெயர். ஸ்ரீதி திரைத்துறையில் செந்தி
பெயர். சுவாமி!" என்று பெயர்.

“தேவ்” இருக்கான் என்று அகாடமொழி
சேர்க்கிறதே? பிரதிகாட செய்தவர்
பெயரே?” என்று வினவியோன்.

“இங்கு! சுவாமி, இங்கு! விக்கிரகத்தில்
முதலில் மூன்று சிறுவன் காணப்படுகிற
தன்; அதனால் காரணம்! அது ஒரு கதை
அக்வாஸ் ஸ்ரீரங்கம் ஆரவமுதாச்சாரியா
கதப் பற்றி சீவன் கேள்விப் பட்டிருக்க
லாமே!” என்று மிகவும் பலமான பீடினை
படம் ஆய்வித்தார்.

சக்திதீக் கெதிரிம், சற்றுத் தன்னி மனலில்
களைப்பாற அமர்க்கேதன், பெரியவரும் உட்
கார்க்கு கனதளபர் சொல்ல ஆரம்பித்தார்.

கோமர் இரு தாந்தரம்பத வகுடம்
 எனக்கு முன் ஸ்ரீரங்கத்தில் வசித்தவர் ஆர
 வழுதாக்காரியார். மிகுந்த ஆசாரமும்
 தெய்வ பக்தியும் உடையவர்; கோமாவும்
 குழங்கமும் படைத்தவர், வேத, விபரணை
 சாஸ்திரங்களைக் கற்றதன் காரணம் சிபுனர்
 பவ மொழிகளில் பாண்டித்தியம் பெற்றவர்.

தலைமுறை தலைமுறைவாகக் கோயில்
பட்டத் தொழில் மேற்கொண்டு பலவர்
கைவீர்த்துப் படுபட்டிருக்கின்ற அந்
நாட்டை மீதரணமாக, ஆகவே, அவருள்
அத்தொழில் விருப்பமுடன் ஏற்றுச் சென்
டெய் வல்கின்றார்.

இந்திய குடியரசுத் தலைவர் அவர்கள் அவர்கள் சொன்னார். "சொன்னார் சந்திர. புத்தகங்கள் திரைப்படத்தில் நான் மூலத்தில் இடக்கொடுக்க உன் கைகளால் என்னை வெளியில் எடுத்து புத்தகங்கள் கொள்கையே மேற்கு சொன்னார்கள் பி.சி.சி.யை சொல், ஆராயுங்கள்..." என்று சொன்னார்.

பகவான் திருவருவ தரிசனத்துக்குப் பிறகு
 அக்கம் வரும்? அமுதநீர் என்ட. என்ட.
 எவ்வளவு? அக்கம் எப்படி வரும்?

மறு நாள் காலை, சீயம், சித்தகடிகை முடித்துக்கொண்டு புய்காணிக்கு விவாகத்தொடங்கி, ஊரே இரண்டு வந்தது காலை. நேர்த்த சீக்கர்கார்களை ஏறி விக்கிரகத்தைத் தேடச் சென்றது. தருவித் தருவித் தேடினா! ஸாலை முருகமணியில் முழி முழித் தழுவியது.

விக்கிரகம் கிடைக்கவில்லை!

ஆச்சாரியர் புரண்டு அழுதார்: கதறினார். "ஸீயா! தெரிவாய் அபாசம் செய்ந்து விட்டேனோ! உன் வாக்கு போய்க் கவனமா! நான் என்னு! இருக்கு!" என்று பிரவசித்தார். மனம் கலந்து உருவி வளத்தில் வழியே நீர் காண்பதாக ஓடிப் புய்காணியில் சங்கமாவேசுததான் மீசும்!

இரண்டாம் நாள் இரவு. அதே காலம்: இம்மியும் பிரவசித்த கட்டளை! பொழுது புலங்கிறது. மிகுந்த மடி, ஆரத்திடம் புய்காணிக்குச் சென்றது. மூன்றுப் போவியை, பல சீக்கர்கார்களை விட்டுத் தேடச் சென்றது. புண்ணிய நித்தம் கவம்பியது. இருந்து விக்கிரகம் கிடைத்தாய்தானே! நெய் குற்றமோ! என்ன அபாசம் நேர்த்த விட்டோ!

ஆச்சாரியர் மனம் கண்டியது. நெருங்குதலையால் புரண்டு அழுதார். "பகவான் வலையில் என்னை நிதிக்கெடுத்து, தரிசனம் கொடுத்தது கட்டளை விட்டார். அதை விதை வெற்ற முடியவில்லையே!..." என்று எக்கத்தில் மனம் உடைத்து போயிற்று. புய்காணிக்கு வரவியேயே அன்றிரவு படுத்து விட்டார், அன்ன ஆசாரியர்தான்!

அன்றிரவு, மூன்றாம் முறைவாகக் கனவில் என்னவர் நோய்நினை. ஒரு வார்த்தை உடல் பிரகடனம். "மேயில் சந்திர புய்காணி நீந்தத்தில் என் முழித் கிடைக்கிறேன். உன் கைகளால் என்னை வெளியில் எடுத்து. புய்காணிக்கு வரவியேயே மேற்கு நோக்கி என்னைப் பிரதிஷ்டை செய், ஆரவமுதா!" என்று அதே கட்டளை பிறந்தது.

அப்போது தான் அவருக்கு உணர்ந்தது ஒன்று பிறந்தது. 'அட்டா, பகவான் கட்டளைக்கு முதலிதான்! அதும் இதுக்கு ஏற்படுத்தி விட்டோமே! அட்டா என்னை ஏயினார்! ஆனால் நான் அப்புனிதமான காரியத்தைப் பிரதி கையில் அக்கவா ஒப்படைத்தேன்!' என்று மிகவும் மனம் வெதும்பினது.

மறுநாள் காலை, ஊரே குழுவாகி விருத்த புய்காணியில்! மடி, ஆரம் துவக்கத் துவ அதை யடுத்து வந்தார் ஆரவமுதா! "இருக்கு, இருக்கு!..." என்று உச்சரித்துக் கொண்டே இறங்கி விட்டார் புய்காணியில்! அவருக்கே சீக்கர் தெரியாது! புய்காணிக்கு அப்போது இருபது அடிக்குக்கு மேல் இருக்கும். தவிர உன்ன பவமுதா பெ வளதான் வேறு உண்டு. அவற்றில் கிட்டுவது, அங்கவமுதா! அறிவித்து வெளி வர முடியாது.

கவாணியில் தங்க நன்னிருக்கும் மறைக்கிறது. நெருங்குதலால் கவாணியில் கழிவிட்டது. ஊரே கிடித்தது! ஒன்று, இரண்டு, மூன்று — மூன்று காரியங்கள் கட்டினது. வேடிக்கை பார்த்துக் குழுவாகி விருத்த மக்களில் கிழிகள் கிட்டுத்தத்தில் பதிந்தது. ஏதாவது அகவாவு நெய்ப்படுவதா என்று ஆரவமுதா கொண்டிருந்தது. ஒரு வேளை, கவாணி மூழ்கி விட்டாரோ!

அப்போது, மன்ன ஆச்சாரியர் கையில் இரண்டடி உயரமுள்ள இருந்து விக்கிரகத்துடன், பத்திப் பரவாத்தில் ஆடிப் பாடிக்கொண்டு, நெய்க்கே தேஜஸுடன் வெளியில் வந்தார் ஆச்சாரியர்.

என்னவர் கட்டளைப் பு. 'தன் கண்ணோ மேய்' விக்கிரகத்தைப் புய்காணியிலிருந்து வெளிக் கொணர்ந்து விட்டார்.

ஒரு சங்க நாள் புய்காணிக்கு வரவியை, மேற்கு நோக்கி, இருந்து விக்கிரகம் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது. அன்று முதல் அந்தச் சந்திக்கு மட்டும், ஆரவமுதா சாரியர் தினத்தோறும் கிவதன, ஆர தரிசனம், நிசிகாவ புரணமும் மிகுந்த பத்தி பிரதிஷ்டையுடன் செய்யத் தலைப்பட்டார்.

பிரதிஷ்டை மெய்யில் வந்த பெரியவர், இந்த இடத்தில் என்ன கிறந்தினார். கண்ணில் ததும்பி கின்ற இரு சித்தனின் கைத் தகைத்தது கொண்டார்.

ஊரே ஒர் சந்தியில் ஆரத்திலிங் போது முழங்கிய மென சங்கம் அங்கு அங்கு வந்த தழுவ்த்தவந்து மென அடம்பியது.

"நெய் இருந்து என்ன அமட மொழி வரக் காரணம் கேட்டேன். அதைப்பற்றி கிவன் உயிர வரவாற்றில் எதுவிலையே, கவாணி!" என்று வினவியது.

புண்ணை உதட்டை நோக்கி, பெரியவர் சிறிது நேரம் மெனமமாக இருந்தார். பிறகு தொட்குத நோக்கியது!

ஆரவமுதாச்சாரியர் வட மொழி, சித்தம், தரிசு, தெறுங்கு முதலிய பாணிகளில் வல்லவர். கிறந்த நாண்டி தியம் பெற்றவர். அடிக்கடி நெய்க்கே விஷயங்களைப் பற்றி உபசீலாசனம் செய்யுண்டு, பல துய்களுக்குப் பாடியுடன் உட எழுதி விருந்தார்.

ஒரு மூலத ஊர்ப் பெரியார் பலர் கூடி, அவரிடம் சொன்னார். பகவத் கௌரவத் தமிழில் மொழி பெயர்த்தத் தரும்படி வேண்டினார். ஆரவமுதலானும் ஒப்புக் கொண்டார்.

பகவான் வங்கு அல்லவா கௌர! மொழி பெயர்க்கும்போது சொந்த சொற்றோ, எழுத்து போற்றோ ஏற்படக் கூடாதே! அதற்காக மிகவும் சிரமப்பட்டு, ஒவ்வொரு வார்த்தையாக, இல்லை! எழுத்து எழுத்தாக—சீராகமாக, ஆரவந்த எழுத்தப் பிரழாமம் தமிழ்ப் படுத்திக் கொண்டு வந்தார்.

கௌரவிய் பகவான், "ஆறியும் நான்; அனுவியும் நான். ஆறியும், அந்தமும் நான்; ஆறியும், அந்தரத்தமும் நான்; ஒளி நான்; ஒளிப்பதும் நான்; உணர்வு நான்; உணர்ப் படுவதும் நான்..." என்று வரிசையாக அருக்கனனுக்குத் தந்தான் 'பிரும்யம், சர்வேஸ்வரன்' என்று எடுத்தக் கூறுகிறார். இதுவரை தொடர்ந்து மொழி பெயர்த்தாயிற்று.

அதற்குப் பிறகு பகவான் சொல்வதாக ஒரு அடி வருகிறது. "நேம், அருக்கனா! என்னை எப்போதுவதற்கு ஊற்றுக்கோவாக இருக்கிறேன். எவனோருவன் மனப்பூர்வமாக என்னை கம்பி, தன் கை, தங்களுக்குக்கும், செயல்களுக்கும் என்னைப் பொறுப்பானவர்களுக்குமே, அவனுக்கு நான் அடிமை! இல்லை—அடிமைக்கு அடிமைவாதி, அவனது சிறு சிறு இச்சைகளையும் கூட ஒழிப்பதையும் செய்து பூர்த்தி செய்கிறேன்..." என்று வருகிறது.

ஆரவமுதலார்சாரியாருக்கு அதில் சிறு மாறுதல் செய்ய வேண்டுமென்று தோன்றியது. இவ்வாறு மனிதனுக்கு அடிமை வாக்க மனம் வரவில்லை! சரி, அடிமைவாதமே இருக்கட்டுமே! பகவானே ஒழிப்பதும் செய்து மனிதனுடைய இச்சையைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டுமா? ஏன்? அவருக்குக் கீழ் கோடான கோடி தேவர்களும், ஊர்களுமே இல்லை? -- இப்படி இவ்வழிவழி அவர் மனம்!

எழுத்தாணியை எடுத்தார், ஓம் நமசிவ்யை வைத்து, "அவனுக்கு அடிமைக்கு அடிமைவாதி, அவனது சிறு சிறு இச்சைகளையும் கூட ஒழிப்பதையும் செய்து பூர்த்தி செய்கிறேன்..." என்று வரிசையாக மூன்று மூலத எழுத்தாணியாக அழுத்தக் கீழி அடித்தார். அடித்த வரிக்கு மேல், "எனக்கு அடிமைகளாகிய தேவ, பூத ஊர்க்களை ஏன், அவனது சிறு சிறு இச்சைகளையும் கூடப் பூர்த்தி செய்கிறேன்..." என்று மாற்றி எழுதினார்.

இதுகாறும் அடிமைவாதி, கா கட்டிச் சேவகம் செய்து வந்த சல்வாதுக்கு விடுதலை அளித்து விட்டார்!

அன்றைய உணவுக்கு விட்டியில் அரிசியில்லை. உஞ்சையிலுந்து எடுத்து வரும்வதற்காகச் செய்தினார். எல்லாம் வல்ல இறைவனுக்கு விடுதலை அளித்த விட்டோம் என்ற இறுமாப்பில் பூரித்திருந்தது அவர் உள்ளம்.

கப்பாண விட்டியில் ஒருவர் (அவர் பொருத்தவரன் வந்து கொண்டிருக்கும் ஒரு கூந்தலையப் பார்த்து):—காருங்கள், காருங்கள்! நீங்கள் பெண்ணுக்கு வேண்டியவர்களே?

ஸ்திரீ:—இல்லை! நான் கப்பாண மாப்பிள்ளையின் தாயர்!

அடுத்து பெய்த அடை மழை போல் ஒரு காலும் பெய்ததிலும்! மிக்னதும், இடியும் விளகிணப் பிளந்தன! மழை மணிகைக் கரைந்தது! ஸ்டமாலுதம் விசியது!

ஆச்சாரியாருடைய மனைவி, கவிதேவி அம்மையார், கவிதேவி உருவாகக் கணவன் வரவுக்காகக் காத்திருந்தாள். அப்போது தொடரும் மழையில், கமக்க முடியாத மூட்டை ஒன்றைச் சுமந்த கொண்டு படியேறினார் ஒரு சிறுவன். வந்த சிறுவனை கோக்கினாள். கழற்காலில் உலகணந்த திருவடி கண்டாள்! லக்ஷ்மீ திருமணி கண்டாள்! மண் தின்ற வாய் கண்டாள்! அருள் கோக்கு கண்டாள்! வேய்ந்தமும் கையில் கண்டாள்!

வந்தவனை 'வா' வென்று அழைக்கவில்லை! "என்ன மூட்டை! வாருடையது!" என்று கேட்கவில்லை! சிறுவனின் வதனத்தில் ஒளிர்விட்ட தெய்விக ஜோதியில், கண்ணில் கட்டிவிட்ட அருள் கோக்கில், அன்புப் பெருக்கில், சூனவாரியில் உணர்விறுத்த, செவ்விறுக்கிட்டுண்ட காசம்போல் சிந்து விட்டான்!

மூட்டையைக் கீழிறக்கி விட்டுச் சிறுவன் சொன்னார்: "அம்மா! தங்கள் கணவர்தான் என் எஜமானர். நான் அவரது அடிமை! அவருக்காகக் கொண்டு வந்தேன் இந்த மூட்டையை. கொட்டும் மழையில் சிரமப்பட்டு முதுகில் சுமந்த வந்தேன்! அதற்குத் தங்கள் கணவர் கொடுத்த தண்டனைகூடப் பாலுங்கள்!" சிறுவன் முதுகைத் திருப்பிக் காண்பித்தான். சிங்கு சிறு முதுகில், குறுக்காக, அழுத்தக் கீழி மூன்று தேய்க்கை காணப்பட்டன. புண்ணிலிருந்து ரத்தம் கசிந்தது.

ஸ்திரீ! தெய்வ ஜோதியுடன் பிரகாசித்த அப்பாவாளுக்கு அக் கொடுமை செய்ய எப்படி மனம் வந்ததோ?

கவிதேவி அம்மையாருக்குக் கண்ணில் நீர் கரந்தது. "என் அப்பாண! கண்ணு! அவரை மன்னித்த விடு, திருவடிகள் கோக,

திருமணி வருத்த, நீ மூட்டை தூக்குவதா? அதற்குத் தண்டனை வேறு? அப்பாடம்... அப்பாடம்...! என்று, அவரை மன்னித்து விடு! '—'தேவா' வென்று கதறி அழுது கொண்டு விழுந்தான் கண்ணன் பாதங்களில். மாவன் மறைந்த விட்டான்.

தேட்டச் சொட்ட வெறுக் கையுடன் நுழைந்தார் ஆராவமுதனார். சொட்டும் மழையில் புகைடி மெட்டக்கெயிலைப் போலும்! "அமுதனா" கண்ட ஆவத்த பரவரத்தில் கண்ணன் விட்டு அழும் மனநிலையைக் கண்டார். நடந்ததை அறிந்தார். மூட்டை அரிசியில் கண்ணனின் வண்ணங் கண்டார்! தம் மனைவிக்குக் கொடுத்த பாக்ஷெம் தமக்குக் கொட்டக் கிண்டியே என்று கதறி அமுதனார்!

அன்று ஊரே அங்கோல அங்கோலப் பட்டது! கோவிலில் கோபாலமெழுந்தா விக்கிரகத்தில் முதுகில் திடீரென்று மூன்று தேய்கள் தோன்றி, ரத்தம் கசிந்து கொண்டே இருந்தான். ஆச்சரியத்துக்குக் கேட்பானேன்? என்னுமில்லாத, கற்பனைக் கும் எட்டாத அநிசயம்!

அதிர்ச்சியடைந்த ஊர் மக்கள் விக்கிரகத் தின் அருகில் செருக்கக் கூட அஞ்சினர்.

செய்தி ஆச்சரியவர் செவிசெறி எட்டித்தூ. அவர் கைகளால் பிரதிஷ்டை செய்வித்த விக்கிரகமாவித்தே! ஒட்டாடியும் வந்தார். முதுகில் மூன்று தேய்க்கைக் கண்டார்; ரத்தப் பெருக்கைக் கண்டார்; வாயடைத்து கிணர்! அவர் செய்த அந்தச் செயலா. இந்த தீவிபரத்தை எவருக்கும் காரணம்? காரண அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுதலை அளித்த விட்டதாக்கக் கருதினார். ஆனால் அந்த சகலான் அவருக்கே அடிமைமையாக வந்தல்வகா மூட்டை கமந்தார்! ஒரு கறுக்கில் இருந்த தேய் பகலாக முதுகில் விழவாவித்தே!

க ள் ள்

(வாரம் மெய்யு)

ச த் த ர விவரம்

	௧௩ ஆகஸ்ட்	ஆகஸ்ட்
இந்தியா	௧ 13-8-8	6-8-8
தேசம்		
புது		
மேலே	௧. 14-10-8	7-6-8
கேள்வியு		

இதற்கு... வி. பி. மூலம் அனுப்புவது மெடயாது. நவம்பரில் மூலம் பணம் அனுப்ப வேண்டும். தேசம் தேசமாகப் பட்டும் வி. பி. பி. மூலம் சந்தாத் தொகையைச் செலுத்தலாம். சந்தாத் தொகை தக்க சந்தாத் தொகைக் குறிப்பிடவும்.

மேலே... கடை வரிபாசனம் - செவிசெ

விவரத்த செஞ்சு விட்டுக்கு. கெதயில் தான். புதிதாகச் செத்து எழுதிய வரிசை கிட்டுக்கு. முன்பு தான் அடித்துவிட்ட வரிசை மறுபடி புதுத்தினர். ஒரு முறை படித்துப் பார்த்தார்: "அவருடைய அடிமைக்கு அடிமைமையே, அவனது சிறு சிறு இன்காரையும் கூட ஒட்டாடியும் சென்று பூத்தி செப்பிடுமே...!" பிறகுதான் அவரது மனம் கீழ்மதி புத்தது!

இவ்வாறு வந்தவர் போல் கதை சொல்லி வந்த பெரியவர். இந்த இடத்தில் கிடைத்தது. கண்ணனின் வழிநோடிய கண்ணனாத் தடைத்துக் கொண்டார். சிறிது நேரம் இருவரும் போயிவிட.

"என்ன பெரியவரே! கதை முடித்து விட்டது போலிருக்கிறதே?" என்று கேட்டு. மெனக்கைக் கிடைத்தேன்.

மெய் கிடைத்துக்கொண்டு சொன்னார்: "கதை இப்போது கவனி! உண்மையில் கடந்தது. இன்னமும் இதை எழுந்தனா விருக்கும் கோபால மெழுந்தான் முதுகில் குருக்காலும் வடுக்கன் இருக்கின்றான், முன்பெல்லாம், பிரதி மாதமும் தவாதசியை அந்த வடுக்கனிலிருந்து ரத்தம் கசிவ துண்டாம். இப்போது அது கின்று விட்டாலும், பிரதிபலிசமாகக் கண்ணன் அந்த மூன்று வடுக்கையும்! கெதயில் பதிந்த தேய், பெருமான் முதுகிலும் பதிந்தது! அதனால் ஏற்பட்ட மூன்று வடுக்கையும். பந்த ஒருவரால் ஏற்பட்ட 'அப்பு வடுக்க' வாகக் கொண்டு விட்டார் தம் முதுகில்! அதனால் பகலானுக்குக் தேய் மெழுந்தான் என்று அடை மொழியும் வந்தது...!"

நுக்குக இருட்டிவிட்டது. எங்கோ பளிச்சிட்ட மின்னல் ஒளியில், காணாமலிய கோபுரம் பவச்சொலாகக் காட்டு அளித்தது. சந்தித் கதவுகளை 'படர், படர்' என்று மூலம் பெதம் கேட்டது. தேய் மெழுந்தான் சந்திதலை இருள் கிழித் கொண்டிருந்தது.

சந்திதலை போக்கி ஒரு கும்பிடு போட்டு விட்டு எழுந்தேன். பெரியவர் கையில், கல்லெண்ணி கண்ணமாகப் போதுகிட்டு, எங்கு குபாசுகை வைத்தேன். முதுகையாகக் கருவியை தன் கண்ணை அகல விசித்தார் மெய். தேய் மெழுந்தான் சந்திதலைப் பார்த்தார், எங்கோ பார்த்தார். "பூத்தி சிறிதது" ஆனால், சித்தி பெரிது, கவனி! தேய் மெழுந்தான் சந்திதது ஒரு குதையும் கவக்க மாட்டான்! நறுமடி பூக்கள் வந்தான், அடிபெரி மறந்து விடாதிக்கன்! இந்த சந்தியிலேயே எங்கோக் கண்ணன்...!" என்று சொல்லும் போழுது அவர் குரல் தழுதழுத்தது.

பெரியவரிடமிருந்து விடை பெற்றுக் கொண்டேன். அவரை மறக்க முடியுமா?

உறுதியான
தேகதிடம்

நீங்களும்
பெறுக

வாட்டர்பர்ஸ்
காம்பவுண்ட்

குதிரைகளிலும் தங்கள் தோள்களை இந்த
பார்க்கை எய்தித் தம் மதுகை வாடின
முத்திரைகள் மீது வாடிக்கை செய்தி.
உங்கள் தலை வேலைகளில் தோள்களை
வாடிக்கை வேலைகளில்தான் உத்தம
தேவதிரை வாடிக்கை வேலைகளில்
உங்கள் மூலக்கத்தை உத்தம தோள்களை
வாடிக்கை வேலை

வாடிக்கை வேலைகளில் உத்தம தோள்களை
வாடிக்கை வேலைகளில் உத்தம தோள்களை
வாடிக்கை வேலைகளில் உத்தம தோள்களை
வாடிக்கை வேலைகளில் உத்தம தோள்களை

**WATERBURY'S
COMPOUND**

வாட்டர்பர்ஸ் காம்பவுண்ட்
உத்தம தோள்களை உத்தம தோள்களை

உங்கள் புன்னகை பிரகாசிக்க —

முத்துப் போல் நெல் சுமையான, ஆரோக்கியமான பற்கள் உங்கள் வசீகரத்தை அதிகரிக்கின்றன! விஸ்டம் இத் பிரச்சாரப்போட்டிக்கு உங்கள் புன்னகையைப் பிரகாசிக்கச் செய்கிறது. விஸ்டம் இத் போட்டிக்கு உதவாத தஞ்சாவூர் பதகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட இசைட்டான பத் இதைக் கொக்கும் புத்தது கதழம் செய்வதற்கு அரைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. சிதம்பரம் கொக்கும் பெரியகொக்கும் சத்த நகரம் எனக் உன்னித்து இத் பிரச்சாரம் தாது புல்லுபவர்த உதவனாக், விதப்படுகின்றன.

கூட்டிப்போட்டிகள் :
ஜே. எம். பரணம்,
எம். கி. ஜே. எம்.
(இந்தியா) கி.டி.
தபசம் மேட்டர்
8537, மகப்பாடி 28
6 சிவகாமன்.

— விஸ்டம் உபயோகியங்கள்

சரியான உருவில் அமைத்துள்ள வுதான் இத் பிரச்சாரம்

70 71 72

உலகமெங்கும், வெற்றிபெற்ற மனிதர்கள்

ஜில்லெட்

உபயோகிக்கிறார்கள்...

ஒரு தளவாத்திக் கட, தனது ப்ரு ஜில்லெட் பிளேட்கள் உபயோகிக்கும் சாதாரண மனிதனைக் குறித்து ஒரு கதை எழுதினார்கள். அந்த கதையில் ஒருவரது, பிளவுக் கிரக தட்டப்பட்ட இதன் விளைவுகள் எழுந்தபின், உபயோக அமைதிக் உலகத்து அறிக்கிறது. பின்வர்த்தம் மதம் படுத்தப்பட்டதும், பிரதிபலனமாக எழுந்தாக்கப்பட்டது. இந்த கதை பிளேட்களை அறிந்த அனைவரும் பெரிது சொல்லலாம். இதை பிளவுக் சாம்பலிடுப்பதும், ஒரு வெகு மனிதரும் உலகம் பிளவுக் நாகியான மனிதர்களை விருப்பத்தக்க உட்கத்தல் சொல்லும்.

ப்ரு ஜில்லெட் பிளேடுகள்

5 பிளேடுகளுக்கு 14 அணு

**அந்த வழிற்று வலியை சிப்போதே
குணப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்!**

அகையப்பத்தம்புட்டி அந்நியப் பேரவை உள்படும்.

[illegible]

அதிராணத்திற்கும் உட்பட்டாகும் நேரைய சிவலிங்கமும் குன்றாகமே தோரடாக மருத்து குளப்படுத்தும். அதிராணத்துக்குள்ளாக மேல் நிலையாக கெப்படுத்தி உதயத்துக்கு அருத்து குளத்தாங்கு உட்கொள்ள வேண்டும். அங்கியப்பாறுத்தப்பட்டு அதிராணம் ஆப்பதற்கு முன்பகியுக்கட்டும். இங்கைய அரணாகையம் தாண்டி நேரையகமரத்திதழியும் ஆப்பதற்குமும் குளப்படுத்தி இங்கையதயாராக மேல் நிலைய உட்கட்டகியிற்று, கக்கிவிரோகம் உட்கட்டி பழகசெய்ததற்குக் கூட கையத்து உட்கொள்ளு குகிரகாண பண்டக்கிவிரோகம் கையிட்டு கையுக்கம், உக்கயுத்து இங்கையாணபக. கிதகியமகம் கையிட்டுகம். அப்போதற்கு கையுக்க கையுக்க கையுக்க கையுக்க கையுக்க.

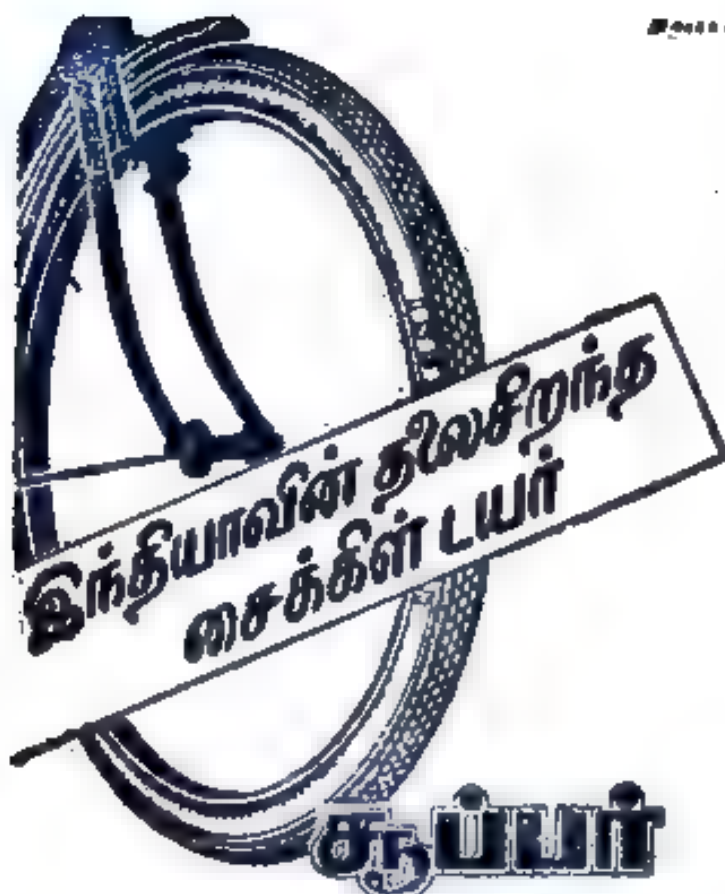

தொடங்கியுள்ளது. மதனில் தோண்டித் தவறாக மூலத் உடைவியிருந்த பேர்தறு. எனவே அநேகம் பேர் அங்கத் தர்ப்பியாகுமென யாத்திருக்க. "அநேகமாக மதனில்" என்கிற விவரப்படி இருக்கிறதா என்று யாத்த உள் ளுமேயுள்ளவர்களுடைய சொற்களாக.

**மிக்ளின் பிராண்ட்
ஸ்டமக் பவுடர்**

வினா: கிராமங்களில், குறு, சப், ஸாப்கள், மக், அம்ஸ், டிரோப்கள் (இந்தியா) விநியோகம், உதாரணத்தி் கோவிலுக்கு, கதிர்க்க, ஸாப்டல் டிரோப், பம்பாய் 28.

MEY | TAM

இந்தியா

சென்னை உழைத்ததைக் கணித்து வாங்கவும்

ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ੬ ੩

கடன் காலத்தாள்

பேரறிஞர்

பலகை 10: பரவல் அளவீடுகள்

Quesada

'புரட்சி'

என்றை மீட்டுவதற்கு

[illegible]

பாலுட்டரின்

1992, 1993, 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 26

Continuation of Schedule C

• **Importance of the study**

தமிழ்நாடு சட்டமன்றத் தேர்தல் (2019) விவரம்

நாயகக் கொல்லுங்கள்

—அனை னடபாய்த், வயிற்றுக் கடுப்பு, காலரா, வயிற்றுப் போக்கு, ஸ்பாயம், ஆந்தராக்ஸ் முதலிய நோய்க் கிருமிகளோ எடுத்த துச் செல்லுகின்றன

அதன் மூலம் 120 முக்கூலம் இது
மீண்டும், ஒரே மீட்டர் எண்ணிமுறை மீட்டர்
மீட்டர் மீட்டர் மீட்டர் மீட்டர் மீட்டர் மீட்டர்
மீட்டர் மீட்டர் மீட்டர் மீட்டர் மீட்டர் மீட்டர்

முன் சீர்திருத்தம் = எழுத்து, அருள் உதவுதல் பரிசுத்தம், துன்பம், உதவம் இவற்றையெல்லாம் பொருள். அருள்பெறும் தெய்வ ரோமம் உழியை இவ் அருள்பெறும் ரோமம் பெறும் உதவியை பெறும் தெய்வ ரோமம் 80,00,000க்கு பரிசுத்த ரோமம் பெறும் உதவியை பெறும்

தொடர்ச்சித் திட்டம்: பரிந்துரைக்கும் 5
செயல்பாடுகளில், சந்தையும் மற்ற
எல்லாப் பகுதிகளையும் தரிசுமாறும் நீர்
வளமையும் கொண்டுள்ளது.

■ உத்தரவிடப்பட்டுள்ளதால் பதவிக்குத் தகுந்தவர்களுக்குத்தான்!

சுடாண்டிங்-கூத்துவம் ஆரில் கம்பெனி
(கம்பெனி) அந்தத்தில்தான் பொதுப் வசாபதரிசெய்யுது

அபாயகரமான
இன்புளுயன்ஸைவையும்
மார் வலியையும்
வெளிப்படுத்துங்கள்

டாக்டர்கள் இந்த அற்புதமான பெய்ஸை
பிரபல செய்திருக்கிறார்கள்

PEPS

இதற்கு, ஐரோப்பா, குளிர், தொண்டைப்புண், இன்புளுயன்ஸை, சளி ஜூம், மார்வலி கலாகோரோ நோய்கள் முதலியவற்றிற்கு உகந்தது. இன்புளுயன்ஸை நீங்கள் கருதுவதற்கிட அதை அபத்தமாக முடியக்கூடிய போல், தாமதம் செய்யாதிருங்கள், உடனே பெய்ஸ் மாத்திரைகளை உட்கொள்ளுங்கள். நீங்கள் மூச்சு விடும்போது பெய்ஸ் மருத்துச் சத்துக்கள் உங்களுக்கு கவராக குழாய்க்கு வறியாகக் கவராகோரத்திற்குச் சென்று அபத்தமான அழிக்கும் கிருமிகளை நாசம் செய்து விடும். பெய்ஸ் மார்புக்கூடும் புண்டியையும் குணப்படுத்துகிறது. மூச்சு விடுவதை எளிதாக்குகிறது, கவராகோரத்தை குணப்படுத்தி பெய்ஸுடனான வலுப்படுத்துகிறது. பெய்ஸ் அற்புதமான மருத்து.

பெய்ஸ் தொண்டைப் புண், மார்வலி நோய் நிவாரண மாத்திரைகள்

எஜன்டுகள்: மென்கி, தாது & கோ., பி. ஏ., மதராஸ் 889 8

தி மெட்ராஸ் டிராஸ்ட் லிமிடெட்

11, மக்னின் தெரு, சென்னை-1

மாத சீட்டு

சலத் தேதி 24 - 11 - 1951

இந்த சீட்டுகளில் ஐந்தி, மத, ஆண், பெண் வித்தியாசமின்றி மெம்பர்களாகச் சேரலாம். வேலர்களின் செலாவணத்தை உத்தேசித்து எவ்வுகந்தமான சீட்டுக்களை எடுத்து வருகிறோம்.

சீட்டு விலைப் பின்வருமாறு :

A கிளாஸ் டிக்கட்	ரூ. 2000/-	மாதம் ரூ. 80/-
B கிளாஸ் டிக்கட்	ரூ. 1000/-	மாதம் ரூ. 40/-
C கிளாஸ் டிக்கட்	ரூ. 500/-	மாதம் ரூ. 20/-
D கிளாஸ் டிக்கட்	ரூ. 250/-	மாதம் ரூ. 10/-

ரூ. 20க்கும் அதற்கு மேற்பட்ட தொகைகளுக்கும் இத்தியாவிலுள்ள அங்கீகரிக்கப்பட்ட பாங்குகளிடமிருந்து செல்குகள் பெற்றுக்கொள்வோம். இந்த சீட்டில் சேர்த்துக்கொள்ள விரும்புபவர்கள் முழு விவரங்களுக்கும் எங்களுக்கு எழுதி இந்த சீட்டில் சேர்த்து கொள்ளவும்.

மிர கிதம்பாம்
மாணேஜிங் டைரக்டர்.

உங்கள் குழந்தைகளும் சிப்ஸ் உபயோகிக்கிறார்களா?

[illegible]

சிப்ஸ் டென்டிபிரிஸ்

தமிழகாளுகையில் பத்திர வேண்டியவர்க
உத்தம் செய்து

மாலை 6 மணிக்கு நடைபெறும் இரவு நேரம் 7 மணிக்கு நடைபெறும்

QD-21.478 T.

Edited, Printed and Published by R. Krishnamurthy at the "Kalki" Press
116-119, Sladens Garden, Poornamalles High Road, Kilpauk, Madras

கவிபரம் டாக்டர் காந்தி மகாத்மாவின்
பெருமையையும் அவர் இந்தியாவுக்கு
ஆதரி விரும்பும் அருக்தொண்டையும்

மகாத்மா காந்தி

சந்த பூமிக்கு அழகம் விளக்கி விடுகிறார்

விசை அணு எட்டு
(தபால் செலவு தனி)

சசினேவி எழுதிய

விஜயா

முதலிய கதைகள்
விசை ரூ. 2-8-0
(தபால் செலவு தனி)

விடைக்குமிடம்

கல்கி காரியாலயம்

கீழ்ப்பாக்கம் : சென்னை

ஆரம்ப ஆங்கில இலக்கணம்

★

பல்லாயிரக் கணக்கான மாணவர்களின்
விடைத் தாக்கனைப் பரிசோதித்ததில்
ஆங்கிலம் கற்றிடும் மாணவர்களுக்கு
இலக்கணத்தில் எவ்வித இன்னல்கள்
சற்படு மென்பதை ஆரம்பித்து அதன்
பயனுறு உருவாக்கப்பட்ட அருமைவான
தூல். இலக்கணப் பிழை பிழை
ஆங்கிலம், தமிழ் பேச விரும்பும்
மாணவர்களை, ஆரம்ப ஆங்கிலங்கள், பொது
மக்கள் அனைவருக்கும் இன்றியமையாத
அறிவாகி தூல். உதாரணங்கள் அறிநத்
தும் ஆங்கிலத்திலும், இலக்கண விதிகள்
வாயும் தமிழிலும் தரப்பட்டுள்ளது.

விசை ரூ. 3-0-0

தபால் செலவு 8 அணு

★

ஸி. ஸி. பிரஸ்

கைதழுக்கு (K). திருவனந்தபுரம்

மீண்டும் பாத் கிடைத்து குறைவான கலவை!

18 நாட்களுக்கு மட்டும்

புகழ் வாய்ந்த ஸ்வீஸ் வாட்ச்மேன் தயாரித்த

வாட்ச்மேன் கைவாட்ச்மேன்,
ஒருமாதம் மட்டும் வட்ட
உத்தியோகம் செய்யும்.

ஒரேமாதம் தற்போத
மீண்டும்

ஜெர்மன் வாட்ச்மேன் வாட்ச்	24/-	11/-
உயர் வட்ட	28/-	13/-
இங்கிலிஷ் அளவுகள் வாட்ச்மேன்	40/-	18/-

No.
525

Size
8 1/2"

15 ஜுவல் கிராஃபிக் வாட்ச்	88/-	45/-
15 ஜுவல் 20 அம்பிகிராஃபிக்	100/-	48/-

No.
526

Size
10 1/2"

15 ஜுவல் கிராஃபிக் வாட்ச்	88/-	48/-
15 ஜுவல் 20 அம்பிகிராஃபிக்	110/-	52/-

No.
527

Size
8 1/2"

மேலும் மேலும்

5 ஜுவல் கிராஃபிக் வாட்ச்	45/-	22/-
5 ஜுவல் கிராஃபிக் வாட்ச்	52/-	25/-

இதன்மேல் கைவாட்ச்மேன் வாட்ச்மேன்
கைவாட்ச்மேன் வாட்ச்மேன் தபால் செலவு இலவசம்

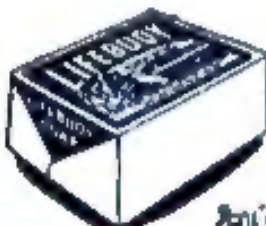
PIONEER WATCH CO

18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100

இக்கைகள் நேர்த்தியான வேலைசெய்கின்றன. ஆனால்...

...அழகிய கைகளும் அழுக்கடைகின்றன !

அழுக்கடைந்த கைகள்
மறைந்திருக்கும்
அபாயத்தைத்
தாங்குகின்றன !

அழுக்கில் உலகமே
முன்புடைய கிருமிகளே இருப்பதாக !

கைப்பாயினால் அடிக்கடி கழுவுங்கள்

லைப்பாய் சோப்

அழிச்செய்திருக்கும் கிருமிகளிலிருந்து
உங்களை காப்பாற்றுகிறது !